

R2
N41



M. Winslow.
Binder,
A. M. Jaffna.

2/-

Saml. F. Green
1850

CASE MEMORIAL LIBRARY

MANFORD
SEMINARY FOUNDATION



Pitts Theology Library

**Emory University
Atlanta, Georgia 30322**

700 Copies.
700 Copies.

நியாய இலக்கணம்.

ELEMENTS OF LOGIC.

இந்நூல்

தமிழிலும் இங்கிலிசிவழிகள்
நியாய நெறிகளின் அரிய விதிகளை

ஒருசார் விளக்குகின்றது :

இதனை

மூலமும் உரையுமாகச் செய்தவர்
வட்டுக்கோட்டைச் சாத்திரசாலையில் உபாத்தியாயர்
வட்டுக்கோட்டை வேளாளன்,

முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை

ALIAS

WILLIAM NEVINS.

JAFFNA :

AMERICAN MISSION PRESS.

1850.

B
A

1850

NEVI

R2

N41

ELEMENTS OF LOGIC

PREFACE.

The original design of this work is to initiate the Hindu mind in the principles of both the Aristotelian method of syllogistic reasoning and the Baconian system of induction.

There is generally felt, among the natives who know little or nothing of the English language, a want of the knowledge of the principles of sound Logic; also an inability to follow up a train of reasoning.

There is also felt, among foreigners who speak the English language and have much to do with the natives, and among the natives who have been educated in European sciences, a deficiency in expressing the principles and conducting the process of reasoning in Tamil.

It is hoped that this work will in some measure remedy these deficiencies and qualify Hindu mind to reason on sound principles.

WILLIAM NEVINS.

WILLIAM NEVINS

.....

.....

AMERICAN MISSION PRESS

1850

சபைவந்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அருங்கலைதம்பெரும்பயனோர்ந்தறன்றோர்ந்தமறன்றீ
ர்ந்-தகிலமுதற்கயம்பரமீதகத்தினன்புகர்ந்து

இருங்கலைசெம்போருள்வளமீந் திருநூந்துதெருடந்-
தெமையிகத்திலடி மைபுரந்திடுங்குரவர்பதங்கள்

பெருங்கலைசொன் முறையுளத்துப் பெரிதிருத்திப்ப
ன்னூற்- பெருக்கலைசெய்தமிழ்க்கடலங்கரைக்கண்ண
செய்பெரியோர்

தருங்கலைகள்பணிவிலங்கமனம்வாக்குச்சிரத்தாற்-
றணியாதுதுதித்தவனிமிசைநூல்சொற்றிடுவாம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகினிடைசாத்மணியொடுபோலி மணிபுரையும்
உலவுவைதர்ப்பநடையினோடுகவுடநடைசிவணும் உ
ரைவாச்சியத்தொடுவியங்கியமுறழ்ந்து மருவும்

இலகியசொயஞ்சமயமோடி தரசமயங்களிகல்செயு
ம் இலக்கணமுடன்இலக்கணபயின்றொழுகும் எல்லி
னுடனல்லுலவும்இவையெங்கணும்வழக்கே

அலகினூல் அக்கரபதார்த்தங்கடுறைகண்டலங்கார
சந்தரசமே யவணத்துந்தெளிந்துணரும் அறிஞர்நூலொ
டுவறியநூல்விரவினன்யமன்றே

விலகிச்சொலிக்குநவரத்நரிகர்வித்வசனர்மெய்மகி
ழ்வொடுந்தழுவவேவெற்றுரையிநூலவாய்விட்டேனீ
வாயெச்சிறேனென்றுமெச்சமுலகே.

இவ்வாசிரியருள், மகாபுத்திவிற்பத்திமானாகிய உவெற்றிலீ என்னும் ஆசிரியரின் நூற்கருத்துக்களே முக்கியமாய் இந்நூற்கு ஆதாரமாம். ஆயினும், தமிழ்நூல்களிலும் இங்கிலீசுநூல்களிலுமுள்ள செழும்பொருளவாயகருத்துக்கள் இந்நூலுள் யாண்டுங்காணலாம் போலும். இந்நூல் அந்தாதித்தோடையான செய்யுளும் செய்யுட்தரையும் பெற்றுவரும் “ஒற்றுநிலையற்றிணையசைமருவலும், பெற்றுவிளங்கனியருகலும்பிறவும், உற்றுமொழுகுங்கலித்துறை ஒருசார்” எனும்விதியை ஏரோவிடத்துவிரவியுஞ்சிலசெய்யுள் இந்நூலுணிற்கும். “முதனூற்சீரும் வெண்டனாபிழையாக் கடையொருசீரும் விளங்காயாக” எனும்விதிக்குவிலக்கெனக்கருதிச் செய்யுட்தவிரைவிலே குற்றங்கூறுது வழுவமைதிவதிகளையுங்கருதிக்குணங்கூறுவார் கற்றடங்கியசுத்தவித்வசனரேயாம். குற்றந்தெரிப்பதே முற்றுங்கருமமாய்க்கொளின் எவரும் யார்மேலுங்குற்றந்தெரிக்கலாம். மாந்தர் எவருஞ்சிற்றறிவினர்தாமே தெரித்தகுற்றங்களிலுங்குற்றந்தெரிப்பாருண்டே. இந்நூலுள் சொல்லிலும் புணர்ச்சியிலும் தொடையிலும் பொருளிலும் பொருட்புணர்ச்சியிலும் பொருட்செழுமையிலும், ஆம் -சொல்வளம் பொருள்வளம் இரண்டிலும் வழக்களும்வரும்போலே; வரலாமே; வரினும் “குற்றங்களைந்தும் துணம் அனைந்தும்வாசித்தல் கற்றறிந்தமாந்தர்கடன்”. நூலைச்செய்யுமிடத்து நூல்செய்தோரே அந்நூலுணர்த்தும்பொருளை நன்குணர்ந்தவிற்பத்திமான்களென்று யாண்டும் முடியாது. விற்படைக்கலத்தை நன்குசமைத்தும் வில்லாச்சிரமமும் சங்கிராமலக்கணமும் வில்வித்தையும்தற்றுமறியாதாருமுண்டே. அபிநயநயமாய் நடனம்பயிற்றும் ஆசான் அம்முறையே பிறர்க்கு வினோதமாய்த்தான்நடிக்க ஏலாமையுமுண்டே. தம்மாலியன்ற ஒருபொருளைப் பிறர்க்கு உபயோகமாய் முடித்துத்தருவதுலோகோபகாரத்தைக்கருதுவோரெவர்க்கும் இயற்கையென்பரே. அங்ஙனங்கருதிமுடித்தவிடத்துப் பிழைபடினும் வழுவலவேனத்தழவுவரென்பரே. மைந்தர் வழக்கீ இழக்கிய இடத்துத் தந்தையர் இழிப்பதுவழக்கா. சிற்றறிவினென் பேதைமையால் இழைத்தநூல் குற்றமேதற்றமாயினும் மேல் இனிப்புரிவதென்றே!

சைவசித்தாந்தம் சைவம் பாசுபதம் மகாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வைரவம் வைதீகசைவம் காபாலம் லோகாயதம் சவுத்திராந்தீகம் யோகசாரணம் ஆத்மிகம் வைபாடிகம் நீகண்டவாதம் மாயாவாதம் பாற்கரியம் நிரீச்சுரசாங்கீயம் பஞ்சராத்தீரம் நெயாயிகம் வைசேடிகம் வைஷ்ணவம் முதலவாய்ப்பு பரதகண்டத்துவழங்காநின்ற சமயகோட்பாடுகளையும் அச்சமயங்களிற்சிறந்த பதார்த்தலட்சணங்களையும் இயன்றளவேனும் மெய்மை பொய்மைதெளியும்படி, அனுமானப்பிரமாணத்தாலேயும் நிச்சயம்பண்ண வேண்டிய தாதலானும், இச்சமயங்களுள் ஒன்றன் கோட்பாட்டை ஒன்றுநியாயத்தால் நிராகரிக்கும்படி அந்நிராகரணமெய்மைபொய்மையைத் தெளியவிளங்கவேண்டிய தாதலானும்,—நியாயஇலக்கணநூலொன்று செய்வது தகாதன்றெனக்கண்டாம்.

தர்க்கம் சம்பிரதாயம்முதலிய கோடியமச்சங்கள் செறிந்திருக்குஞ் சமயநூல்களாகுங்கடலிலே போலிமுதலியதிரைகள் நிரந்தரம் புரண்டுருண்டு டெறிகின்றனவாதலின் நியாயஇலக்கணமெனும் நாவாயிலேறி யுத்தியெனும் மாலுமியின் வழிபட்டொழுதுவோர்மாத்திரமே உய்ந்துதப்புவார். யுத்திநெறியையிகந்து தத்தம்மனஞ்சென்றுமுன்ற புத்தியின்பாற்படர்வோர்-இருட்பெருங்கடலுள் யாமத்தேறிமருத்திடைப்பட்டாங்கு பொருட்பெருங்கடலாம்வெள்ளம் புடைதொறுமலைப்ப வெய்த்து மருட்பெருங்கடலைநீங்கும் வண்ணமொன்றறியாது-இகபரயதார்த்தபிரயோசனங்களை இழந்துமயங்குவார். தம்மை விவேகாத்துமிகளாயுயர்த்தும் யுத்தியைப்பெணுவோரே தம்மைப்பெணுவோர். யுத்தியைப்பெணவீரும்பின், யுத்தியின் இலக்கணங்களைக்கற்றுணர்க. நியாயஇலக்கணம் யுத்தியிலக்கணங்களை உணர்த்தும்.

நூல்கள்கற்கப்புதுவோர் நூலிலுணர்த்தப்படும்பொருள்களெவர்க்கும் வெளிப்படையான இயற்பொருள்களாயிருக்கவேண்டுமெனக்கருதுவது அபத்தமாம். தெளிந்த இயற்பொருள்களைக்கற்க வேண்டுவதில்லையே. தெளியாதபுதுப்பொருள்களேகற்கத்தகுந்தது. நூற்பொருளின் அருமைபோலேயே அதன் பெருமையும் இருக்கும். கற்க அரியநூலென்றுவிடாது இந்நூலுள் உழை

ப்பரேல் அவர் புந்தி எந்நூலுளும் நுனையவல்லதாம். இந்நூலுள் உணர்த்த எடுத்துக்கொண்டபொருள்கள் தனிமானதக்காட்சி, தொடர்மானதக்காட்சி, பொதுப் பதம், சிறப்புப்பதம், அன்னுவயயுகம், வியதிரேகயுகம், சாமானியான்வயதாட்டாந்தம், சாமானியவியத்ரேக தாட்டாந்தம், விசேடான்வயதாட்டாந்தம், விசேடலி யதிரேகதாட்டாந்தம், சுத்தசயம்பிததாட்டாந்தம், வி ரோததாட்டாந்தம், தாட்டாந்தஇடமாற்று, சுயம்பிதநை யாயிதம், தத்துவசூத்திரம், நையாயிகவிதிகள், நியாயத் துறை, மத்தியபதநிலை, தன்மைத்தாட்டாந்தம், சம்பா விததாட்டாந்தம், சங்கேததாட்டாந்தம், சங்கேதநை யாயிதம், வியோகதாட்டாந்தம் வியோகநையாயிதம், சங்கரசங்கேதம், நையாயிதத்தொகை, தொடையம், வேதனானுமானம், சாத்தீயாபாசம். சாதனாபாசம், ச ம்பந்தாபாசம், முதலியனவாம். இந்நூற்கருத்துகளுஞ் சொற்பிரயோகங்களும் இவைமறைகாய்போலே தமிழ் நூல்களுள் ஆங்காங்குக் காணலாம். நூல்கள் பலவற் றுள்ளும் மறைந்துகிடந்தபொருள்களையே இங்ஙனம் ஒருங்கமைத்து ஒருநூல்சமைத்தனம்.

தமிழ்நூல்களை முற்காலத்து அரசர்முதலியபெரியோ ர்பரிபாலனஞ்செய்தும் அவ்வாறுகல்லியை விருத்தி செய்தும் ஆகவேமாந்தரின் அஞ்ஞானத்தை ஒருவாறு துரத்தியும் அதனால் தர்மம் நீதிமுதலிய நன்னெறிகளை எவர்க்கும் விளக்கியும் அவரை அந்நெறிகளில் நடத் தி இன்பமேவினாவித்தும்வந்தனர். தற்காலத்திலோ, அவ்வகையானசற்காரியங்களிலே தலைப்படுவோர் சில ர்தம்மாலியன்றவாறுசமைத்து அந்நூல்களை லோகோ பகாரமே முக்கியவிடயமாய்க்கருதிப் பகிரங்கஞ்செய்யு ங்காலத்து அந்நூற்பிரதிகளைச்சொற்ப கிரயத்துக்குவா ங்கி அதனால் நூல்செய்தோரையும் நூல்கற்போரையு ம்பிறரையும் உற்சாகப்படுத்துவோரே தற்காலத்து ஒருவாறுதமிழைப்பிரபலஞ்செய்வோராம்.

முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை.

TECHNICAL TERMS DEFINED IN ENGLISH.

- அசை Expletive.
 அடை Adjunct; Syncategorematic.
 அபரம் Infima Species.
 அபாவம் Negation.
 அயற்சார்புச்சாட்சி Circumstantial evidence.
 அர்த்தாபத்தி Illation; an obvious inference.
 அனுபவம் Experience.
 அனுபவானுமானம் Moral reasoning.
 அனுமானம் Deduction, inference. 2 Reasoning. 3 Reason.
 அனுமானானுமானம் Double inference.
 அனுமானித்தல் } To infer, to deduce.
 அனுமித்தல் }
 அனுமிதம் Deduction, conclusion.
 அன்னுவயதாட்டாந்தம் Affirmative proposition.
 அன்னுவயம் Affirmative. 2 Analysis.
 ஆட்சேபம் Objection.
 ஆதாரம் Principle, basis.
 ஆபாசம் Fallacy.
 ஆய்தல் To investigate and collect as facts.
 இடமாற்று Conversion of proposition.
 இந்திரியக்காட்சி Perception. 2 Sensation.
 இந்திரியம் Sentient organ.
 இலக்கணம் Principles of a science.
 இனம் Species.
 ஈதல் To distribute as a term.
 உதாகரணம் Example.
 உதாகரித்தல் To illustrate by examples.
 உத்தரசாதனம் Minor premise.
 உத்தரபதம் Minor term of the conclusion.
 உபநயம் Reason as applied to the question.
 எதிர்மறை Negative.
 ஏது The reason i. e. minor premise if placed after its conclusion. 2 The antecedent of a conditional proposition.
 ஏதுவாபாசம் Fallacy of the reason.

- கணிதானுமானம் Demonstrative reasoning.
 கதார்த்தானுமானம் Reasoning on facts.
 கமனம் Attention.
 கரணம் Mental operation.
 கருவித்தல் To attract.
 கலை Science.
 காரணானுமானம் A priori reasoning.
 காரியம் Effect. 2 The consequent of a conditional proposition.
 காரியானுமானம் A posteriori reasoning.
 குணவிரி Comprehension of a term.
 கேவலவியதிரேகானுமானம் Pure categorical syllogism of a negative conclusion.
 கேவலான்வயானுமானம் Pure categorical syllogism of an affirmative conclusion.
 சகசம் Instinctive as the conviction of certain first truths.
 சக்கிரகம் Arguing in circle.
 சங்கரசங்கேதம் Dilemma.
 சங்கேததாட்டாந்தம் Conditional proposition.
 சங்கேதநையாயிதம் Conditional syllogism.
 சந்து Copula. [tia.
 சம்பந்தம் Relation, connection. 2 Consequent-
 சம்பாவிதநையாயிதம் Hypothetical syllogism.
 சாதனம் Premises of a syllogism.
 சாதி Genus.
 சாதித்தல் To deduce, to conclude. 2 To apply.
 சாத்தியம் Conclusion of a syllogism.
 சாமானியதாட்டாந்தம் Universal proposition.
 சார்பு Tendency of a body.
 சித்தம் }
 சித்தாந்தம் } Proof, demonstration.
 சிலேடை Ambiguous as a term.
 சிறப்புப்பதம் Singular term.
 சுயம்பிததாட்டாந்தம் Categorical proposition.
 சுயம்பிதநையாயிதம் Categorical syllogism.
 சுயம்பிதம் Categorical, absolute.

சுவார்த்தானுமானம் **Inferring**, i. e. ascertain-
ment of the truth to satisfy one's own mind.

ஞாபகம் **Memory**.

தண்டாபூபிகானுமானம் **A fortiori reasoning**.

தத்துவம் **Axiom**.

தத்துவசூத்திரம் **Rule of axiom, dictum**.

தாட்டாந்தரம் } **Proposition**.

தாட்டாந்தம் }

திட்டாந்தம் **The principle**, i. e. major premise
if placed after its conclusion.

துல்லியம் **Analogy**.

துல்லியானுமானம் **Analogical reasoning**.

துறை **Mood of a syllogism**.

தொடையம் **Sorites**.

நிகமனம் **Question after it is proved**.

நியாயம் **Argument**. 2 **Reason**. 3 **Syllogism**.

4 **Reasoning**.

நியாய்த்தல் **To argue; to reason**.

நிருவிகற்பம் **Uniform as a relation or sequence**

நிலை **Figure of a syllogism**. [reduction.

நேர்முகம் **Direct, ostensive as a reasoning or**

நையாயிதத்தொகை **Enthymeme**.

நையாயிதம் **Syllogism**.

பக்கப்போலி } **Fallacy of the question**.

பட்சப்போலி }

பக்கம் } **Question to be maintained**.

பட்சம் }

பட்சாபாசம் **Fallacy of the question**.

பதம் **Term**.

பதார்த்தவிகற்பம் **Categories**.

பரம் **Summum genus**.

பராபரம் **Subaltern**.

பரார்த்தானுமானம் **Proving**, i. e. establishment
of the truth to the satisfaction of others.

பரியாயப்பெயர் **Technical name**.

பிரஞ்சை **Instinctive conviction**.

பிரதிஞ்சை **Question to be maintained**.

- பிரதிஞ்ஞாவிபரீதம் Ignoratio elenchi.
 பிரதிவாதி Opponent.
 புணர்த்தல் To compare as two ideas.
 புணர்ப்பு Association of ideas. 2 Conviction.
 புலன் Sensation. 2 Sentient organ.
 பூர்வசாதனம் Major premise.
 பூர்வபதம் Major term of the conclusion.
 பொதுப்பதம் Common term.
 பொருள்விரி Extension of a term.
 பொறி Sentient organ.
 போலி Fallacy.
 மத்தியபதம் Middle term. [reduction.
 மறைமுகம் Negative; indirect as a reasoning or
 மனோகரணம் Intellectual operation. [sition.
 மாற்றுத்தாட்டாந்தம் The converse of a propo-
 மானதக்காட்சி Simple apprehension; idea.
 2 Perception i. e. an association, between an im-
 pression made upon either of the sentient organs
 and the object concerned in producing it.
 மூலதாட்டாந்தம் Exposita.
 யுத்தி Reason. 2 Reasoning.
 யுத்தித்தல் To reason, to argue.
 யுகம் Judgment.
 வாதணை Recollection.
 விசேடகம் The predicate of a proposition.
 விசேடகித்தல் To predicate.
 விசேடதாட்டாந்தம் Particular proposition.
 விசேடியம் The subject of a proposition.
 வித்தை Art.
 வியதீரேகதாட்டாந்தம் Negative proposition.
 வியதிரேகம் Negative.
 வியோகதாட்டாந்தம் Disjunctive proposition.
 வியோகநையாயிதம் Disjunctive syllogism.
 விரோதம் Opposition of proposition.
 வேதனம் Induction, i. e. the process of investi-
 gation and collection of facts.
 வேதனானுமானம் Inductive reasoning.

நியாய இலக்கணம்.

LOGIC.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

பரமகடவுள் பதமலர் இறைஞ்சி
மொழிதவன் நியாய இலக்கண முறையே.

க. உலகம்புகழ்நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன்
கலைவித்தையென்பநியாயநடையினுக்காதரமாய்
உலவமிலக்கணமேதெளியுங்கலைவித்தையென்ப
தலமின்றுபுந்தியனுமிக்கவேவிதியாய்ந்திடுமே.

இக் கலித்துறைச் செய்யுள், நியாய இலக்
கணம் என்பது இன்னதென்றும், அதன் பா
குபாடு இத்துணை என்றும் இன்னவேன்றும்,
உணர்த்துகின்றது.

இதன்பொருள். உலகம்புகழ் நியாய இல
க்கணம்யுத்தியதன் கலைவித்தையென்ப-(பல
ரும்) புகழுகின்ற நியாய இலக்கணம் என்பது
யுத்தித்தலின் கலையும் யுத்தித்தலின் வித்தை
யுமாம் என்று (கல்விகேள்விகளால்) உயர்ந்
தோர் சொல்வார்.

சு நியாய இலக்கணம்.

டுத்தக்கொண்ட பொருள்களின் சார்புகளையே முக்கியமாய் விளக்கி, அவ்வப் பொருட்கேற்பச் சிற்பம் சங்கீதம் யாப்பு இலக்கிதம் வைத்தியம் கணிதம் முதலிய பல கலைத் துறைகளாய் விரியும். நியாய இலக்கணம் என்னுலானது நியாயிக்குங்காற் புந்தியில் நிகழும் யுத்தி நடைபயை அன்னுவயஞ் செய்துதரும்; தரவே, “நியாயநடையினுக் காதாரமாய் உலவும் இலக்கணமே தெளியும்”; அல்லாமலும், வழுவின்றி அனுமானஞ் செய்ய விதிகளையுந் தரும். கச-ம். செய்யுளின் கீழே இவ்வரைத் தொனிப்பு நன்குவிளங்கும்.

இந்நூலுள் நியாயஇலக்கணத்தைக் கலையாகவும் வித்தையாகவும் உரைப்பாம். இவ்வாறேசங்கீதம் சிற்பம் வைத்தியம் முதலிய சாத்திரங்களனைத்தும் கலையும்து வித்தையுமாய் உணர்த்தப்படும் என்றறிக.

உ. ஆயின்யாயித்தலிற்றொடர்பாருமனோகரணம்
ஏயுஞ்சுமானதக்காட்சியும்யுகமும்யுத்தியுமாஞ்
சாயுஞ்சுமானதமிந்தியக்காட்சிதனைநிகர
மேயமனத்தின்விடயக்கருத்துதொடர்தனியே.

இ-யுள், நியாயித்தலில் அமைந்து கிடக்கின்ற மனோகரணங்கள் இத்துணையென்றும், அவற்றுளொன்றாகிய மானதக்காட்சி என்பது இன்னதென்றும், -அதன்வகை இத்துணையென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆயின்-ஆராய்ந்துரைக்கின்; நியாயித்தலிற்றொடர்பாரு மனோகரணம்--நியாயம் பேசலோடொற்றுமை நயம் நிறைந்த மனத்தொழில்களாவன; ஏயுஞ்சுமானதக்காட்சியும் யுகமும் யுத்தியுமாம்-(இந்திரியக் காட்சியுடனே ஒருவாறு) இயைந்த தெள்ளிய மானதக்காட்சி, யுகம், யுத்தி எனும் மூன்றுமாம்.

சாயுஞ்சு மானத மிந்தியக்காட்சி தனை நிகர மேயமனத்தின்விடயக் கருத்து-(மனோகரண

ம் மூன்றனுள் முதலில்) வரும் *மானதக்காட்சி என்பது பஞ்சேந்திரியங்களால் உறுங்காட்சியை ஒருவாறு நிகர்ப்ப, புந்தியிலே விடயத்தைப்பற்றியுள்ள கருத்தேயாம்.

தோடர்தனி-(மானதக்காட்சியானது) தோடர்மானதம் தனிமானதம் என்றிருவகையாம்.— என்றவாறு.

சு, என்பதுநல்ல எனும் பொருடரும் ஆரிய உபசர்க்கம்.

நியாயித்தலிற் ரோடர்பாரு மனோகரணம் மூன்று என நுதலவே, ஞாபகம் வாதண புணர்ப்பு முதலிய கரணங்களும் அமையும் என்றும்; ஆயினும் இங்ஙனம் எடுத்துரைத்த முக்கரணங்களுமே நியாயம் பேசலோடொற்றுமை நயம் நிறைந்தன என்பதை இந்நூலுள் யாண்டுங் கண்டுகொள்க.

சடப்பொருள்பால் விரவுஞ் சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் என்பன நிரலே நமது சீரோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிதவை ஆக்கிராணம் எனும் பஞ்சப்பொறிகளாகிய இந்திரியங்களில் உறுத்துங்கால், நமது புந்தியிலே (புந்திபிற்பொருளில் அழந்தாதிருக்கின்) புலன் என்னும் ஒரு விகாரம் பிறக்க, அந்தப் புலன் காரணமாக அதனைப் பிறப்பித்த புறவிடயத்தைப் புந்தியானது அந்நேரங்காண்டலே இந்திரியக்காட்சி; இக்காட்சியானது தன்னைப் பிறப்பித்த புறவிடயம் பொறியில் மருவாது நீங்கின பின்னரும் புந்தியிலே நிகழின், அதற்கு மானதக்காட்சி என்று பெயர்.

*“இந்திரிய ஞானமையுலஞ் சார்ந்துயிர்க்கண்மயர்வற வந்தஞானம் மானதக்காண்டலாமே” என்று சிவஞானசித்தி அளவையிலே உரைத்திருக்கின்றது.

†இந்திரியமென்னும் பொற்கள் ஐந்தாகலின், இந்திரியக்காட்சியும் ஐவகையாம்; அவை—சீரோத்திரேந்திரியக்காட்சி தொக்கிந்திரியக்காட்சி சட்சிந்திரியக்காட்சி சிதவேந்திரியக்காட்சி ஆக்கிராணேந்திரியக்காட்சி. சத்தாதி ஐந்தனையுங் கேட்டல் பரிசித்தல் காண்டல் சுவைத்தல் மணத்தல் மாத்திரத்தையே கருதுங்காற் “புலன்” எனப்படும்.

இங்ஙனம் விளக்கிய இந்திரியக்காட்சி மானதக்காட்சிகள் காரணமாய்ப் புந்தியிலே வேறுபல கரணங்கள்* பிறக்க, அவற்றின் ரூழின்முயற்சியேதுவாய்ப் புந்தியிலே நிகழ்கின்ற (காலம் தூரம் சலனம் காரணம் காரியம் பொய்மை மெய்மை முதலியவையைப்பற்றிய) கருத்துகளும் பிறவும் மானதக்காட்சியேயாம்.

ந. தனிமானதக்கருத்தேவிடயத்தினோருமைபன்மையினின்மேவுகாட்சிதோடர்மானதந்தனிமானதங்கள் நனியேயிசைசந்துவருகாட்சியூகமிருகருத்தை இனிதேபுணர்த்தொற்றுமை யுண்டிலையென்றியம்புவதே.

இ-யள், தனிமானதக்காட்சி இன்னதேன்றும், தோடர்மானதக்காட்சி இன்னதேன்றும், யூகம் இன்னதேன்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தனி மானதக்கருத்தே விடயத்தின் ஒருமை பன்மையினின் மேவுகாட்சி-தனி மானதக்காட்சி என்பது விடயத்தின் ஒருமையையேனும் பன்மையையேனும் பற்றி (புந்தியில்) நிகழ்ங் காட்சியாம்.

தோடர்மானதந் தனிமானதங்கணனியேயிசைந்து வருகாட்சி-தோடர்மானதக் காட்சி என்பது தனிமானதக்காட்சிகள் (ஒருவிடயம்போல்) மிக்கிசைந்து நிகழ்ங் காட்சியாம்.

யூகமிருகருத்தை யினிதேபுணர்த்த தொற்றுமையுண்டிலையென்றியம்புவது--யூகம் என்பது மானதக் காட்சிகளுள் இரண்டினை நன்கி

*வேறுபலகரணங்கள் ஆவன கமனம் ஞாபகம் வாதவன்முதலியன; காலம் தூரம் சலனம்முதலான சொற்களாற் குறிக்கப்படும் பொருள்களைக் கருத்துப் பொருள் என்பர்.

தாகப் புந்தியிற் புணர்த்தி* (அவ்விரண்டனுள்) ஒன்றுடன் மற்றதற்கு உடம்பாடு உண்டு அல்லது இன்றுஎனவிளம்புவதாம்; (ஆகவே, ஒன்றுடனொன்றுறழ்கின்றதேன உடம்பாடாயேனும், ஒன்றுடனொன்று பிறழ்கின்றதேன எதிர்மறையாயேனும் விளம்புவதாம்.)எ--று.

ஒன்று என்பது எடுத்த தொடர்புக்கேற்பப் பொருள்களுட் பிரித்துக் கருதுகின்ற தனிப்பொருளைக் குறிக்கும் எண்ணும்; இவ்வாறு கருதிய தனிப் பொருளொன்றை அங்ஙனங்கொண்ட தொடர்பு கருமமாயே பிரிக்கின், வருங்குறுகள் பின்னங்களாம்; அன்றி, அத்தனிப்பொருளை ஏற்றிய கூட்டத்தால் வரும் இரண்டு மூன்று முதலியன பன்மையாம்.

உலகிலுள்ள சடப்பொருள்களுள், -தனிப்பொருளானக் கற்பித்து ஒருவிடயம் என்பதும், தனிப் பொருட்கூட்டமெனக் கற்பித்துப் பலவிடயம் என்பதும் மாந்தரதுபுந்தியின் இருகுறிமாத்திரைப் பொருள்களையன்றி சித்துப்பொருள்களுள் ஆன்மா ஒன்று பல என்பபோற் சுத்தமயமான தனித்தனிப் பொருள்களல்ல;

எண்ணையோவெனின், சடப்பொருள்களுள் ஒன்று என நாங் சற்பிக்கும் ஒருவிடயத்திலே ஒன்றற்கொன்று பேதமான பல புதியங்களின் பல அணுக்கடிரண்டிருக்கின்றனவாதலின்; ஆகலான், -

“விடயத்தினொருமை பன்மையினின் மேவுகாட்சி” எனச் செய்யுளள் உரைத்தது மாந்தருள் வழங்கீ வருகின்ற ஒன்று பலஎன்னுங்கருத்தையே சார்ந்தென்றற்க யாண மரம் சேண சோலையாணகள் சேணகள்

*புணர்த்தல் என்பது ஒரு கருத்தை அல்லது பொருளைப் பிரிதொன்றினுடனே இசைத்துப் புந்தியிலே கருதுதல்; உதாசுரணமாய், - ‘பொய்’ என்பதைத் “தீமை” என்பதினுடன் இசைத்து இவற்றின் சம்பந்தந்தேளியுங்கருமாய்ப் புந்தியிலே கருதுவது; இப்படிப் புணர்த்தி, “பொய்சீது” எனஒற்றுமை உண்டென்றெனினும், “பொய்தீதல்ல” என ஒற்றுமை இன்றென்றெனினும், இயம்புவதே யுகம் னுங் சுரணம் என்றற்கு.

அ

நியாய இலக்கணம்.

கருமம் காரணம் மனம் எனும் விடயங்களைப் பற்றிப் புந்தியிலுள்ள காட்சி தனிமானதக்காட்சி.

கரியயாண மரக்கோம்பு சேனாபதிகள் சோலையி ளங்குயில் மனத்துணிபு எனும் தொடைவிடயங்களைப் பற்றிப் புந்திபாலுறுங்காட்சி தொடர்மானதக்காட்சி.

யாணபெரிது, யாணபெரிதல்ல, சேணைகள் பொரு தன, சேனாபதிவந்திலன், மனங்கனிந்தது, — இவ்வாறு புந்தியிலே தெளிதல் யுகம்.

ஒரு விடயத்தைப்பற்றி நமது புந்தியில் நிகழ்ங் காட்சியானது நமதுசுய *தந்திரத்துக்கேற்ப ஒன்றையெனினும் பலவற்றையெனினும் நுதலிற்றும்; உதா கரணமாய். — (கசம் ரதம் துரகம் பதாதி எனுஞ்சதுரங்கங்களாற்றிரண்ட) சேவையாகிய விடயத்தை ஒன்றாகவுங்கருதலாம், — இரதத்தையும் அதனைச்சேலுத்தும் பாகணயுஞ் சாரதியென ஒன்றாகவுங் கருதலாம் — இரதத்தையும் பாகணயும் தனித்தனி ஒன்றாகவும் இரதத்தின் உருவ தட்டு பலகை கூம்பு முதலியவற்றைத் தனித்தனி ஒன்றாகவுங் கருதலாம்.

யுகம் இருவகை: இருகருத்தை இனிதே புணர்த்தொற்றுமையுண்டென்றியம்பின் அன்னுவய யுகமும், ஒற்றுமை இல்லையென்றியம்பின் வியதிரேக யுகமும், ஆம்.

†தொடர்மானதக்காட்சியானது தனிமானதக்காட்சிகள் புணர்ந்து வரினும், ஒற்றுமையுண்டிலையெனப் பொருண்முற்றி நிலலாதென்றும், ஆகவே, தொடர்மானதக்காட்சிக்கும் ‡யுகத்துக்குமுள்ள விகற்பம் இன்னதென்றும், நன்குணர்ந்தறிக.

* தந்திரம் என்பது பிரியம் எனும் பொருட்டொனிப்பில் இங்ஙனம் வந்தது.

† தொடர்மானதக்காட்சியானது தனிமானதக்காட்சிபோல யுகத்தின் ஒரு அங்கமாய்க் கருத்தாப் பொருளிலெனினுங் கருமப்பொருளிலெனினும் வருமேயன்றி, யுகத்திற்போலக் கருத்தா கருமங்கள் புணர்ந்து உடம்பாடாய் அல்லது எதிர்மறையாய் வரப் பொருண்முற்றிநிலலாது.

‡ யுகம் எனுஞ் சொல்லின் சத்தார்த்தம் (இருபொருள்களை ஒன்றுடனொன்று) “புணர்த்தல்” என்பதாம்.

ச இயம்புபயுத்தியிருபுகநின்றனுமிக்குநடை பயந்ததிரிகரணங்கள் சொலானுரைக்கிற்பதமே நயந்திடுதாட்டாந்தரமேநியாயநிரனலனே தயங்கும்மறம்பொய்பயிலப்படாதுஉதாகரணே

இ-யுள், யுத்திஇன்னதென்றும், முக்கரணங்கட்குஞ் சொற்குறிகள் இவையென்றும், அவற்றிற்கு உதாகரணங்கள் இவையென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இயம்புபயுத்தியிருபுகநின்றனுமிக்குநடை-யுத்தி என்பது இரண்டு யுகங்களால் அனுமானஞ் செய்யும் நடையென்பார்.

பயந்த திரிகரணங்கள் சொலானுரைக்கிற்பதமே நயந்திடுதாட்டாந்தரமே நியாய நிரனலனே தயங்கும்-(இங்ஙனம் உரைத்தமுறையே, புந்தியானது) தோற்றுவித்த மூன்று கரணங்களையுஞ் *சொற்களால் விளம்பின, (அவை மூன்றும்) நிரனிறையே பதம் தாட்டாந்தம் நியாயம் எனவிளங்கும்.

மறம்பொய்பயிலப்படாது உதாகரணே-(அவற்றிற்கு) உதாகரணங்கள்,-மறம், பொய், பயிலப்படாது, (பதங்கள்); மறம் பயிலப்ப

* சொல் என்பது மாந்தரது புந்தியிலே யாதொன்றைப்பற்றி நிகழங்கருத்தைப் பிறர்க்கு அவர் அறிவித்தற் கருவியாய் நிற்கும் ஁லியேயாம்; இச்சொல்லே செலிப்புலவொலியான்வருஞ் சொல் என்னப்படும், இச்செலிப்புலவொலியை விளக்குதற்கருவியாய்நிற்கும் அக்கருபங்கள் கட்புல வடிவம் எனப்படும். "தனிமொழி தொடர்மொழியெனவிருவகைத்தாய் இருதிவணையம்பாற்பொருளையுந் தன்னையும் மூவகையிடத்தும் வழக்கோடு செய்யுளின் வேளிப்படைகுறிப்பின் விரிப்பதுசொல்லே" என்பது இலக்கணவிளக்கவிதி.

கூஉ நியாய இலக்கணம்.

மான் மனோகதி எனவருந் தோடர்பதமும், தேங்கு பண நிலம் எனவரும் இடுதற்பதமும், மலையன் வலைஞன் அறிஞன் எனவருங் காரணப்பதமும் சிப்பி சுவர்எனவரும் ஏகார்த்தப்பதமும், நாகம் சாகம் பாகம் எனவரும் வெகார்த்தப்பதமும், நீலம் தீமை நன்மை எனவருங் குணப்பதமும், நீலி தீயன் நல்லார் எனவருங் குணிப்பதமும், சாத்தன் பொன்னன் யாணன் எனவரும் முதற்பொருட்பதமும், கூனன் முடவன் குருடன் எனவருஞ் சிணப்பொருட்பதமும் பிறவுங்கொள்க; இவையெல்லாம் பொதுப்பதம் சிறப்புப்பதம் எனும் இரண்டனுள் அந்தர்ப்பவிக்கும் என்றற்க.

பொதுப்பதம் என்பது பலபொருள்கட்கும் ஒருநிகராயுள்ள சிலபண்புகாரணமாய் அப்பொருள்களேவற்றுக்கும் பிரயோகிக்கப்படும் பதமாம்; உதாஶரணமாய்—மரம் பறவை மயில் மலல் மனுடன் புலவன்; கரிய பெரிய; நடந்தான் கரியன்; நடை. சிறப்புப்பதம் என்பது ஒருபொருட்கே உரியதாய் நிற்கும் இயற்பதமாம்; உதாஶரணமாய்,—இலங்கை காவிரி சேன்னப்பட்டணம் அருச்சுனன் இம்மரம் அச்சேனாபதி கிராமன் இலட்சுமணன் எனும்பெயர்களும் இவைபோலுஞ் சிலபெயர்களும் பலர்க்கும் இட்டிருந்தும், ஒருநிகராயுள்ள சில பண்புகாரணமாயிட்டனவல்லாதபடியால், அவை சிறப்புப்பதமேயன்றிப்பொதுப்பதமாகா.

பெயர்ச்சொல் என்பது ஒருபொருளைப்பற்றி நமதுபுந்தியிற்கொள்ளுங் காட்சியைக் குறிக்குஞ் சொல்லேயாம். சொல்லிலக்கணத்துள் விளக்கிய சொற்களெல்லார்ந் நியாயஇலக்கணத்துட்பதம் என்று கொள்ளப்படுதலின்று; எழுவாய் *வேற்றுமையினிற்கும் பெயர்களும் பெயர்க்குறிப்பயனிலைகளும் தெரிநிலைகுறிப்பால்வரும் வினைமுற்றுகளும் ஒருசொற்பதங்களாகும்;

பொருட்பதம் என்பது அவையவியைக் குறிக்கும்பதம். சிணப்பொருட்பதம்என்பது அவையவத்தால் அவையவியைச் சுட்டும்பதம்.

* வேற்றுமை என்பது பெயர்களானவை தம்மொடுபுணரும் பிறசொற்களுக்குந் தமக்குமுள்ள பொருட்சம்பந்தங்களை விளக்கும்படி எய்தும் வேறுபாடு.

மற்றுஞ் சொற்களெல்லாம் பதத்திற்றதுப்பாய் வருமே யன்றித் தாமேதனித்துப் பதமாகா.

சிறப்புப் பதங்களானவை தமக்கேயன்றிப் பிறபொ ருட்து உடம்பாட்டில் விசேடகமாகா*. பொதுப்பதங்க ளானவை ஒருநிகரான சிலபண்புகளையுடைய தனிப் பொருள்கடிரண்டுவரும் இனத்தையும், ஒருநிகரானசில பண்புகளையுடைய இனங்கடிரண்டுவருஞ் சாதியையு ம், அவ்வாறு சாதிகடிரண்டுவரும் வகையையும், அப் படி வகைகடிரண்டுவருந் தோகையையும் விளக்கி, அவ்வப்பகுப்பிலுள்ள எவற்றுக்கும் பிரயோகமாய்நிற்கும்; உதாசுரணமாய்—

மயில்	இனம்	பலா	இனம்
பறவை	சாதி	மரம்	சாதி
மிருகம்	வகை	தாபரம்	வகை
சிருட்டி	தோகை	சிருட்டி	தோகை

இனம் சாதி வகை தோகை என்பவைகள் எடுத்து ரைக்கும் பண்புகளுக்கேற்பப் பலவிகற்பபகுப்புகளா டும் வரும்; அபரம் பராபரம் பரம் எனும் முப்பகுப்புக ளாயும் முடியும்; உதாசுரணமாய்—மயில் என்பது அப ரம்; சிருட்டி என்பது பரம், இடைநின்றபறவை மிருக ம் என்பன பராபரம்

மேலையுரைத்த முறையே இனஞ் சாதிகள் பகுக்குமி டத்து அப்பகுப்புகளைக் குறிக்கின்ற பொதுப் பதங்களி ன் குணவிரியையும் பொருள்விரியையும் பார்க்கவும் வேண்டியது.

குணவிரி என்பது பொதுப்பதத்தாற் குறிக்கப்படுகி

* இவ்வூர் இலங்கை, - அந்தியாற்காவிரி, - இம்மனுஷ ன் அருச்சுனன் - என்னும் உதாசுரணங்களிற் போலச் சிறப்புப்பதங்கள் தமக்கே உடம்பாட்டில் விசேடக மாய் வரும்ன்றி, ஊர் இலங்கை, - மரம் காவிரி, - நூல் அருச்சுனன் - எனப் பிறபொருட்து உடம்பாட்டில் விசே டகமாகா. உலகிலுள்ள பொருளணத்தும் ஒன்றற் கொன்று பேதமாயிருந்தும், பலபொருள்களிலே ஒருநி கரான சிலபண்புகளும் ஒருவாறுதோன்றுதலால், அப் பொருள்களைப் பொதுப்பதங்களாற் குறித்து மாந்தர் வ ழங்கி வருகின்றனர்.

ன்ற பொருளின் அல்லது பொருட்பகுப்பின் பண்புத் தொகுதி; உதாகரணமாய்,—பொன் என்பதன் குணவிரியாவன,—மஞ்சணிரம், அதிகனம், உருகல், சடவஸ்துமுதலியன; காந்தம் என்பதன் குணவிரியாவன,—இரும்பைவலித்தல், வடதிசைநாட்டம், சடவஸ்துமுதலியன.

பொருள்விரி என்பது பொதுப்பதத்தாற் குறிக்கப்படுகின்ற பிரமேயங்களின் எண்டொகுதி; உதாகரணமாய்,—பொன் என்பதன் பொருள்விரியாவன,—மதுரைப்பொன், சீனப்பொன், சீர்மைப்பொன்முதலியபொன் அணைத்துமாம்.

பொதுப்பதத்தின் *குணவிரி ஏறப் பொருள்விரிஇறங்கியும், பொருள்விரிஏறக் குணவிரிஇறங்கியும்வரும்; உதாகரணமாய்,—மயில் பறவை மிருகம் என்பவற்றிலே, மிருகத்துக்குள்ள குணவிரி பறவையிலும் பறவைக்குள்ள குணவிரி மயிலிலுங் காணலாமாதலின், மயிலின் குணவிரி பறவையின் குணவிரியினும் பறவையின் குணவிரி மிருகத்தின் குணவிரியினும் அதிகப்பட்டும், மயிலின்பொருள்விரி பறவையின் பொருள்விரியினும் பறவையின் பொருள்விரி மிருகத்தின் பொருள்விரியினுங்குறைந்தும், வருதல் காண்க.

சிறப்புப்பதமானது தன்னியல்புப்பிரமேயத்தைத்

* எப்பொருளையும் அதன் குணவிரியினாலேயே அறியலாம்; ஆகவே, ஒருபொருட்குரிய குணங்களை எவ்வளவு நுட்பமாய் அறிகின்றனமோ, அவ்வளவு திட்டமாய் அதனைப் பிறபொருளில் விகற்பித்துத் தெளிகின்றனம்; உதாகரணமாய்—வேள்ளாட்டுக்குஞ் செம்மறிக் குழுவிய சிலசாமானியமான குணங்களைமாத்திரம் அறிவமேல், அவ்விரண்டையும் ஒன்றிலொன்று விகற்பித்துத் தெளிந்திலம்; ஆயின் அவ்விரைவிலங்குகட்குழுவிய குணங்களை அதிக நுட்பமாயறிவமேல், அவ்விரண்டையுந் திட்டமாய் விகற்பித்துத்தெளிந்தனம்; ஆகவே, ஒருபொருளை நன்றாய் அறிவம் என்றதன் கருத்து அப்பொருட்குரிய குணங்களை நுட்பமாய் அறிவம் என்றேயாம்.

றிக்கும்*;- “அன்னியசாதியுந் தன்சாதியுமகன்னுநிற்றறன்னியல்பு”.

பொதுப்பதமானது ஃசாமானிய வியல்புப்பிரமேயத்தைக்குறிக்கும்;- “அன்னியத்தைத்தவிர்ந்துதன்சாதிக் கொத்தறுன்னியபொதுவியற்கை.”

பதார்த்தவிகற்பங்களாவன பொருள் குணம் கன்மம் காலம் இடம் சமவாயம் முதலியன; எப்பதமும்இப்பதார்த்தவிகற்பங்களூள் ஒன்றையேனும் பலவற்றையேனுஞ் சுட்டிச் சாரும். பதார்த்த விகற்பமணத்தும் பொருள் குணம் எனுமிரண்டனுள் அந்தர்ப்பவிக்கும்.

சு. உறுமுன்னியாயம்விரிவாயொழுங்கினுரைக்கிற் பெயர்

பெறுமன்னையாயிதந்தாட்டாந்தரமிதுமுன்றுபெறும் அறிபின்னிருபதந்தாட்டாந்தமேற்குமவற்றுரை பெறலாம்விசேடியந்தன்பாலுரைத்தவிசேடகமே.

இ---யுள், (இரண்டாங்கரணமாகிய யூகத்தைச்சார்ந்துவருந் தாட்டாந்த இலக்கணங்களி விளக்குவான்றோடங்கி, தாட்டாந்தம் நியாயத்திலே பயிலுமாதலின்,) நியாயத்தின் பரியாயப்பெயர் இது என்றும், அதில்வருந்தாட்டாந்தம் இத்துணையென்றும், தாட்டாந்தத்தில் வரும்பதங்கள் இவையென்றும் இன்னவென்றும், உணர்த்துகின்றது

இ--ள். உறுமுன்னியாயம் விரிவாயொழுங்கினுரைக்கிற் பெயர்பெறுமன்னையாயிதம்-

* அருச்சுனன் என்பது பட்சிதாபரமுதலிய அன்னிய சாதியையும் நரர் என்னுந் தன்சாதியையும் நீங்கித் தன்னியல்பினிற்றலால், தன்னியல்புப்பிரமேயமாகிய சிறப்புப்பதமாம்.

† மனுஷன் என்பது பட்சிதாபரமுதலிய அன்னிய சாதியை நீங்கி மனுஷர் எனுந்தன்சாதியில் எவற்குஞ் சாமானியமாய் நிற்குலால், சாமானியவியல்புப்பிரமேயமாகிய பொதுப்பதமாம்.

கறு நியாய இலக்கணம்.

க உதயமானான்; “செங்கதிர்ச் செல்வஞ்சூரியன்” என்பது விசேடியம், “திமிரத்தையும் பனியையுந்து ரக்க உதயமானான்” என்பது விசேடகம்.

எ. மேதகுதாட்டாந்தரமேசுயம்பிதஞ்சம்பவிதம் ஒதுஞ்சுயம்பிதஞ்சுத்தமுந்தன்மையுமென்றிரண்டாம் மீதன்னுவயம்வெதிரேகமேவுமேத்தாட்டாந்தமும் வீதஞ்செய்சாமானியமேவிசேடம்விரித்தறியே.

இ---யுள், தாட்டாந்தத்தின் வகை இத்துணையென்றும், அவற்றளொன்றாய் சுயம்பித தாட்டாந்தத்தின் உட்பிரிவு இத்துணையென்றும், தாட்டாந்தத்தின் பொதுவிலக்கணம் இன்னவென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ---ள். மேதகுதாட்டாந்தரமே சுயம்பிதஞ்சம்பவிதம்-முக்கியமாய்த் தாட்டாந்தங்கள் *சுயம்பிதஞ்சம்பாவிதம்(என்றிருவகை.)

ஒதுஞ்சுயம்பிதஞ்சுத்தமுந்தன்மையுமென்றிரண்டாம்--சொல்லிய சுயம்பிதமானது சுத்தம் தன்மை என்றிரண்டு (வகை) ஆம்.

மீதன்னுவயம் வெதிரேகமேவுமேத்தாட்டாந்தமும்--மேலும் எந்தத்தாட்டாந்தமும் அன்னுவயத்தையெனினும் வியதிரேகத்தையெனினுஞ் சாரும்.

மேவுமேத்தாட்டாந்தமும் வீதஞ்செய்சாமானியமே விசேடம்விரித்தறியே--(அன்றியும்) எந்தத்தாட்டாந்தமும்(பிரமேயத்தைஅளந்து)

*சுயம்பிதம்என்பதன்சத்தார்த்தம் “தானையிருப்பது” என்பதாம். சம்பாவிதம் என்பதன் சத்தார்த்தம் (பிறிதொன்றிற்) சார்பாயிருப்பது என்பதாம். மழைபெய்தது என்பது சுயம்பிததாட்டாந்தம். மழைபெய்யுமேல் நாடு செழிக்கும் என்பது சம்பாவித தாட்டாந்தம்.

நிறுத்துகின்ற சாமானியத்தையெனினும் விசேடத்தையெனினுஞ் சாரும்; (இவ்விலக்கணங்களை) விரித்து அறிந்துகொள். எ--று.

மேவுமேத்தாட்டாந்தமும் என்பது தாப்பிசைப்பொருளில் நின்றது.

சம்பாவிதம் எனும்மொழி செய்யுணைக்கிச் சம்பவிதம் எனக்குறுகி வந்தது.

'மேததுதாட்டாந்தரமே *சுயம்பிதஞ்சம்பவிதம்' என்றதனால், கருடனும் பாம்பும் ஒன்றற்கொன்று பகையுடையன; பிணிக்கும் மருந்துக்கும் பகை; சூரியனால் விகசிதமான தாமரைப்புட்பங்கள் பரிமளித்தன என வருஞ் சங்கர தாட்டாந்தமும்; சாத்தனுங் கொற்றனும் வந்தார்; சாத்தன் நீதியுந் தருமமுந் தயாளமும் உடையன் எனவருந் தோடைத்தாட்டாந்தமும் பிரவும் அமையுமெனத் தோனிக்கின்றது.

சுயம்பித தாட்டாந்தம் என்பது தன்னிலேயேபொருண்முற்றி, பிரிதொன்றை அவாவி முடியாதுவருந் தாட்டாந்தம்; உதாகரணம் --சாத்தன் தயாளமுடையன்; கொற்றன் வந்திலன்; நாகன் சற்குணனா!; தூதன் வந்தான்; மந்திரி அநியாயமாய் மொழிந்தான்; சூயில் இனிமையாய்ப்பாடும்.

சம்பாவித தாட்டாந்தம் என்பது தன்னளவிலே இன்னதென்று பொருணயம் முடியாமற் சுயம்பிதத்திற்கு மறுதலையாய் வருந்தாட்டாந்தம்; உதாகரணம், --இராவணன் கொடுங்கோல் செலுத்தினனேல் அவனை அடர்க்கவேண்டியது; இப்பருவங் கார் அல்லது கூதிர்காலம்

* யூகமானது வாக்கியாகாரமானவிடத்துத் தாட்டாந்தமாதலின், -தாட்டாந்தங்களணத்தும் வாக்கியாகாரத்தைப்பற்றிச் சுயம்பிதம் சம்பாவிதம் என்றிருவகையாயும், பொருட்சாதணபற்றிச் சாமானியம் விசேடம் என்றிருவகையாயும், உறழ்வுபிறழ்வுபற்றி அன்னுவயம் வியதிரேகம் என்றிருவகையாயும், வரும்: வாக்கியாகாரம் என்றது வசனத்தை; பொருட்சாதண என்றது எல்லாம் சில என்பவற்றை; உறழ்வு பிறழ்வு என்றது உடம்பாடெதிர்மறைகளை.

இராவணன் பாதகனெனின் அவனுக்கென்ன சேய்யத்ததும்?; துரியோதனன் கொடுங்கோலோ செங்கோலோ சேலுத்தினான்?; பத்துமாணிக்கமெனினும் பன்னிரண்டுமாணிக்கமெனினுங் கிடைக்கும்.

சுத்தசுயம்பித தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதோ பிறழ்கின்றதோ என்பதொன்றை மாத்திரங் குறிப்பதாம்; உதாசுரணம்; -அரசன்புகழ்ந்தான்; மந்திரி இகழ்ந்திலன்; தருமஞ்சயங்கொண்டது.

தன்மைச் சுயம்பித தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் இன்னதன்மையாய் உறழ்கின்றது அல்லது பிறழ்கின்றதென்பதைக் குறிப்பதாம்; உதாசுரணம்; -சாத்தன் நியாயமாகவே புகழ்ந்தான்; கொற்றன் நன்றாய் வாசித்திலன்; தந்தை அன்பாய் வளர்த்தான்.

இப்பொழுது சுயம்பிதத்துளொன்றயசுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தத்தின் இலக்கணங்களையே முதல் உணர்த்துவம்.

அன்னுவய தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்; உதாசுரணம்; -கடவுள் அனுக்கிரகம் புரிந்தார்; பின்னையென்பது இல்லையென்பது; ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு; உள்ளகாரணத்தில் உண்டாங்காரியம் உதிக்கும்.

வியதிரேகதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் பிறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்; உதாசுரணம்; -மனுடன் சருவஞ்ஞனல்ல; அனலிலாவிடத்துப் புகையின்று.

சாமானிய தாட்டாந்தமாவது விசேடியபதத்தாற் குறிக்கும் பொருள்முற்றுக்கும் விசேடகஞ்செல்ல நிற்பதாம்; -உதாசுரணம், -மரங்கள் வளர்கின்றன; பெயர்ச் சொற்களெல்லாம் வேற்றுமையேற்கும்; உரிச்சொற்பண்பைவிளக்கும்; மாயா இயந்திரதனுவினுள ஆன்மா.

விசேடதாட்டாந்தமாவது விசேடியபதத்தாற் குறிக்கும் பொருளணத்துக்கும் விசேடகஞ்செல்லாமற் சீலவற்றிற்குமாத்திரஞ் செல்லநிற்பதாம்; உதாசுரணம்; -சிலமரங்கள் செழித்துநின்றன; எல்லாமனுடரும் வித்துவான்களல்ல. (கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ; எல்லாருமர்னுடவராவரோ, -என்பபோலுந் தாட்டாந்தங்களும் பொருண்முடிபில் விசேடதாட்டாந்தமாயே ஞலிக்கும்.)

எத்தாட்டாந்தமும் அன்னுவயம் அல்லது வியதிரே கமாயும் சாமானியம் அல்லது விசேடமாயுமே நிற்க வேண்டியதால், சுத்தசுயம்பித தாட்டாந்தங்கள் நான் குவகையாய் வரும், அவை, *சாமானியான்வய தாட்டாந்தம் (இதன் அறிகுறி, ஆ), சாமானிய வியதிரேகதாட்டாந்தம் (ஈ), விசேடான்வய தாட்டாந்தம் (ஐ), விசேட வியதிரேக தாட்டாந்தம் (ஒ.)

*சாமானியான்வய தாட்டாந்தமானது சாமானியமு ம் அன்னுவயமுமாய் நிற்கும்; உதாகரணம்,—அகரமுத ல எழுத்தெல்லாம். சாமானியவியதிரேக தாட்டாந்த மானது சாமானியமும் வியதிரேகமும் நிற்கும்; உதா கரணம்,—புலவர் இகழ்ந்திலர். விசேடான்வயதாட்டா ந்தமானது விசேடமும் அன்னுவயமுமாய் நிற்கும்; உ தாகரணம்,—புட்சிகள்பாடும்; உலகம் அறியும். விசே டவியதிரேக தாட்டாந்தமானது விசேடமும் வியதிரேக முமாய்வரும்; உதாகரணம்,—சிலபுட்சிகள் பாடுகின்றில; சிலமனுஷர் அறியார். புட்சியெல்லாம் வந்தன; புட்சி யொன்றும் வந்திலது; சிலபுட்சிகள் வந்தன; சிலபுட்சி கள் வந்தில; என்பவற்றிலுங் கண்டுகொள்க. சாமானி யான்வயதாட்டாந்தமுதலிய நான்த தாட்டாந்தங்கவள யும் பலவிடங்களிலும் இந்நூலுள் எடுத்துரைக்கவேண் டியிருப்பதால், அவற்றை விளக்கும்படி, ஆ-ஈ-ஐ-ஒ- எனும் அட்சரங்களைக் குறிகளாக இட்டுக்கொண்டாம். அன்னுவயம் என்பதன்சத்தார்த்தம் “ஒன்றிச்செல் வது” என்பதாம்; “பொருத்தமுடையது” என்றருமுள ர். சிவஞானபோதம்.

வியதிரேகம் என்பதன்சத்தார்த்தம் “ஒன்றுதலில்லா தது” என்பதாம்; “பொருத்தமில்லது” என்றருமுளர். சிவஞானபோதம்.

“புக்கமுன்றின்முன்றேதுவுடையபொருளைப்பார்த்து ண்ரைத்—தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம் பிறர்தம்பொருட் டாமனுமானந்--தொக்கவிவற்றூற்பிறர்தெளியச்சொல் வதாதமச்சொல்லு—மிக்க அன்னுவயத்தினோடு வெதி ரேகச்சொலெனவிரண்டாம்” என்னும் அளவைச்செ ய்யுளில், அன்னுவயம் வியதிரேகம் எனும்பதங்கட்கு உரைத்திருக்கும் பொருளைக்காண்க.

அ. அறிவைவிசேடியமோடுவிசேடகத்தின்ரூடர்பாற்
பெறுமன்விசேடமுஞ்சாமானியமுமேய்த்தாட்டாந்தரம்
உறுமுன்விசேடியமீந்திடுஞ்சாமானியமொன்றுமே
நெறியின்விசேடகமேவேதிரேகமொன்றீந்திடுமே.

இ--யுள், தாட்டாந்தங்களைச் சாமானிய வி
சேடம் எனவரையறுத்தல் இவ்வாறென்றும்,
விசேடியவிசேடகபாதங்கள் இன்னின்னதா
ட்டாந்தத்தில் ஈந்து பொதுப்பதமாய் நிற்கும்
என்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். அறிவைவிசேடியமோடு விசேடக
த்தின்ரூடர்பாற்பெறு மன்விசேடமுஞ் சா
மானியமுமேய்த் தாட்டாந்தரம்--விசேடியத்
துக்கும் விசேடகத்துக்கும் உள்ளதோடர்புப
ற்றியே மெய்மையான (பொருடரும்) தாட்
டாந்தங்கள்விசேடத்தையுஞ்சாமானியத்தை
யும் பெரும்பான்மையும் பெறுமென்றறிவா
யாக; (பொய்ப்பொருணுதலும் விபரீததாட்
டாந்தங்களில் விசேடிய விசேடகத் தோடர்பு
புலப்படத் தெளியும் அருமைகாரணமாய் வி
சேடசாமானியங்களைக் குறித்தலும் ஏலாமை
யாற்றான், மெய்மையான பொருடருந் தாட்
டாந்தங்கள் என்றுவிதந்தது.)

உறுமுன்விசேடியமீந்திடுஞ் சாமானியமொ
ன்றுமே—சாமானியதாட்டாந்தம் மாத்திரமே
முன்னிற்கும் விசேடியத்தையும்; (எனவே,
விசேடதாட்டாந்தம் விசேடியத்தை ஈயாது
என்று மீட்சிமொழியாயிற்று)

நெறியின் விசேடகமே வேதிரேகமொன்றீ
ந்திடும்--வியதிரேகதாட்டாந்தம் மாத்திரமேவி

சேடகத்தை ஒழுங்கே *ஈயும்; (எனவே, அன்
னுவுயதாட்டாந்தம் விசேடகத்தை ஒழுங்கே
ஈயாது என்று மீட்சிமொழியாயிற்று.) எ-று.

விசேடியத்தில்வரும்-எல்லாம் முற்றும் அணத்தும்
ஒவ்வொன்றும் முதலிய சொற்கள் காரணமாய்ச் சா
மானியதாட்டாந்தத்தையும், சில பல அனேகம்முதலிய
சொற்கள் காரணமாய் விசேடதாட்டாந்தத்தையும் ஒரு
வாறுவரையறுத்துணரக்கூடியதெனினும், விசேடிய
விசேடகத்தீதொடர்பினாலேயே தெளிய அளவிடலாம்;
உதாஈரணம்,—பட்சிகள் சிறதடையன என்னுமிடத்
து, சிறகின்றேற் பட்சிபல்ல என்னுந் தொடர்புபற்றி,
பட்சிகளெல்லாஞ் சிறதடையன என்று சாமானியா
ன்வயதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் மரங்களல்
ல என்னுமிடத்து மரமெனிற் பறக்குஞ்சிறகிராது என்
னுந் தொடர்புபற்றி, பட்சியேதுவும் மரமல்ல என்று
சாமானியவியதிரேக தாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சி
கள் பாடுகின்றன என்னுமிடத்து ஆந்தை காகம் கூகை

*சிலபட்சிகள் அன்னங்கள், அகத்தியன் தமிழழைப்
பெற்றமுனிவன் என்னுமிடத்து அன்னுவயதாட்டாந்த
மும் விசேடகத்தை ஒருவாறு ஈயுமெனினும், ஐதுசிறப்
பினதன்றெனும் பொருள்கருதியே “வியதிரேகதாட்டா
ந்தம்மாத்திரமே விசேடகத்தை ஒழுங்கே ஈயும்” என்
றுரைத்தாம்.

† “ஒருவாறு வரையறுத்துணரக்கூடியது” என்றதெ
ன்ணையோவெனின், “அவனுடையவார்த்தைகளைல்
லாம் பொய்யல்ல, வார்த்தைமுற்றும்பொய்யல்ல, வா
ர்த்தையணத்தும்பொய்யல்ல, வார்த்தையாவும்பொ
ய்யல்ல” என்னுந் தாட்டாந்தங்களிலே எல்லாம் மு
ற்றும் அணத்தும் யாவும் எனுஞ் சொற்கள் வந்து நின்
றும், அத்தாட்டாந்தங்களோ விசேட தாட்டாந்தங்க
ளாதலின்.

‡ விசேடியவிசேடகத்தொடர்பு என்றது விசேடியவி
சேடகங்களாற் குறிக்கப்படும் பொருள்கட்குள்ள தொ
டர்பை எனக்கொள்க.

உசு நியாய இலக்கணம்.

முதலிய சிலபட்சிகள் பாடுகின்றில எனும் * அனுபவத் தொடர்புபற்றி, சிலபட்சிகள் பாடுகின்றன என்று விசேடான்வயதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் மாமிசபட்சணிகளல்ல என்னுமிடத்து பருந்து காகம் கழுதமுதலிய சிலபட்சிகள் மாமிசம்பட்சிக்கின்றன எனும் அனுபவத்தொடர்புபற்றி, சிலபட்சிகள் மாமிசபட்சணிகளல்ல என்று விசேடவியதிரேகதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க.

ஈதல் என்பது விசேடியமெனினும் விசேடகமென்னுந் தன்னுற் குறிக்கப்படும் பொருண்முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் நிற்கப் பகுத்திடுதலாம்.

“விசேடியமீந்திடுஞ்சாமானியமொன்றும்” எனவே; சாமானியான்வயதாட்டாந்தத்தினதுஞ் சாமானியவியதிரேகதாட்டாந்தத்தினதும் விசேடியங்கள் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்பதுபெற்றும்; உதாகரணமாய்,--பட்சிகள் காலுடையன பட்சிகள் மரங்களல்ல; (பட்சிகள் எனும் விசேடியங்கள் இங்ஙனம் ஈயப்பட்டன.)

“விசேடகமே வெதிரேகமொன்றீந்திடும்” எனவே சாமானிய வியதிரேக தாட்டாந்தத்தினதும் விசேடவியதிரேக தாட்டாந்தத்தினதும் விசேடகங்கள் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்பதுபெற்றும்; உதாகரணமாய்,--பட்சிகள் மரங்களல்ல; சிலபட்சிகள் மாமிசபட்சணிகளல்ல; மரங்கள், படசணிகள் எனும் விசேடகங்கள் இங்ஙனம் ஈயப்பட்டன.)

இவ்வாறுரைக்கவே, சாமானியான்வய தாட்டாந்தத்தின் விசேடியம் ஈயப்பட்டு விசேடகம் ஈயப்படாதும்

* அனுபவம் என்பது பொருள்களை அவற்றின் சம்பந்தசார்புகளிற் கண்டு பரீட்சித்துத் தெளிதலான் வந்த அறிவு;—“உத்தேசலட்சணபரீட்சைகாரணமாய் உறும்போதம்” எனினும் ஓக்கும். “மைந்தாசிந்தைதனின் மயக்கமென்ன சுருதியுத்தி அனுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே” என்ற விடத்தம், “அனுபவம்” எனுஞ்சொல்மேலையுரைத்த பொருளினின்றது காண்க. அனுபவத்தொடர்பு என்பது அனுபவத்தாலறிந்த தொடர்பாம். ஈயப்பட்டு நின்றலாவது விசேடியபாதமேனும் விசேடகபாதமேனுந் தன்னுற் கருதப்படும் பொருளென

நிற்கும் என்றும், சாமானியவியதினோக தாட்டாந்தத்தின் விசேடியவிசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்றும், விசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்படாமனிற்முன்னும், விசேடவியதினோக தாட்டாந்தத்தின் விசேடியம் ஈயப்படாதும் விசேடகம் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்றும், பொருடோனியாநின்றன; உதாஈரணமாய்,—பட்சிகள் காஜுடையன என்னுமிடத்து, பட்சிகள் என்னும் பதம் பட்சிசாதி முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் அங்ஙனம் நின்றலால் விசேடியம் ஈயப்பட்டு நிற்கின்றது; காஜுடையன என்னும் பதம் மற்றும் விலங்குகளுக்கு மக்களுக்குங்கூடப் பிரயோகமாதமாதலால் விசேடகம் ஈயப்படாது நிற்கின்றது. பட்சிகள் மரங்கள் ல்ல என்னுமிடத்து, பட்சிகள் என்னும் பதம் பட்சிசாதி முற்றுக்கும், மரங்கள் என்னும் பதம் விருக்கசாதி முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் அங்ஙனம் நின்றலால் விசேடியவிசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்பட்டு நிற்கின்றன. (விசேடதாட்டாந்தங்கவளயும் மேலவிதிக்கேற்ப இவ்வாறே விரித்துரைத்துக்கொள்க.)

*திரிபுசைகளெல்லாம் மூன்றுகோணங்கவளயுடையன, மூன்றுகோணங்கவளயுடையனவெல்லாம் திரிபுசை; பறவைகளெல்லாஞ் சிறகுடையன, சிறகுடையனவெல்லாம் பறவை; எனச் சாமானியான்வய தாட்டாந்தத்து விசேடகம் ஈயப்படும்: சிலபட்சிகள் குயில்கள், சிலமரங்கள் பண என விசேடான்வயதாட்டாந்தத்து விசேடகம் ஈயப்படும், அருகிவரினும், இவை போல்வனவெல்லாம் உரைமாத்திரையாற் சிறந்தன

த்துக்கும் பிரயோகமாக நின்றலாம். ஈயப்படாது நின்றலாவது விசேடியபாதமேனும் விசேடகபாதமேனும் தன்னாற்கருதப்படும் பொருளனத்துக்கும் பிரயோகமாகாது அப்பொருளுட் சிலவற்றுக்கெனினும் பலவற்றுக்கெனினும் பிரயோகமாக நின்றலாம்.

*திரிபுசையென்பது மூன்று புயங்கவளயுடைய முக்கோணவடிவம்; அதனை இரேகாகணிதத்திற் காணலாம்.

உக நியாய இலக்கணம்.

அல்ல; (நியாயமானது பாஷிதமாகிய *உரையிலேயே பயின்றுபழசுகின்றது.)

அகத்தியன் ஒருமுனிவன், அருச்சுனன் ஒரு வீரன் என்னுந் தாட்டாந்தங்களின் விசேடியங்கள் சிறப்புப் பதமேனினும், அவை சாமானிய தாட்டாந்தத்துள் அடங்கும்; அகத்தியன் தமிழழைப்பயந்த முனிவன், தமிழழைப்பயந்தமுனிவன் அகத்தியன், எனவிசேடியம்போல விசேடகழர் ஈயப்பட்டு வருதலும் உண்டு. இராவணன் முற்றும் பாதகனல்ல, இவன் சற்றே விவேகி என்பபோல் வருவனவற்றை விசேடதாட்டாந்தம் என்று ஒருவாறு கூறலும் ஆம்.

ஒரு பொதுப்பதமானது வேறுசில சொற்களுடன்புணர்ந்து தன்போருள் விரியிற் துன்றி வருங்கால், அப்பொதுப்பதம் அங்ஙனம் விசேடிய விசேடக பதங்களின் ஒருறுப்பேயன்றி ஒருபதம் அன்றும்; உதாஃகரணமாய், —புலவர் என்னும் பொதுப்பதமானது சென்னபட்டணம் யாழ்ப்பாணம் மதுரை காசி முதலிய எவ்விடத்துப் புலவரெவர்க்கும் பிரயோகமாதமேயென்பதுகருதி, யாழ்ப்பாணத்துப் புலவரெல்லாரும் மகீழ்ந்தனர் எனுந் தாட்டாந்தத்திலுள்ள புலவர் என்னுஞ் சொற் புலவரணவருள்ளுஞ் சிலரைமாத்திரம் அங்ஙனங் குறிக்கின்றதென்பது நோக்கி, அத்தாட்டாந்தத்தை விசேடதாட்டாந்தம் என்று சொல்லப் போகாது; தாட்டாந்தமோ

*ஒருவர் நியாயிக்கும்போது, அந்நியாயமானது பயிலும் பாஷிதமானது அவருடைய புந்தியில் நிகழும் யுத்தியை விளக்கும் ஒலிக்குறியேயாயினும், அப்புந்தியில் நிகழும்யுத்தி இன்னதென்று நேர்முகமாய் நாங்காணமையின், அதன் ஒலிக்குறியாய் பாஷிதத்தையே நியாயம்பயிலும் உபாதானமாய்க் கொள்கின்றனம். “திரிபுசைகளெல்லாம் மூன்று கோணங்கவையுடையன” என்னுமிடத்து விசேடகமானது விசேடியம்போல ஈயப்பட்டு நிற்பினும், பாஷிதமாகிய உரைமாத்திரத்தில் அப்படி வரலாம் என்றதாக விள்ளவில்லை. ஒருவர் ஒரு நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லும்போது அந்நியாயஞ்சித்தியுள்ளது அல்லது போலியானது என்று பாஷிதமாகிய உரைமாத்திரத்தாற்றான் அறுதியிடுகின்றனம்.

ன்றுக்கு இரண்டுபதங்களேயன்றி மேலேயில்லை; எடுத்துக் காட்டிய தாட்டாந்தத்தில் விசேடிய பதம் யாழ்ப்பாணத்துப் புலவரெல்லாரும் என்பதேயன்றிப் புலவர் என்பதல்ல. சொல்லெல்லாம் *பதம் என்று முடியா வென்பதையும். ஒரு தாட்டாந்தத்துப் பதமாய் நின்ற சொல்லானது தான்வரும் எத்தாட்டாந்தத்தும் பதமாயேயன்றி உறுப்பாய் நிற்கப்படாது என்றொரு நியதியில் லையென்பதையும், அறிந்துகொள்க. “விசேடியமீந்திடுஞ் சாமானியமொன்றுமே” என்பதை நன்குணர்ந்து தெளிக. (சாமானிய தாட்டாந்தம் விசேடியபதத்தை ஈயுமேயன்றி விசேடிய பதத்தினுறுப்பாய் நிற்குஞ் சொற்களிலேதாவாது.)

௯. இடுமொர்விசேடியமேன்றவிசேடகத்தாலொரு நான்

கடைவானதாட்டாந்தரமேவும்ன்னவற்றேதேனிரண்டுடலான்விரோதமொருநான்குறுமுயர்தாட்டாந்தமே விடுமீர்பதநிலைமாறிடினமுன்றிடமாற்றெய்துமே.

* சத்தசாத்திரத்திலே பதம் என்பார் “எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடரின்.” நியாயஇலக்கணத்திலே பதம் எனக்கொண்டது ஒருதாட்டாந்தத்தின் விசேடியவிசேடக பாதமாயும், தனிமானதந் தொடர்மானதத்தை விளக்கும் ஒலிக்குறியாயும், வருந் தனிமொழி தொடர்மொழிகளை. “ஒப்பிலாமலடிபெற்ற மகனொரு முயற்கொம்பேறித் தப்பிலாகாய்ப் பூவைப்பறித்தனன்” எனுந் தொடைத்தாட்டாந்தத்துப் பலசொற்கள்நின்றும் பதங்களோ மூன்றுமாத்திரம். “மண்ணிலில்லதாம் படங்கடாதி எழிறரும் இயற்றுவானால்” எனுஞ் சத்தசயம்பித தாட்டாந்தத்தின் விசேடியபதம் “மண்ணிலில்லதாம் படங்கடாதி” என்பது; -விசேடகபதம் “எழிறரும இயற்றுவானால்” என்பது; இப்பதங்களினிற்குஞ் சொற்களாகிய மண் இல்லது படம் கடம் எழில் தரும் இயற்றுவான் என்பன--பிறதாட்டாந்தங்களிலே மண்வலிது இல்லது பிறவாது, படம் அழகிது, என்றற்போலப் பதங்களாயும்வரும். ஆதலான், ஒருதனிச்சயம்பித தாட்டாந்தத்திலே எத்தனை சொற்கள் நின்றும் பதங்களோ இரண்டுஎன நன்கறிந்து கொள்க.

உய நியாய இலக்கணம்.

இ—யுள், தாட்டாந்தங்களின் விரோதம் இடமாற்று என்னும் இரண்டினையும் உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். இடுமோர்விசேடியமேன்ற விசேடகத்தாலொரு நான்கடைவான தாட்டாந்தரமேவும்-தருகின்ற ஒருவிசேடியத்தினாலும் ஒரு விசேடகத்தினாலும் ஒழுங்கான நரலு தாட்டாந்தங்கள் பிரக்கும்.

அன்னவற்றேதேனிரண்டுடலான் விரோதமொரு நான்குறும்-அந்நான்கு தாட்டாந்தங்களூள் யாதேனும் இரண்டு(ஒன்றுடனென்று) உடலுவதினால் நான்கு விரோதங்கள் வரும்.

தாட்டாந்தமேவிடமீர்புத நிலைமாறிடின் முன்றிட மாற்றெய்தும்-தாட்டாந்தமொன்றிலே நிற்கும் இரண்டுபதங்களும் (விசேடியமானது விசேடகமாயும் விசேடகமானது விசேடியமாயும்) நிலையெய்வதனால் இடமாற்று முன்றுவரும். எ—று.

ஏன்ற என்பது இயைந்தஎனும் பொருடரும் அடை.

உயர் என்பது உயர்ந்த எனும் பொருடரும் அடை.

நாடு எனும்பதத்தை விசேடியமாயும் செழித்தல் எனும் பதத்தை விசேடகமாயுந் தரின்,

நாடொவ்வொன்றுஞ் செழித்தது, (ஆ;)

ஒருநாடுஞ்செழித்திலது, (ந;)

சீலநாடுகள்செழித்தன, (ஐ;)

சிலநாடுகள்செழித்தில, (ஓ;) என்று நான்கு தாட்டாந்தங்கள் வருமாறு சுண்டுகொள்க.

க. சர்வவிரோதம். { நாடொவ்வொன்றுஞ்செழித்தது
ஒருநாடுஞ்செழித்திலது.

உ. சம்பவவிரோதம். { நாடொவ்வொன்றுஞ்செழித்தது,
சிலநாடுகள்செழித்தன. (அலது)
ஒருநாடுஞ்செழித்திலது,
சிலநாடுகள்செழித்தில.

- நா. பாரிசேடவிரோதம். { நாடொவ்வொன்றுஞ்செழித்தது.
சிலநாடுகள்செழித்தில (அலது)
ஒருநாடுஞ்செழித்திலது,
சிலநாடுகள்செழித்தன.
- ச. சகள்விரோதம். { சிலநாடுகள்செழித்தன,
சிலநாடுகள்செழித்தில.

விசேடியமோடு விசேடகத்தின்ரொடர்பால் மேலையுரைத்த விரோததாட்டாந்தங்களின் மேய்மை *பொய்மையை அளந்தறிக.

விரோதம் என்பது நிகரான் விசேடிய விசேடகங்க ளையுடைய இரண்டு தாட்டாந்தங்கள் ஒன்றுற்கொன்றுள்ள பொருட்பகையாம்.

இடமாற்று என்பது ஒரு தாட்டாந்தத்தினிற்கும் விசேடிய விசேடகபதங்களை நிலைபெயர்த்திடுவதாம்†; இப்படி நிலைபெயர்க்குங்கால், முன்னர்நின்ற மூலதாட்டாந்தமும் பின்னர்வந்த மாற்றுத்தாட்டாந்தமும் ஒன்றுற்கொன்று அருத்தாபத்தியாயும், மூலதாட்டாந்தத் தீயப்படாமனின்ற பதமானது மாற்றுத்தாட்டாந்தத்தும் ஈயப்படாததாயும், நிற்கவேண்டியது.

* விசேடிய விசேடகத்தொடர்பால் விரோததாட்டாந்தங்களின் மேய்மைபொய்மையை அளக்குமாறு; “பட்சியெல்லாஞ் சிறையுடையன், பட்சியொவ்வொன்றுஞ் சிறையில்லது” என்னுஞ் சர்வவிரோத தாட்டாந்தமிரண்டினுள், சாமானியான்வய தாட்டாந்தமேதொடர்புபற்றி மேய்மையென்றும், ஆகவே அதன்விரோதமாகிய சாமானிய வியதிரேக தாட்டாந்தம் பொய்மையென்றுங் காண்க. நியாயிக்குமிடத்து, தாட்டாந்தங்களின் மேய்மை பொய்மையை விளங்கவேண்டுமென்பதுபற்றியே விரோததாட்டாந்தங்களை இங்ஙனம் உரைத்தாம்.

† நியாயிக்குமிடத்து, நிலைதுறைகளுக்கேற்பத் தாட்டாந்தங்களின் பாதங்கள் இடமாறிநிற்பினும், அத்தாட்டாந்தங்கள் இன்னபொருள் என வரையறுத்துணரவேண்டுமென்பதுபற்றியே தாட்டாந்த இடமாற்றை இங்ஙனம் மொழிந்தனம்.

௩௦ நியாய இலக்கணம்.

மாற்றுத்தாட்டாந்தம் மூலதாட்டாந்தத்தின் * அருத்தாபத்தியாய் நிற்பதுநோக்கி, இடமாற்றையுத்தித்தல் என்று கொள்ளப்படாது; இடமாற்றுவது யுகம் ஒன்றையே பிரிதொருவிதமாய்க்கொள்ளல் ஆகும் என்றறிசு; உதாசரணமாய், -“உலகம் நித்தியசொயம்பானதல்ல” எனும் யுகத்தையே இடமாற்றி “நித்தியசொயம்பானது உலகமல்ல” என்றுவிளம்பல்.

இடமாற்று மூவகைப்படும்; அவை, -தனியிடமாற்று, வரைவிடமாற்று, மறையிடமாற்று-என்பவாம்.

க. தனியிடமாற்று என்பது விசேடியத்தை விசேடகமாயும் விசேடகத்தை விசேடியமாயுமாத்திரம் நிலைபெயர்த்திடுவதாம்; சாமானிய வியதிரேகதாட்டாந்தமானது தன்பதங்களிரண்டனையும் ஈந்தும், விசேடானவயதாட்டாந்தமானது பதங்களொன்றையேனும் ஈயாதும், நின்றலால், ஈ-யும் ஐ-யும் தனியிடமாற்றாய் வரும்; உதாசரணம்.-

ஈ { பட்சிகள் மரங்களல்ல, பின்ன
மரங்கள் பட்சிகளல்ல.

ஐ { சிலப்பட்சிகள் மாமிசபட்சணிகள், பின்ன
சிலமாமிசபட்சணிகள் பட்சிகள்.

உ. வரைவிடமாற்று என்பது நிலைமாற்றுங்கால் ஈயப்படாது முன்னர்நின்ற பதத்திற்கு எல்லைதந்து நிலைபெயர்த்திடுவதாம்; சாமானியானவயதாட்டாந்தமான

*மாற்றுத் தாட்டாந்தமானது மூலதாட்டாந்தத்தின் அருத்தாபத்தியாய் நிற்க இடமாற்றினாலன்றி, மற்றைப்படி நியாயத்தற்குதவாது; உதாசரணமாய் “பட்சிகள் காலுடையன” எனுந்தாட்டாந்தத்தை “காலுடையன சிலப்பட்சிகள்” என்று இடமாற்றாமல், “காலுடையன வெல்லாம்பட்சிகள்” என்று இடமாற்றின, அதுபோலியாய்நியாயத்துக்குதவாது: “பட்சிகள் மரங்களல்ல” எனுந்தாட்டாந்தத்தை “மரங்கள் பட்சிகளல்ல” என்று இடமாற்றாமல், “சிலமரங்கள் பட்சிகளல்ல” என்று இடமாற்றின், அதுவும்போலியாம்; இப்படி, தாட்டாந்தங்களை ஒன்றற்கொன்று அருத்தாபத்தியாய் நிற்க இடமாற்றுங்கால், ஒரு யுகத்தையே பிரிதொருவிதமாய் உரைக்கின்றனம்.

து விசேடியபதத்தை ஈந்தும் விசேடகபதத்தை ஈயாது
ம்நிற்றலால், ஆ, வரைவிடமாற்றாய்வரும்; உதாசரணம்.-

ஆ { அன்னங்களெல்லாந் தோலடிப்பறவைகள், பி.
சிலதோலடிப்பறவைகள் அன்னங்கள்.

ஆ { எருமைகளெல்லாங் கவையடிவிலங்குகள், பி.
சிலகவையடிவிலங்குகள் எருமைகள்.

சாமானிய வியத்ரேக தாட்டாந்தத்துவரும் எதிர்ம
றைச்சந்திண விசேடகத்தினுறுப்பாய்க்கொண்டு, ஆ
கவே, -ஈ-யை ஆ-வாய்க்கருதி, ஈ-யை வரைவிடமாற்ரு
ய்ப் பெயர்த்தலும் அருகிவரும்; உதாசரணம்.

ஈ { மரங்கள் விவேகாத்துமிகளல்லன, பின்ன
சிலவிவேகாத்துமிகளல்லன மரங்கள்.

(“விவேகாத்துமிகள் மரங்களல்லன” என்பதுதனி
யிடமாற்றும், “சிலவிவேகாத்துமிகளல்லன மரங்கள்”
என்பது வரைவிடமாற்றும் ஆம் என்றுணர்க.)

ஈ. மறையிடமாற்று என்பது பதங்களை நிலைமாற்
றுங்கால் எதிர்மறுத்து மாற்றலாம்: விசேடவியத்ரேக
தாட்டாந்தமானது விசேடியபதத்தை ஈயாதும் விசே
டகபதத்தை ஈந்தும் நிற்றலால், மாற்றுத்தாட்டாந்தம்
மூலதாட்டாந்தத்தின் அருத்தாபத்தியாயே வரும்படி-ஒ
மறையிடமாற்றாய்வரும்; உதாசரணம்,

ஒ { சிலபுலவர்கள் சுத்தவிவேகிகளல்லர், பின்ன
சிலசுத்தவிவேகிகளல்லர் புலவர்கள்.

இவ்வாறு மறையிடமாற்றுங்கால், ஒ-வில்வரும் எ
திர்மறைச்சந்திண விசேடகத்தினுறுப்பாய்க் கொண்
டு (ஆகவே, ஒ-வை ஐ-யாய்க்கருதி) தனியிடமாற்றெ
னக்கொளினும் அமையும். அன்றியும், சாமானியான்
வயதாட்டாந்தமும் மறையிடமாற்றினும் ஒருவாறுவரு
ம்; உதாசரணம்,

ஆ { அன்னங்கள் தோலடியின, பின்ன
தோலடியில்லன அன்னங்களல்ல.

மேலும், “பறவைகளெல்லாந் சிறகுடையன, சிற
குடையனவெல்லாம் பறவைகள்,” என்றும், “அகத்
தியன் தமிழைப்பயந்தமுனிவன், தமிழைப்பயந்தமுனி
வன் அகத்தியன்,” என்றுந் சாமானியான்வயதாட்டா
ந்தந் தனியிடமாற்றாய் வருதலும்; “சிலபட்சிகள் குயில்
கள், குயில்கள் சிலபட்சிகள்” என விசேடான்வயதா

Generated on 2020-06-13 03:33 GMT / https://hdl.handle.net/2027/emu.300000413472
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

ட்டாந்தஞ் சாமானியான்வயதாட்டாந்தமாய் இடமாறு தலும், அருதமென்றறிந்தமைத்துக்கொள்க.

மேவலவிரித்து முடித்தவற்றைத் தொகுத்துமுடிக்கின்; *ஈ-யும் ஐ-யும் தனியிடமாற்றே; ஆ-வும் ஈ-யும் வரையிடமாற்றே, ஆ-வும் ஒ-வும் மறையிடமாற்றே.

க0. எய்திருசாதனதாட்டாந்தநின்றவற்றேவினையும் மேய்தருசாத்யமுடித்தனையாயிதஞ்சாதனம்பின் பெய்திடினேதுதிட்டாந்தமன்சாத்தியம்பட்சமுடன் உய்பிரதிஞ்ஞையுபநயமோர்கநிகமனமே.

இ--யுள், நியாயத்தின் பரியாய்ப் பேயராகிய யநையாயிதம் இவ்வாறுவரும் என்றும், நையாயிதத்தின் உறுப்புகள் இவையென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். எய்திருசாதனதாட்டாந்த நின்றவற்றே வினையும் மேய்தருசாத்யமுடித்தனையாயிதம்-தருகின்ற ட்சாதனங்களாகிய இரண்டு தா

*இடமாற்றிலே பயிலும்படி சில உதாசரணங்கள் தருதும்,--மரங்கள் யுத்தியில்லன; சிலபட்சிகள் பாடுகின்றன; மனுஷர் விவேகாசாரசிருட்டிகள்; எல்லாமனுஷரும் ஞானிகளல்ல; சிலமனுஷர் சிதடர்; கல்விமேன்மையுடையது; சாந்தஞ் சிறந்த இலட்சணம்; வேற்றுமை ஐமுதலாரும்; விகாரமணத்தும்மேவலதியல்பே; தேயுவும்வாயுவும் பூத்யங்கள்; பிரபஞ்சந்தோற்றமுடையது; சிவஞானபோதம் பொருணூல்; சிவஞானசித்திபதிநூல்; சிவப்பிரகாசம் ஆத்துமிகநூல்; தத்துவப்பிரகாசஞ் சித்தாந்தநூல்; இந்நூல்கள் சித்தாந்தநூல்கள்; இலக்கணவிளக்கம் கருவிநூல்; நேமிநாதம் இலக்கணநூல்; நியாய இலக்கணம் பொருணூலன்று; கடவள் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவனன்று; ஆன்மா சருவஞ்ஞத்துவனன்று; லோகாயதங் கடவுணூலன்று.

ட்சாதனம் என்பது சாத்தியத்தைச் சாதிப்பதற்கீடனான தாட்டாந்தம்; இதனை "அவினாபாவம் பேசுறுமேது" என்றும் "இலங்கம்" என்றுங்கூறுவார். "எய்திருசாதனதாட்டாந்தநின்றவற்றே வினையும் மேய்தருசாத்

ட்டாந்தங்களினால் அச்சாதனங்களிலே (குறிப்பாய்) விளைந்து கிடக்கின்ற மெய்மையான சாத்தியத்தை (“விரிவாயொழுங்கின்”) முடிப்பதாகிய நியாயம் நெய்யாயிதம் ஆம்.

சாதனம்பின்பெய்திடினேது திட்டாந்தம்--சாதனங்களை (சாத்தியத்தின்) பின்வைத்தால் ஏது திட்டாந்தம் (என்றுமுறையேபெயர்பெறும்.)

முன்சாத்தியம் பட்சமுடனுய்பிரதிஞ்சு- (அப்பொழுது,) முதனிற்குஞ் சாத்தியமானது பட்சம் அல்லது பிரதிஞ்சு (என்ற பெயர்பெறும்.)

உபநயமோர்கநிகமனமே--(அன்றியும்), உபநயம் நிகமனம் (என்னும் உறுப்புகளிரண்டையும் அங்ஙனம்) தெளிந்துகாள்க. எ--று.

“உய்” என்பதுசெலுத்தும்எனும்பொருடரும்அடை.

ஒவ்வொருநெய்யாயிதத்திலும் சாதனம் சாத்தியம் என்றிருபகுதிகள் உண்டு; அவற்றுள், சாதனமானது பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் என்றிரண்டாம்; இவ்விருசாதனங்களிலுஞ் சாத்தியமானது வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பாய் அமைந்துகிடக்கும்; உதாசாரணமாய்,—

யமுடித்தவனாயிதம்” என்று இங்ஙனம் மொழிந்ததற்கொப்பவே, “அனுமானம் அவிபாவம் பேசறுமேதுக்கொண்டு மறைபொருள்பெறுவதாகும்” எனச் சிவஞானசித்தியுளவையிலும் மொழிந்திருக்கின்றது. சாத்தியமானது சாதனங்களிலே வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பாய் அமைந்துகிடத்தலின், அதனைப் பாஷிதமாகிய உரையிலே விரித்துவிளக்குவதே நியாயித்தற்குச் சிறப்பும் யுத்தித்தற்கு வலிமையுமாம்; சாத்தியத்தைப் பாஷிதமாகிய உரையிலே விளக்காது சாதனங்களிலேயே குறிப்பாய் அமைந்துகிடக்கவிடின், அச்சாத்தியம் எவர்க்கும் புலப்படாது நியாயித்தலும் வலிதன்றிப்பொன்றும். சாத்தியத்தை இலிங்கி எனக்கூறுவார்.

பூர்வசாதனம்.—“நல்லோரெவருஞ்சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்,”

உத்தரசாதனம்.—“இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்;” என்னும் இச்சாதனங்களிலே “இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றான்” என்னுஞ் சாத்தியமானது குறிப்பாய் அமைந்துகிடந்தமைகாண்க:

சாத்தியத்தை அனுமானம் என்னலும் ஆம்.

பூர்வசாதனத்தை முன்னரும் உத்தரசாதனத்தை அதன் பின்னருஞ் சாத்தியத்தை அவற்றின் பின்னுமாக “நியாயம்விரிவாயொழங்கினுரைக்கின்,” அதுவே நையாயிதநெறியாம்.

இவ்வாறு சாதனங்களை முன்னிறுத்திச் சாத்தியத்தைப் பின்முடியாமல், “இம்மந்திரிசாந்தத்தை நயக்கின்றான்; என்னையெனின், இவன் ஒரு நல்லவன், நல்லோரெவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்” என்று நியாயமுடிக்குமிடத்து, சாத்தியம் முதனிற்றலால் இங்ஙனம் பட்சம் ஆயிற்று; உத்தரசாதனம் பட்சத்தின் பின்னர் வந்து ஏதுவாயிற்று; பூர்வசாதனம் அதன்பின்னர் வந்து தீட்டாந்தம் ஆயிற்று.

பூர்வசாதனத்தையும் உத்தரசாதனத்தையுஞ் “சாதனம்” என்னும் ஒரு சொல்லான் விளம்புமாறுபோல, ஏதுவையுந் தீட்டாந்தத்தையும் “நியாயம்” என்னும் ஒரு சொல்லான் விளம்புதலும் உண்டு.

எடுத்துக்கொண்ட தொடர்பினுக்கேற்பச் *சாதனங்களை முன்னர்நிறுவிச் சாத்தியத்தைப் பின்னர் அனுமிப்பதும் உண்டு; சாத்தியமாகிய பட்சத்தையே முன்னர்

*பிறர்க்கு அறிவுறுத்துவதே முக்கியகருமமாயின், சாதனம் முன்னருஞ்சாத்தியம் பின்னரும் வரலாம்; அன்றி, அறிவுறுத்துவதே கருமமாயினும் வலியுறுத்துவதே முக்கியவிடமாயின், சாத்தியம்பட்சமாய் முன்னருஞ்சாதனம் நியாயமாய்ப் பின்னரும்வரலாம்; ஆயினும், நியாயிப்போர் ஒருநையாயிதத்தையே ஒருக்காற் சாதனசாத்தியமுறையாயும் ஒருக்காற்பட்ச நியாயமுறையாயும் வைத்தலின் இடந்தருணம் அறிந்து ஏற்பவைப்பதே முறையாம்.

வைத்து ஏதுதிட்டாந்தம் என்னு நியாயத்தைப் பின்
னர் வருவிப்பதும் உண்டு.

இனி நையாயிதத்திலே அருகிப்பயில்கின்ற பட்சம்
ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் என்னும் *பஞ்சா
ங்கங்கவா உணர்த்துவான் உதாகரிப்பம்;

பட்சம்—இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன், எ
ன் னெனயெனின்,

ஏது—நன்மை இவனிலே விளங்குகின்றது,
திட்டாந்தம்—நன்மையுடையோரெவருஞ் சாந்தத்
தை நயக்கின்றனர்,

உபநயம்—இம்மந்திரி நன்மையுடையவன் ஆதலால்,
நிகமனம்—இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்.

பட்சம்—அந்தமவை நெருப்புடைத்து, என். னெனயென்
ஏது—புகை அதிலே தோன்றுகின்றது, (ன்,
திட்டாந்தம்—புகையுள்ள, இடமெதுவும் நெருப்பு
டைத்து,

உபநயம்—அந்தமவை புகையுடைத்து, ஆதலால்,
நிகமனம்—அந்தமவை நெருப்புடைத்து. இந்நையாயி
தங்களுள் முதலுதாகரணத்திலே, “நன்மை இவனி
லே விளங்குகின்றது” என்னும் ஏதுவும் “இம்மந்திரி ந
ன்மையுடையவன்” என்னும் உபநயமும் எப்படியேனு
ம் ஒருபொருளையே தருவனவாய்க் கூறியதுகூறலாயும்,
“இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” எனும்பட்ச
மும் “இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” எனும்
நிகமனமும் பெயருணயமிலா அனுவாதமாயும், நின்றலா
ல், உபநயம் நிகமனம் எனும் இரண்டுறுப்புகளுஞ் சிற
ப்பில்லன என்றும், பட்சம் ஏதுதிட்டாந்தம் எனப்பெ
யர்கின்ற பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம்”

*பஞ்சாங்கம் என்பது ஐந்து உறுப்பு;-அவை, பட்சம்
ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் எனமேலையுரை
த்தவாறே சிவஞானசித்தியளவையிலும் வருகின்றன.

சிவஞானசித்தியளவையிலே உரையாசிரியராகிய
ஞானப்பிரகாசதம்பிரானும் இவ்வாறே உபநயம் நிகம
னம் இரண்டும் சிறந்தனவல்லவேன்றும், பட்சம் ஏது
திட்டாந்தம் மூன்றுமே சிறந்தன என்றும், உரைசெய்
திருக்கின்றனர்.

என்னுந் திரியாங்கங்களினாலேயே நையாயிதம் முடியும் என்றும், உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

நையாயிதத்தையும் நியாயத்தையும் ஒன்றற்கொன்று ஒற்றுமையான்வழங்கலும், அனுமானத்தையும் நியாயத்தையும் ஒன்றற்கொன்று ஆகுபெயரான் வழங்கலும், உண்டு.

மேலையுரைத்த பஞ்சாங்கங்களுட் சிலவற்றைச் சிறிதே *விகற்பித்துரைப்பாரும் உளர்.

கக. மனனிணய்யாயிதசித்தியின்றத்துவசுத்தீரம்வை இனியீபொதுப்பதமேலுடம்பட்டெனெதீர்மறுத்தென் நனியேவிசேடகித்தீட்டதியாதமவ்வாறதனில் [டே. இனிதேயமையெதன்மேலும்விசேடகித்தேற்றலுண்

இ--யுள், நையாயிதங்கட்கெல்லாந் தத்துவசுத்தீரம் உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். மனனிணய்யாயிதசித்தியின்றத்துவசுத்தீரமவையினி-இப்பொழுது நையாயிதங்களின் வலியை அளக்குந் தத்துவசுத்தீரத்தைப் புந்தியிலே வைத்துக்கொள், (சொல்லுகின்றனம்.)

“ஈ பொதுப்பத மேலுடம்பட்டெனெதீர்மறுத்தெனனியே விசேடகித்தீட்ட தியாதமவ்வாறதனிலினிதேயமையெதன்மேலும் விசேடகித்தேற்றலுண்டே”--ஈந்துநிற்கும பொதுப்

*அதுவருமாறு,—

“மலையதுவன்னியையுடைத்து பிரதிஞ்ஞை
புகையுடைத்தாதலால் ஏது
எங்கெங்கேபுகையுண்டு, அங்கங்கேவன்னியுண்டு,
எப்படி அடுக்கவா திட்டாந்தம்,
அப்படி இந்தமலை புகையுடைத்து உபநயம்
ஆகையால், அப்படிவன்னியுடைத்து நிகமனம்.”

“தொகையாருறுப்பைந்தொடுங் கூட்டிச்செல்லுவாருமுளர் துணிந்தே” என்பதிலும் பஞ்சாங்கங்கள் சிறந்தனவல்லவென்றே ஒல்க்கின்றது.

பத்ததைப்பற்றி உடம்பாடாயெனினும் எதிர்மறையாயெனினும் விசேடகித்துரைத்ததே தனையும் அப்பதத்துள் அமைந்த எப்பொருண்மேலும் அவ்விதமாகவே விசேடகித்து ஏற்றலாம்.—என்றவாறு.

“நனி” என்பது மிகஎனும்பொருடரும் அடை.

“இனிதே” என்பதுநன்சீதாய்எனும்பொருடரும் அடை.

“விசேடகித்திட்டது” என்றதனால், “ஈபொதுப்பதம்” என்றது விசேடியத்தையென்று சுவாபப்பிரமாணமாய் ஒலிக்கின்றது.

தத்துவம்என்பது தன்னிலேயே தெளிபொருளுடைய தாய்த் தன்னைநூபிகரிக்கப் பிறசாதனத்தை அவாவாது நிற்குந் *தாட்டாந்தம்; உதாக்கரணமாய்,—இரண்டுபொருள்கள் தனித்தனி பிரிதொருமுன்றும்பொருளை நிகர்க்குமெனின், அவ்விரு பொருளுந் தம்முளும் ஒன்றணயொன்றுநிகர்க்கும். தத்துவகுத்திரத்தை விளக்கும் உ--ள்,—

*நியாயிக்குமிடத்து, மாந்தரெவருஞ் சந்தேக விபரீதமற ஒப்புக்கொள்ளுந் தத்துவசாதனத்தை வைத்தே சாத்தியம்முடிக்கவேண்டியது; அன்றி, தத்துவசாதனத்தையும் நூபிகரிக்கவேண்டுமென்னின், நியாயம் வரம்பிகந்துசெல்லுமென்றறிக; ஆகவே, நியாயித்தலும் இல்வையென்றே அறுதியாம். “ஈபொதுப்பதமேலுடம்பட்டேனெதிர்மறுத்தென்னையேவிசேடகித்திட்டதியாதும் அவ்வாறதனில் இனிதேயமைஎதன்மேலும்விசேடகித்தேற்றலுண்டு” என்பது ஒர்தத்துவசாதனம்;—இத்தத்துவசாதனத்தைப் பிறசாதனங்களால் நூபிகரிப்பதேலாது; நூபிகரிக்கலாம் எனச்சிலர்கூறினும், அதனையே பிறசொற்களான் உரைப்பரன்றி, பிறசாதனங்களை வைத்து அதனைச் சாத்தியமாய் அனுமித்து நூபிகரிக்க மரட்டார் என்றறிக. “ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு, ஒன்றின்பாதி ஒன்றினுஞ் சிறிது, ஒன்று அதன் பாதியினும் பேரிது” எனுந் தத்துவங்களை நூபிகரித்தலேலாமை போல, மேலையுரைத்த தத்துவகுத்திரத்தையுஞ் சித்தர் ந்தஞ்செய்வதேலாது,

நூறு

நியாய இலக்கணம்.

க. பட்சிகள் காலுடையன,
ஆந்தைகள் பட்சிகள்; ஆகவே
ஆந்தைகள் காலுடையன;

இந்த உதாசரணத்திலே “பட்சிகள்” எனும் ஈ பொது
ப்பதமேல் உடம்பாடாய்விசேடகித்திட்டகாலுடைமை
யானது பட்சிகள் எனும் அப்பதத்துள் அமைந்த “ஆந்
தைகள்” எனும் பொருண்மேலும் உடம்பாடாய் விசே
டகித்தேற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

உ. பட்சிகள் மரங்களல்ல,
மயில்கள் பட்சிகள்; ஆகவே
மயில்கள் மரங்களல்ல;

இந்த உதாசரணத்திலே, “பட்சிகள்” எனும் ஈ பொ
துப்பதமேல் எதிர்மறையாய் விசேடகித்திட்ட மரங்க
ளானது பட்சிகள் எனும் அப்பதத்துள் அமைந்த “மயி
ல்கள்” எனும் பொருண்மேலும் எதிர்மறையாய்விசே
டகித்தேற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

ஈ. நல்லோர்கள் சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்,
சில அரசர் நல்லோர்கள்; ஆகவே
சில அரசர் சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்.

சு. புனிதமுடையோர் மறத்தொழிவிலும்பார்,
சிலமந்திரிகள் புனிதமுடையோர்; ஆகவே
சிலமந்திரிகள் மறத்தொழிவிலும்பார்.

கஉ. உண்டே நியாயமணத்துமித்தத்துவசூத்திரத்தை
கண்டே முடிதல்பின்றத்துவசூத்திரம்வேறிரண்டு [க்
கொண்டே முடியுஞ்சயம்பிதசம்பாவிதங்களெனும்
எண்டோய்பலதிறன்றவனுமானமியாவையுமே.

இ—யுள், மேலேச்செய்யுளில் உரைத்த ம
கா தத்துவசூத்திரத்தால் எந்த நியாயமும் முடி
யும் என்றும், வேறிருத்தத்துவசூத்திரங்களாலு
ம்முடியும் என்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். உண்டே நியாயமனைத்துமித்தத்துவ
சூத்திரத்தைக் கண்டே முடிதல்-நையாய்தங்
களெல்லாம் (மேலேயுரைத்த) அத்தத்துவசூத்

திரத்தில்வந்தோடுங்கியே *முடிவதுண்டு.

பின்றத்துவசூத்திரம்வேறிரண்டுகோண்டே முடியுஞ் சுயம்பித சம்பாவிதங்களேனும் எண்டோய்பலதிறன்றுவனுமானமியாவையும் -(நேரேஒருக்காலேமுடியாவானபடியால்)மேலும், வேறிரண்டுதத்துவசூத்திரங்களாலே முடியும்,--சுயம்பிதநையாயிதம் சம்பாவிதநையாயிதம் என்னுந் தோகையுளடங்கிய பலதிறன் பொருந்தும் நியாயானுமானமெல்லாம்.- என்றவாறு.

நையாயிதங்களணத்தையும் முன்னருரைத்த மகாதத்துவசூத்திரத்திற் கொணர்ந்து முடித்தலின் உழப்பும் அருமையும் நோக்கியே, வேறிரண்டு தத்துவசூத்திரங்களுரைப்பான்றோடங்கினம்.

“பலதிறன்றுவனுமானம்” ஆவன,—

க. சுவார்த்தானுமானம்,—இது “பக்கமுன்றின்முன்

*மேலை இருபத்துமுன்றிஞ் செய்யுளின்கீழ் உதாகரித்திருக்கும் பலதுறை நையாயிதமணத்தையும் மகாதத்துவசூத்திரத்திலே கொணர்ந்து முடிக்கும்விதத்தை அங்ஙனம் உரைப்பாம்; அந்த விதியினால் முடித்தறிந்துகொள்க. “உண்டேநியாயமணத்துமித்தத்துவசூத்திரத்தைக்கண்டேமுடிதல்” என்றுரைத்ததனால், எந்தநியாயத்தையுந் தத்துவசூத்திரத்திலேயே கொணர்ந்து முடிக்கவேண்டியதென்றொருநியதி தோன்றாது; விரும்பியவிடத்து, நியாயம்போலியன்றேன விளக்கும்படி தத்துவசூத்திரத்தால் முடித்துக்காட்டலாம்; நியாயமானது தத்துவசூத்திரத்தான் முடியுமெனின் ஆபாசமாகிய போலி இவ்வையென்றும், முடியாதேனின் ஆபாசமாகியபோலி உண்டென்றும் அறியலாம். “சத்தசாத்திரமுறையாய்ப்பேசுதல்” என்பதற்கு ஒவ்வொரு சொல்வையும் பதமுடித்தல் என்பது பொருளல்லாதவாறுபோல “நியாயஇலக்கணமாய்ப்பேசுதல்” என்பதற்கும் ஒவ்வொருநியாயத்தையும் நையாயிதமாக்கித் தத்துவசூத்திரத்தாலும் முடித்துக்காட்டுதல் என்பதுபொருளல்ல.

சு0 நியாய இலக்கணம்.

றேதுவுடையபொருளப்பார்த்துணரத் தக்கஞானந்த
ன்பொருட்டாம்” என்றுசிவஞானசித்தி அளவையிலும்,
“குருவறிதறன்பொருட்டாய்க்கொள்வர்” என்று அள
வைவிளக்கத்திலும், உரைத்திருக்கின்றது.

உ. பரார்த்தானுமானம்,—இது “பிறர்தம்பொருட்டாம
னுமானந்தொக்கவிவற்றற்பிறர்தெளியச்சொல்வதாகு
ம்” என்று சிவஞானசித்தி அளவையிலும், “குருவருளா
ற்பின் சீடற்கோதல் பிறர்பொருட்டா மான்மானம்” எ
ன்று அளவைவிளக்கத்திலும், உரைத்திருக்கின்றது.

ஈ. கேவலான்வயானுமானம்,—இது பட்சம் ஏதுதிட்
டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் எனும்பஞ்சாங்கங்களால்வி
ரிந்து வெளிப்படையினிற்கும் அன்னுவய அனுமானம்;
உதாகரணம்,—

“இந்தமலைநெருப்புடைத்து, என்னையெனின்,
இது புகையுடைத்து,
புகையுள்ள இடம் நெருப்புடைத்து,
இம்மலைபுகையுடைத்து, ஆகவே,
இம்மலைநெருப்புடைத்து.” இதணச்சற்றே விக
ற்பித்துரைப்பாரும் உளர்.

சு. கேவலவியதிரேகானுமானம்,—இதுபஞ்சாங்கங்
களால்விரிந்து வெளிப்படையினிற்கும் வியதிரேக அனு
மானம்; உதாகரணம்,—

“இம்மலைநெருப்புடைத்து, என்னையெனின்,
இதுபுகையுடைத்து,
நெருப்பில்லாத இடம் புகையுடைத்தன்று,
இம்மலைபுகையில்லாததன்று, ஆகவே,
இதுநெருப்பில்லாத இடமன்று.” இங்ஙனம் உரைத்
ததைச் சிறிதேவிகற்பித்து அளவையில் உதாகரித்திரு
க்கின்றது.*

[“நெருப்பில்லாத இடம் புகையுடைத்தன்று” என்னு

* அதுவருமாறு,—

“மலையிது வன்னியையுடைத்து	பிரதிஞ்ஞை,
புகையுடைத்தாதலால்	ஏது,
எங்கெங்கேவன்னியில்லை, அங்கங்கே புகையில்	திட்டாந்தம்,
லை, எப்படி, மடு	உபநயம்,
அல்ல அப்படி இது	நிகமனம்,
ஆகையால், அல்ல அப்படி இது	

ஞ்சாமானிய வியதிரேகதாட்டாந்தத்தை இடமாற்றின், “புகையுள்ள இடம் நெருப்பில்லாத இடமன்று” எனவரும்; “நெருப்பில்லாததன்று” என்பது நெருப்புடைத்து எனும் பொருளேயாதலின் “புகையுள்ள இடம் நெருப்புடைத்து” என்று முடியுமாறு காண்க.]

ரு. கணிதானுமானம்,—இது எண்களினாலே தேள்ளிதினளந்து கணிக்கவரும் பொருள்களின் சம்பந்தசார்புகவனப்பற்றிய நியாயம்* ஆம்.

சு. அனுபவானுமானம்,—இது உலகிலே இயல்பாய் நிகழ்ஞ் சம்பவங்கவனப்பற்றி நம்மில் வந்த அனுபவமே ஆதாரமாய் நடக்கும் நியாயம் ஆம்; (வேதானுமானமுந்துல்லியானுமானமும் கதார்த்தானுமானமும் அனுபவானுமானத்தின் பதப்புகளாம்.)

எ. வேதானுமானம்,—இது விசேடவிடயகதங்களினால் சாமானியபிரமேயத்தையளக்கும் நியாயம் ஆம்; (நா. ம. செய்யுளின்கீழும் அனுபந்தத்திலுங் காண்க.)

அ. துல்லியானுமானம்;—இது ஒருவிடயத்தாலேனுங் கதத்தாலேனும் அதனினத்துளமைந்த பிரிதொருவிடயத்தையெனினுங் கதத்தையெனினும்பற்றி நியாயிக்கும் அனுமானம் ஆம்; (அனுபந்தத்துட்காண்க.)

கூ. காரணானுமானம்; இது காரணங்களாற் காரியங்கவன அனுமிக்கின்ற நியாயம் ஆம்; அமாவாசியை பௌரிணிமி வருதலாகிய காரணத்தைக்கொண்டு சூரியகிரகணமுஞ் சந்திரகிரகணமும் ஒன்றுக்கொன்று பதிணைந்துதிதிக்குட்படவராள் என்று சாதிப்பது.

* உதாகரணமாய்,—

ஆறின்வர்க்கம்முப்பத்தாறு,

முன்றின்வர்க்கத்தை நாலாற்பெருக்கிவருங்குணீதம் ஆறின்வர்க்கத்துக்குச்சமன்; ஆகவே, முன்றின்வர்க்கத்தைநாலாற்பெருக்கிவருங்குணீதம் முப்பத்தாறு.

† இந்நியாயத்தைச் சுயம்பிதநையாய்தமாய்க்கொணரின் எப்படி நிற்குமெனின்,—

அமாவாசியை பௌரிணிமி ஒன்றுக்கொன்று பதிணைந்து தீதிக்குட்படவரா; சூரியகிரகணமுஞ்சந்திரகிரகணமும் அமாவாசியை பௌரிணிமிக்குரியது; ஆகவே,

சூரிய சந்திரகிரகணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பதிணைந்துதிதிக்குட்படவரா.

க0. காரியானுமானம், -இது காரியங்களாற்காரணங்
களை அனும்க்கின்ற நியாயம் ஆம்: * உலகமாகிய காரி
யத்தைக்கொண்டு கர்த்தா உண்டென்று சாதிப்பது.

கக. தண்டாபூபிகானுமானம், -இது ஒன்றன் முடிபி
னால் அதனினுந் தெள்ளிய பின்னொன்றனையும் அருத்
தாபத்தீயான் முடிக்கும் நியாயம் ஆம்; துட்டகண்டகனா
கிய ஒரு திருடனை வதைக்கத் தகுமெனின், பேற்றதா
யை வன்மமாய்க் கொன்ற வன்கண்ணனை வதைக்க
வேவேண்டும், என்று சாதிப்பது.

இவையும் பாரிசேடானுமான முதலிய நியாயங்களுமே
ல்லாஞ் சுயம்பிதநையாயிதம் சம்பாவித நையாயிதம் எ
ன்னும் இரண்டனுள் அடங்கி, முன்னருரைத்த மகாதத்
துவசூத்திரத் தொடுங்கி முடியும் என்றறிக; நியாய இலக்
கணத்தைக் கற்றுணர்ந்தபின் கண்டதெளிக.

கங. வையேயிரண்டுபதமொருமூன்றும்பதத்துடனே
செய்யேயுறழினிற்றம்முடனேயுமுறழ்ந்திடுமாற் [ல்
பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்திடுமே
மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்விர்த்துணரே

இ--யுள், தத்துவசூத்திரங்களிரண்டனையு
ம் உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். வையேயிரண்டுபதமொருமூன்றும்
பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனே

*இந்நியாயத்தைச் சுயம்பித நையாயிதமாய்க் கொ
ணரின் எப்படிநிற்குமெனின்,—

காரியமெதுவுங் கர்த்தாவையுடைத்து,

உலகம் ஒருகாரியம்; ஆகவே

உலகங் கர்த்தாவையுடைத்து.

†இடித்துமின்னியிருண்டுமேக மெழந்தபோத்துபெய்
யுமென்-றடுத்ததம் அகிலசந்தம்உந்தியவைத்துவார்புன
லாறுகொண்—டெடுத்துவந்தீடமால்வரைக்கணிந்து
கொண்டல்சொரிந்தென—முடித்ததும் இவை காட்சீய
ன்றனுமானமென்றுமொழிந்திடே; என்று சிவஞானசி
த்தீயின் பரபட்சம் லோகாயதமறுதலையிலே காரணனு
மானமுங் காரியானுமானமும் உதாகரித்திருக்கின்றது.

யுமுறழ்ந்திடும்--(புந்தியிலே) அமைத்துக்கொள்; இரண்டுபதங்கள் ஒரு மூன்றும் பதத்துடனே ஒற்றுமைப்படின, அவ்விரண்டுந் தம்முடனையும் ஒற்றுமைப்படும்.*

பெய்யோர்பதத்துட னொன்றுறழ்ந்தோன்று பிறழ்ந்திடாமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும் பிறழும்--சொல்லியொரு (மூன்றும்) பதத்துடனே ஒருபதம் ஒற்றுமைப்பட்டும்மற்றொருபதம் வேற்றுமைப்பட்டும் வரின், அவ்விரண்டுந் தம்முடனையும் வேற்றுமைப்படும். †

விரித்துணர்- (இவைகளைமகாதத்துவசூத்திரத்திலேயும்) விரித்தறிந்துகொள்.-எ-று.

“செய்யே” என்பத செவ்விதாய் எனும் பொருடரும் அடை. [அடை.

“மெய்யே” என்பது மெய்மையாய் எனும் பொருடரும் சாத்தியத்தில் நிற்கும் இருபதங்களையே “இரண்டுபதம்” என்று இங்ஙனங்கருதியது.

சாதனங்களில்வரும் மத்திய பதத்தையே “மூன்றும் பதம்” என்றுநுதலியது.

*உதாகரணமாய்,-ஆந்தைகள்,- காலுடையன-எனும் இரண்டு பதங்கள் “பட்சிகள்” எனும் ஒருமூன்றும் பதத்துடனே,—

“பட்சிகள் காலுடையன” என்றும்

“ஆந்தைகள் பட்சிகள்” என்றும் உறழின்,

“ஆந்தைகள் காலுடையன” என்று தம்முடனையும் உறழும்.

†உதாகரணமாய்,—மயில்கள்,-மரங்களல்ல-எனும் இரண்டு பதங்கள் “பட்சிகள்” எனும் ஒருமூன்றும்பதத்துடனே,—

“பட்சிகள் மரங்களல்ல” எனஒன்றுபிறழ்ந்தும்,

“மயில்கள் பட்சிகள்” எனஒன்றுறழ்ந்தும்வரின்,

“மயில்கள் மரங்களல்ல” என்று இரண்டுந் தம்முடனையும் பிறழும்.

உறழ்தல் என்பது (விசேடியமான) ஒருபதத்துடன் (விசேடகமான) வேறொருபதம் உடம்பாடாய் நின்றல். பிறழ்தல் என்பது விசேடியமான ஒரு பதத்துடன் விசேடகமான வேறொருபதம் எதிர்மறையாய்நின்றல்.

கக. ம் செய்யுளின்கீழ் உரைத்திருக்கிற க-ம். ஈ-ம் உதாசரணங்கள் இங்ஙனங்கூறிய தத்துவ சூத்திரங்களின் முற்கூத்திரத்தாலும், உ-ம் ச-ம் உதாசரணங்கள் பிற்கூத்திரத்தாலும், முடியும்.

இவ்விருதத்துவசூத்திரங்களானும் சுத்தசுயம்பிதரையாய்தங்களின் சித்தியை அளந்துகொள்க.

கச. உணரேமுடிந்தீடுமென்வயசாத்யமுற்கூத்திரத்தின் இவணயேமுடியும்வேதிரேகசாத்தியஞ்சூத்திரம்பின் துவணசேருந்தத்துவசூத்திரையாய்தந் தோய்ந்தவென்ன அவணயேய்விதிகடருவமளக்கநையாய்தமே.

இ-யுள், தத்துவசூத்திரங்களிரண்டினாலும் இன்னின்ன சாத்தியங்கள் முடியும் என்றுணர்த்துகின்றது.

இ--ள். உணரேமுடிந்தீடுமென்வயசாத்யமுற் சூத்திரத்தின்—அறிந்துகொள், அன்னுவயமாய்நிற்குஞ் சாத்தியமெதுவும் முற் * சூத்திரத்தாலேமுடியும்.

முடியும்வேதிரேகசாத்தியஞ்சூத்திரம்பின்-வியதிரேகமாய்நிற்குஞ் சாத்தியமெதுவும் பிற்கூத்திரத்தாலேமுடியும்.

* “இரண்டுபதமொரு முன்றும்பதத்துடனே செய்யே யுறழினிற்றம்முடனையும் உறழ்ந்தீடும்” என்றதே முற்கூத்திரம்என இங்ஙனங் கருதியது. அன்னுவயதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்.

† “பெய்யொர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்தீடுமெல்மெய்யேயிரண்டேம்மோடும்பிறழும்” என்றதே பிற்கூத்திரம் எனஇங்ஙனம் நுதலியது. “வியதிரேகதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் பிறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்.”

துணைசேருந்தத்துவசூத்ர நையாயிதந்தோய்ந்த
தவேன்ன அணையேய்விதிகடருவமளக்கநையாயிதமே--தத்துவ சூத்திரங்களிரண்டிலேயு
ம் நையாயிதமெல்லாம் அந்தர்ப்பவித்தன எ
ன்று கண்டு, - நையாயிதங்களை அளக்கும்படி,
(தத்துவசூத்திரங்களாகிய) ஆதாரத்தின்மேலே
நிற்கும் விதிகளைச் சொல்லுவம்.-எ--று.

‘இவனயே’ என்பது நிகராய் எனும் பொருடரும் அடை.
க—ம் செய்யுளிலே “நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன்
கலை” என்றும், “நியாயநடையினுக்காதாரமாயுலவு
மிலக்கணமே *தெளியுங்கலை” என்றும் மொழிந்த
தை மகாதத்துவசூத்திரத்திலுந்தத்துவசூத்திரங்களிரண்
டிலுங் கண்டுகொள்க; “நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன்
வித்தை” என்றும், “வித்தையென்பதலமின்றுபுந்திய
னுமிக்கவேவித்யாய்ந்திடும்” என்றும் மொழிந்ததை மே
லைச் செய்யுள்களிற்றரும் விதிகளிலே கண்டுகொள்க.

“கலையென்பது நிலையாய்ப் பொருள்களொன்றற்
கொன்றுள்ள நிருவிகற்பமான சம்பந்தசார்புகவாப்ப
ற்றிய அறிவாகிய ஞானம்” என்றும், ‘வித்தைஎன்பது
கலையிற்றிந்த அறிவைத் தொழிற்பால் அமைக்குஞ்
சாதன’ என்றும், உரைத்ததையும் தத்துவ சூத்திரங்
களிலும் மேலையுரைக்கும்விதிகளிலுங்கண்டுதெளிக.
நியாயநடையினுக்காதாரமாய் உலவுமிலக்கணங்க
ளை அல்லதயுத்திநடையின் சம்பந்தசார்புகவாச் சந்
தேகலிபரீதமற ஆராய்ந்து மேய்மையாய்த் தெளிந்தபி
ன்னர், அந்த அறிவை நியாயஇலக்கணநூலிற் கொண
ர்ந்து கலையாய்த்தருதலும், அக்கலையைப் பிறர்க்குண

*நியாயஇலக்கணமானது கலையாய்க்கருதப்படுங்கா
ல், விசேடியவிச்சடகபதங்களான் வருந்தர்ப்பாந்தங்
களாகிய பொருள்களொன்றற்கொன்றுள்ள நிலையான
சம்பந்தங்களைத் தெளிந்து, அச்சம்பந்தங்கள் தத்துவ
சூத்திரங்களில் உரைத்தவாறே இருக்குமென்று விளக்கு
ம்; வித்தையாய்க் கருதப்படுங்கால், தத்துவசூத்திரங்
களில் உரைத்தவாறே அச்சம்பந்தங்களை இருத்தும்படி
இன்னின்னசெய் என்று சொல்லும்.

சுக நியாய இலக்கணம்.

ர்த்தலும், அவர் அதனைத் தெளிந்து விளங்கி அங்கீகரித்தலும், அக்கலையைத் தொழிற்பால் அமைத்துச் சாதனைசெய்தலும், பிறவும் அச்சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிகற்பமுமானவைகள் என்று மாந்தருடைய புந்தியிலே இயற்கையுஞ் சகசமுமாய்க்கிடக்கும் பிரஞ்* னைகாரணமாகவே இயலுகின்றனவெனவுந் தெளிந்துணர்க.

கரு. நையாயிதத்தினிற் பூருவமத்தியமுத்தரமாமெய்யேபதமொருமுன்றுண்டுபூருவசாதனமே ஐயார்தருமுத்தரசாதனத்தொடுசாத்யமென்று நையாயிதத்தின்முத்தாட்டாந்தமெய்துநலந்தரவே.

இ--யுள், நையாயிதங்களை அளக்கும்படி தத்துவசூத்திரங்களாகிய ஆதாரத்தின்மேலே நிற்கும் விதிகளை உணர்த்துவான்றோடங்கி, முதலாம் இரண்டாம்விதிகளை இங்ஙனம் உணர்த்துகின்றது.

*சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிகற்பமுமானவைகள் என்று மாந்தருடைய புந்தியிலே இயற்கையுஞ் சகசமுமாய் ஒரு பிரஞ்னைகிடவாதிருப்பின், அவற்றை ஆராய்தலுந் தெளிதலும் கலையிற்றருதலும் உணர்த்தலும் சாதனைசெய்தலும் பிறவும் ஏலா. மழை வெயில் காற்றுமுதலியவற்றிற்கு விலகியோதுங்க மணகோலுதலும், உயிர் சுகம் இன்பம் முதலிய வேண்டிப் பொருளீட்டலும், தழல் சலம் நஞ்சு முதலியவற்றிற்கு உயிர் பேணலும், இவைபோலும் அனந்த கிருத்தியங்களெல்லாம் சம்பந்தசார்புகளப்பற்றிப் புந்தியில் உறையும் பிரஞ்னை காரணமாயே இயலுகின்றன; இப்படி ஒர்பிரஞ்னை தம்மீலில்லையென்று சிலர் சொல்லினும், அது உண்டென்று தத்தம்செயலாற் சாதிக்கிறார்; அவருடைய நெஞ்சமே அவர்க்குணர்த்தும். அனுபவத்தினாலே, இன்னின்ன பொருள்கட்குள்ள சம்பந்தங்கள் இவையென்று தெளிகின்றனம்; பிரஞ்னையினாலேயோ, உலகிற் பொருள்கட்குள்ள சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிகற்பமுமானவையென்று அறிவம்.

இ--ள். நையாயிதத்தினிற் பூருவம் மத்திய முத்தரமா மெய்யேபுதமொருமுன்றுண்டு-நையாயிதமொவ்வொன்றிலும் பூர்வபதம் மத்தியபதம் உத்தரபதம் என்று முன்று பதங்கள் மாத்திரம் உண்டு.

பூருவசாதனமே ஐயார்தரு முத்தரசாதனத் தோடுசாத்யமென்று நையாயிதத்தின்முத்தாட்டாந்த மெய்துநலந்தர--நையாயிதமொவ்வொன்றிலும் பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம் என்று முன்றுதாட்டாந்தங்கள் மாத்திரம் உண்டு,-என்றவாறு.

ஐயார்தரும் என்பது அழகுநிறைந்த எனும் பொருடும் அடை

மெய்யே, நலந்தர, எனுஞ் சொற்கள் “மாத்திரம்” எனும் பொருட்டொனியில் வந்துநின்றன. மெய்யே என்பது உண்மையாய் எனவும் நலந்தர என்பது அழகுபெற என்றும் பொருள்படும்.

பூர்வபதம் என்பது சாத்தியத்தின் அல்லது பட்சத்தின் விசேடகம் ஆம்.

உத்தரபதம் என்பது சாத்தியத்தின் அல்லது பட்சத்தின் விசேடியம் ஆம்.

மத்தியபதம் என்பது பூர்வபதத்தையும் உத்தரபதத்தையும் (இவற்றின் உறழ்வையெனினும் பிறழ்வையெனினும் யூகிக்கும்படி) தனித்தனி புணர்த்திப் பார்த்தற்கிடனாய் நிற்கும் முன்றும்பதம் ஆம்; “இரண்டுபதமொருமுன்றும்பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனே யுமுறழ்ந்திடுமாற் பெய்யோர்பதத்துடனென்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழம்” என்று மேலையுரைத்த தத்துவசூத்திரங்களிலே ஈட்டி ஐவற்றைத்தெளிந்துகொள்க.

ஒரு நையாயிதத்திலே முன்றுபதங்களேயன்றி அதிகம் வருமெனின், மத்தியபதம் இரண்டு அல்லது பலவாகித் தத்துவசூத்திரங்களை முரணும்; நையாயிதமுஞ்சித்திதன்றும்; “யுத்திஇருயுகநின்றனுமிக்குநடை” என்பது

சுஅ நியாய இலக்கணம்.

தேஞ்சார்த்தி நையர்யிதத்திலே முப்பதங்களே வருமென்று அறிக.

பூர்வசாதனம் என்பது பூர்வபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்குந் * தாட்டாந்தம் ஆம்.

உத்தரசர்தனம் என்பது உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்து நிற்குந் தாட்டாந்தம் ஆம்.

சாத்தியம் என்பது உத்தரபதமும் பூர்வபதமும் புணர்ந்து முடியும் அனுமான தாட்டாந்தம் ஆம் “முன்சாத்தியம் பட்சமுடன் உய் பிரதிஞ்சை” என்றதனோடொப்பச் சர்த்தியமானது பட்சம் அல்லது பிரதிஞ்சையெனவுநிற்கும்.

ஒரு நையாயிதத்திலே பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம் எனமுன்று தாட்டாந்தங்களே வருமென்பதனைத் தத்துவ சூத்திரங்களிலே ஓட்டி அளந்துகொள்க; தத்துவசூத்திரத்தின் வலியையும் ஆங்காங்கு அறிந்து தெளிக.

நையாயிதமொன்றிலே மூன்று தாட்டாந்தங்களேயன்றி அதிகம்வருமெனின், முப்பதங்களின் மேற்பதமெனினுங் கூறியதுகூறலான தாட்டாந்தமெனினுந் தவப்பெய்துளப்பட்டுத் தத்துவசூத்திரங்களை முரணும்; முப்பதங்களை இரண்டிரண்டாய்ப் புணர்த்த மூன்றுதாட்டாந்தங்களே பிறக்கும் என்று கணித விதியாலுமறிக.)

*பூர்வசாதனத்தில் நிற்கும் பூர்வபதமானது ஏற்ற நிலைக்கியை விசேடியமாயும் வரும் விசேடகமாயும்வரும்; உதாசரணமாய்,—“விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல” எனும் பூர்வசாதனத்திலே “யுத்தியுடையன” எனும் பூர்வபதம் விசேடகமாயும், “யுத்தியுடையனவிலங்குகளல்ல” எனும் பூர்வசாதனத்திலே “யுத்தியுடையன” எனும் பூர்வபதம்விசேடியமாயும் வருமென்று கொள்க. இதனை நிலையுட்காண்க. இவ்வாறே, உத்தரசாதனத்திலே உத்தரபதமானது விசேடியமாயேனும் விசேடகமாயேனும் வரும்; வரவே, சாதனங்களிலே மத்தியபதமானது, ஏற்றநிலைக்கியை, விசேடியமாயும் விசேடகமாயும் வரும் என்றறிக. இவைகளெல்லாந்துறைகளிலும் நிலைகளிலுமே கண்டு நன்குதெளிக.

நல்லவன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்,
 இம்மந்திரி நல்லவன்; ஆகவே
 இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; எனினுஞ் சுத்
 தசயம்பித நையாயிதத்திலே, “இம்மந்திரி சாந்தத்தை
 நயக்கின்றனன்” என்பது சாத்தியம்; இச்சாத்தியதாட்
 டாந்தத்திலே விசேடியமாய் நிற்கும் “இம்மந்திரி” என்ப
 து உத்தரபதமும், விசேடசமாய் நிற்குஞ் “சாந்தத்தை
 நயக்கின்றனன்” என்பது பூர்வபதமும் ஆம். சாத்தியத்
 தைச் சாத்தித்தற்கிடனாய் நின்ற சாதனமிரண்டனும்
 விரவிவிளங்கிய “நல்லவன்” என்பது மத்தியபதம்.
 “நல்லவன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” எனினுந்தாட்
 டாந்தமானது பூர்வபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்
 றலிற் பூர்வசாதனம் ஆம்; “இம்மந்திரி நல்லவன்” எ
 னினுந்தாட்டாந்தமானது உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் பு
 ணர்ந்து நின்றலின் உத்தரசாதனம் * ஆம்.

கசு. தருமத்தியபதஞ்சாதனந்தம்யிற்சிலேடையதாய்
 வரவும்படாதிருசாதனத்தொன்றிலொருமுறையேன் [ம்
 விரியிந்துநிற்கவும்வேண்டி டிஞ்சாதனத்தொன்றிலெனு
 சரியிந்திடாப்பதம் யாதெனுஞ்சாத்தியத்தீயன்மினே.

இ-யுள், முன்றும்நாலாம் விதிகளை உணர்த்து
 துகின்றது.

* “ஒழுக்கமுடைமை தடிமை,
 இந்நளனனின்சீலம் ஒழுக்கமுடைமை; ஆகவே
 இந்நளனனின்சீலங் தடிமை”—என்னு நையாயி
 தத்திலே, “இந்நளனன்சீலங்தடிமை” என்பது
 சாத்தியம்; இச்சாத்தியத்தின் விசேடியமான “இந்
 நளனனின் சீலம்” என்பது உத்தரபதமும், விசேடச
 மான “தடிமை” என்பது பூர்வபதமும் ஆம்: சாதனங்
 களில் விரவிவிளங்கும் “ஒழுக்கமுடைமை” என்பது
 மத்தியபதம்; ஒழுக்கமுடைமைதடிமை என்பது பூர்வ
 பதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்றலிற் பூர்வசாதன
 ம் ஆம்; இந்நளனனின்சீலம் ஒழுக்கமுடைமை என்பது
 உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்றலின் உத்த
 ரசாதனம் ஆம். இப்படியே நையாயிதங்களில் வரும் பத
 ங்களிலுஞ் சாதனங்களிலும் பயின்று பழகுதக.

இ--ள். தருமத்தியபதஞ்சாதனந் தம்மிற்சி
லேடையதாய் வரவும்படாது--சொல்லும்மத்
தியபதமானது சாதனங்களிலே சிலேடையு
டையதாய் வரவும்படாது.

இருசாதனத்தொன்றிலொருமுறையேன் வி
ரியீந்து நிற்கவும்வேண்டிடும்-சாதனம்ரண்ட
னுள் ஒன்றிலேனினும் ஒரு முறையாகுதல்
(அம்மத்தியபதமானது) தன் பொருள்விரியி
லே ஈயப்பட்டுநிற்கவும் வேண்டியது.

சாதனத் தொன்றிலேனுஞ் சரியீந்திடாப்ப
தம் யாதேனுஞ் சாத்தியத்தீயன்மின்--சாதன
ங்களுள் ஒன்றிலேனுஞ் செவ்விதாக ஈயப்ப
ட்டுநீல்லாத பதமேதனையுஞ் சாத்தியத்திலே
ஈயாதிருங்கள்.-என்றவாறு.

“மத்திய பதஞ் சாதனந்தம்மிற் சிலேடையதாய் வ
ருதல்” ஆவது ஒரு சாதனத்துள் ஒரு அர்த்தமும் மற்
றச் சாதனத்துள் வேறர்த்தமுமாயேனும், அல்லது சா
தனங்களிரண்டுளும் ஈந்தீடாப்பதமாய் நீன்று ஒரு சா
தனத்துட் டனதுபொருள்விரியிற் சிலவற்றையும் மற்ற
ச்சாதனத்துளோ ஒழிந்தவற்றையெனினும் அவற்றுட்
சிலவற்றையெனினுங்குறிப்பதாயேனும் (மத்தியபதம்)
வருதலாம்; இவ்வாறு வருமிடத்து, மத்தியபதமானது ஒ
லி மாத்திரையான் ஒன்றெனினும் பொருண்மாத்திரை
யான் இரண்டேயாய், முதலாம் விதியோடும் மாறுகொ
ண்டு தத்துவ சூத்திரங்களையும் முரணும்;—“இரண்டு
பதமொருமுன்றும் பதத்துடனே” என்றே தத்துவ சூத்தி
ரம் விளம்புகின்றது.—

சிலேடை மத்தியபதத்திற்கு உதாசாரணம்;—

வேங்கை ஒருமரம்,

இவ்விலங்கு ஒருவேங்கை; ஆகவே

இவ்விலங்கு ஒருமரம்; இந்த நையாய்தத்திலே நி
ற்கும் “வேங்கை” எனும் மத்தியபதமானது பூர்வசாத
னத்திலே வேங்கையாகிய மரத்தையும், உத்தரசாதன

த்திலேயோ வேங்கையாகிய புலியையுங் குறிக்குஞ் சிலேடை மத்தியமாய்ச் சாத்தியப்போலி * யாயிற்று.

ஈந்திடா மத்தியபதத்திற் கு உதாசரணம்;—

இமயம் ஒருமலை

பொதியம் ஒருமலை; ஆகவே

பொதியம் இமயம்; இந்த நெய்யாயிதத்திலே நிற்கும் “மலை” எனும் மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்திலே மலைகளுளொன்று என்னும் ஒரு அர்த்தத்தையும் உத்தரசாதனத்திலே மலைகளுளொன்று என்னும் வேறர்த்தத்தையுங் கருதி, இருசாதனத்தொன்று ளொருமுறையேன் விரியீந்து நிலலாத ஈந்திடாமத்தியபதமாய்ச் சாத்தியப்போலியாயிற்று. (இவ்வகையானபோலி நியாயங்களை ஆபாசத்துட்காண்க)

“மத்தியபதம் இருசாதனத்தொன்று ளொருமுறையேன் விரியீந்து † நின்றல்” ஆவது சாமானிய தாட்டாந்த சாதனங்களின் விசேடியமாயெனினும், வியதீரேகதாட்டாந்த சாதனங்களின் விசேடகமாயெனினும் ஒருமுறையாததல் வந்து நின்றலாம். சாத்தியபாதங்களுளொன்று மத்தியபதத்தாற் குறிக்கப்படும் பொருள்கள் சிலவற்றுடனேயும் மற்றது பொருள்களணத்தூடனேயும் புணர்த்தப்படுமேல், அவ்விருபதங்களும் ஒரு பத

* “போலியிற் சாத்யநியாயித்தற் குத்ரவிதிகள் முரணுறு சாத்தியஞ் சாதனந் தம்மில் வினாவதின்றாய் ஏலுநியாயித்தலொன்றினிலெய்தும் வழுவதென்ப” என்று ஆபாசத்துட் சாத்தியப்போலியைப்பற்றி விளக்கியதைக் கண்டுகொள்க. சிலேடைமத்தியபதமும் ஈந்திடா மத்தியபதமும் போலியின்கீழ் வரும்.

நாகம் ஒரு விலங்கு.

இம்மரம் நாகம்; ஆகவே

இம்மரம் ஒரு விலங்கு—சிலேடைமத்தியபதம்

கங்கை ஒருநதி,

காவிரி ஒருநதி; ஆகவே

காவிரி கங்கை—ஈந்திடாமத்தியபதம்

† “விசேடியமீந்திடுஞ் சாமானியமொன்றுமே நெறியின் விசேடகமே வெதிரேகமொன்றீந்திடும்” என்று ரைத்த செய்யுளின்கீழ்க்காண்க.

த்துடனேயே புணர்த்தப்பட்டனவாதலின் மத்தியபதம் இருசாதனத்தொன்று னொருமுறையேன் விரியீந்து நிற்கினும் அமையும் என்றறிக; “அதனில் இனிதேயமையெதன்மேலும் விசேடகித்தேற்றலுண்டு” என்று தத்துவசூத்திரஞ்சொல்லியதையும் உணர்க.

மத்தியபதஞ் சாதனமொன்றனுள் மாத்திரம் ஈயப்பட்டுநிற்குமெனினும் அமையும் என்றதற்கு, உ.-ம்;*

பறவைகள் சிறகுடையன,

மயில்கள் பறவைகள் ; ஆகவே

மயில்கள் சிறகுடையன; இந்த நையாயிதத்திலே

“பறவைகள்” எனும்மத்தியபதமானதுபூர்வசாதனத்திலே ஈயப்பட்டும்தத்தரசாதனத்திலே ஈயப்படாதும்நின்றும், தத்துவசூத்திரத்தான்முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க.

‘சாதனத்தொன்றிலெனுஞ் சரியீந்திடாப்பதம் யாதெனுஞ் சாத்தியத்தீயன்மின்’ என்றுரைத்தது என்னையெனின், அங்ஙனமீந்தாற் பூர்வபதக்கள்ளநடையெனினும் உத்தரபதக்கள்ளநடையெனினும் பிறந்து சாத்தியப்போலியாகும்; உதாகரணமாய்—

மயில்களெல்லாம் பட்சி,

சூயில் மயிலல்ல; ஆகவே

சூயில் பட்சியல்ல. (பூர்வபதக்கள்ளநடை.) †

* கலைகள் சம்பந்த சார்புகவாத் தெளியும்,

இந்நூல் ஒருகலை; ஆகவே

இந்நூல் சம்பந்தசார்புகவாத் தெளியும்.

அண்டசமேல்லாம் முட்டையிற் பிறக்கின்றன,

சிலவிலங்குகள் அண்டசம்; ஆகவே

சிலவிலங்குகள் முட்டையிற் பிறக்கின்றன.

தாபரங்கள் இயங்குகின்றில,

சிலதோற்றங்கள் தாபரங்கள்; ஆகவே

சிலதோற்றங்கள் இயங்குகின்றில.

† பூர்வபதக்கள்ளநடை என்பது பூர்வபதமானது சாதனங்களிலே ஈயப்படாமலுஞ் சாத்தியத்திலே ஈயப்பட்டும்தநடத்தல்; உதாகரணமாய்—

குமரமெல்லாம் விலங்குகள்,

பட்சி குமரமல்ல; ஆகவே

பட்சி விலங்கல்ல.

வைரத்தினம் விவெபெற்றது,
சிலரத்தினம் வைரம்; ஆகவே
இரத்தினமெல்லாம் விவெபெற்றது. (உத்தரபத
க்கள்ள நடை) *

இங்ஙனம் உதாகரித்தவாறு, சாதனத்திலே ஈயாத
பதத்தைச் சாத்தியத்திலே ஈந்திடின், நெயாயிதமொ
ன்றனுள் முப்பத மேற் பதம்வந்து, தத்துவசூத்திரங்களை
முரணும் என்றுதெளிக.

கௌ அன்றிவெதிரெகசாதனந்தம்மில்லனுமிதமே
இன்றிருசாதனத்தொன்றுவெதிரெகமேலனுமை
ஒன்றிருமேவேதிரெகமிவ்வாறுவிதிகளினால்
நன்றுநெயாயிதம்யாவும்ளக்கநலஞ்செயவே.

இ — யுள், ஐந்தாம் ஆறாம் விதிகளை உண
ர்த்துகின்றது.

இ-ள். அன்றிவெதிரெகசாதனந் தம்மில்லனு
மிதமேயின்று—மேலும், வியதிரெகசாதனங்
களினாலே(சாத்தியம்)அனுமானமாவதில்லை.

இருசாதனத்தொன்று வெதிரெக மேலனு
மையொன்றிருமேவேதிரெகம்—சாதனமிரண்
டுளொன்று வியதிரெகமேயாயிற் சாத்தியமும்
வியதிரெகத்தையே சார்ந்துவரும்.

இவ்வாறு விதிகளினால் நன்று நெயாயிதம்
யாவும்ளக்க நலஞ்செய-மேலைச்சொல்லிய ஆ
று விதிகளிளும் நெயாயிதமெல்லாவற்றை
யும் அழகுதரநன்கிதாய் அளந்துகொள்க. எ-று.

* உத்தரபதக்கள்ளநடை என்பது உத்தரபதமானது
சாதனங்களிலே ஈயப்படாமலுஞ் சாத்தியத்திலே ஈய
ப்பட்டும்நடத்தல்; உதாகரணமாய்—
மாந்தர் யுத்தியாற்சிறந்தோர்,
சிலசிருட்டிகள் மாந்தர்; ஆகவே
சிருட்டியெல்லாம் யுத்தியாற்சிறந்தன.

“வேதிரேகசாதனந் தம்மிலனுமிதமேயின்று”* என்றுரைத்தது என்ணையோவேனின், அச்சாதனங்களிலே சாத்தியபாதமிரண்டும் மத்தியபதத்துடன் உறழ்வதாயெனினும் அன்றேல் ஒன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்வதாயெனினுங் கூறாமல், கிரண்டுபாதங்களும்பிறழ்வதாயே கூறிநின்றலின் என்றறிக; “பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்” என்று வியதிரேகசாத்தியங்களை முடிக்குந்தத்துவசுத்திரங் கூறுகின்றது.

“இருசாதனத்தொன்று வெதிரேகமேலனுமை ஒன்றிடுமே வெதிரேகம்” எனப்புகன்றது என்ணையெனின், “ஒர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டு தம்மோடும்பிறழும்” என்பது தத்துவசுத்திரமாதலின், என்றறிக. [வதில்லை.—

க. விசேடசாதனங்களினூற் சாத்தியம் அனுமானமாக
உ. சாதனமிரண்டுளொன்று விசேடமேயாகிற் சாத்தியமும் விசேடமாயேவரும்.—

ஈ. சாதனங்கள் சாமானியமாய்நிற்பச் சாத்தியமோ விசேடமாயும்வரும்.—என்று மேலையுரைத்த ஆறுவிதிகளினாலுந் தொனிக்கின்றது.

ஈந்திடாமத்தியபதத்தையுங்கள் ளநடையையும்பற்றி நிகழ்த்திய மூன்றும்நான்காம்விதிகள்வழியாய்இப்பொழுது

* “வேதிரேகசாதனந் தம்மிலனுமிதமேயின்று” என்பதை விளக்குவாம்;—

வவ்வால் அண்டசமல்ல,
விருக்கம் அண்டசமல்ல; (இவற்றூற் சாத்தியம் அனுமானமாகாது.) வவ்வால் அண்டசமல்ல, இப்பறவை வவ்வால், என ஒருசாதனம் அன்னுவயமும் ஒருசாதனம் வியதிரேகமுமாய் வரின், இப்பறவை அண்டசமல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

விருக்கம் அண்டசமல்ல,—வேம்பு ஓர் விருக்கம், என ஒருசாதனம் அன்னுவயமும் ஒருசாதனம் வியதிரேகமுமாய்வரின், வேம்பு அண்டசமல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

வவ்வால் அண்டசமல்ல,—புறவு அண்டசம், என சாதனங்கள்வரின், புறவு வவ்வாலல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

நையாயிதவிதிகள்.

௫௫

து மேலையுரைத்த மூன்றுவிதிகளையும் தெளிந்துணர்க.
க. “விசேடசாதனங்களினுற் சாத்தியம் அனுமான
மாவதில்லை” என்றதற்கு உதாகரணம்.—

சிலமனுஷர் அதியூகிகள்,

சிலமனுஷர் பேதைகள்; ஆகவே

சிலபேதைகள் அதியூகிகள்.—(போலினியாயம்*) இ
ந்தப்போலி நையாயிதத்திலே மனுஷர் எனும் ஈந்திடா
மத்திய பதம் வந்து நியாயம்புரண்டது காண்க.

சிலமிருகம் உபாயமுள்ளன,

சிலபட்சிகள் உபாயமில்லன; ஆகவே

சிலபட்சிகள் மிருகமல்ல.—(போலினியாயம்) இந்த
ப்போலி நையாயிதத்திலே பூர்வபதக்கள்ள நடைவந்து
நியாயஞ்சிதைந்ததுகாண்க.

உ. “சாதனமிரண்டுளொன்று விசேடமேயாகிற் சா
த்தியமும் விசேடமாயே வரும்” என்றதற்கு உதா—ம்.

கடவுளின் சித்தத்துக்கேற்ப நடப்பவர்கள் மரணத்
திற்கஞ்சார்; சிலவித்துவான்கள் கடவுளின் சித்தத்துக்
கேற்ப நடப்பவர்கள்; ஆகவே

சிலவித்துவான்கள் மரணத்திற்கஞ்சார்;—என்று சா
த்தியம் விசேடமாயே வருமன்றி; “வித்துவான்களேல்
லாரும் மரணத்திற்கஞ்சார்” என்று சாமானியமாய் வ
ராது; வரின், உத்தரபதக்கள்ள நடையாம்.

*போலினியாயம் என்பது “கொள்பட்சத்தறுதியுடை
யதும்புணர்ப்புக்கியைவதும்போற் புறந்தோன்றிப்போ
ருளளவில்இணக்கில் அசித்தினியாயம்.” இதன்விரியை
ஆபாசத்துட்காண்க. வாதிரதிவாதிகள் போலினியாய
ங்களைப்பிரயோகிக்குங்கால், பிறரை மயக்கி நியாயத்
தோரணி அவர்க்குப்புலப்படாவாறும் போலியுண்டே
ன அவர் ஆசங்கியாவாறும், கள்ளநியாயத்தைப்பலபே
தமாய்ச் சுத்தநியாயம்போற் பகர்தலும் உண்டு; தாம்ப
கரும் நியாயந்தமக்கே புலப்படாமலும் போலி சுலபமா
ய்விளங்காமலுங் கள்ளநியாயத்திற் ருமேஇறங்குதலும்
உண்டு; பின்னை, “போலியெல்லாஞ் சாலவறிந்துமறி
யாதந் தோன்றலின்” போலிகளை விரைவிலேகிருகித்
துக்கொள்வது அருமையென்றறிக. போலிகளைத் தே
ளியும்படி மேலையுரைத்த னன்பது விதிகளையும் ஞாப
கத்திலே நன்கமைத்துச் சாதனைசெய்க.

௩. “சாதனங்கள் சாமானியமாய் நிற்பச் சாத்தியமோ விசேடமாயும் வரும்” என்றதற்கு உதா—ம்.

மாந்தரணவரும் யுத்தியேனுங் கரணமுடையர், மாந்தரணவருங் கடவுளின் சிருட்டிகள்; ஆகவே சிலசிருட்டிகள் யுத்தியேனுங்கரணமுடையர்; என்று விசேடசாத்தியமேயன்றி, ‘சிருட்டிகளணவரும் யுத்தியேனுங்கரணமுடையர்’ என்று சாமானியசாத்தியம் வரின், உத்தரபதக் கள்ளநடையாம்.

“வகை ஈந்திடா மத்தியபதம் கள்ளநடையிரண்டு பகையீர் வேதிரேகசாதனம் முப்பதமேற் பதங்கள் தகைதீர் வேதிரேகசாதனத் தன்வயசாத்ய மற்றும் அகைவார்சிலேடைமத்யம்பிறசாத்தியஆபாசமே*”

கஅ. செய்யநையாயிதந்தாட்டாந்தமுன்றுசேறிதலினான் [ணைண்
கெய்திடுதாட்டாந்தரமுன்றினிற்றெடை செய்யவேண்
மொய்துறைகூடும்வற்றினுண்மேலைவிதிமுரண
தெய்தும்பதினெருமெய்த்துறைசித்திநையாயிதத்தே.

இ--யுள், நையாயிதத்துறைகளை உணர்த்துகின்றது. (துறைஎன்பது நையாயிதமொன்றனுள் வருந் தாட்டாந்தங்கள்முன்றும் சாமானியவிசேடங்களிலும் அன்னுவயவியதிரேகங்களிலும் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்துநிற்கும் ஒழுங்கு.)

இ--ள். செய்யநையாயிதந்தாட்டாந்தமுன்று சேறிதலினான் கெய்திடுதாட்டாந்தரமுன்றினிற்றெடை செய்யவேண்ணைண் மொய்துறை கூடும்--செவ்விய நையாயிதமொன்றிலே முன்று தாட்டாந்தங்களே வருகின்றபடியினு

*இச்செய்யுள் ஆபாசத்துக்கே உரித்தாயினும், போலிபிறக்குமாற்றை இங்ஙனம் எதிர்மறை முகத்தானெருவாறுவிளக்கியிருக்கின்றமையின், அதனை இங்ஙனம் எடுத்துமொழிந்தது சுகாதன்றல்ல.

Generated on 2020-06-13 03:33 GMT / https://hdl.handle.net/2027/emu.300000413472
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

லே, (ஆ. ஈ. ஐ. ஒ. என) நான்காய்வருந்தாட்
டாந்தங்களை மும்முன்றாகத் தோடுத்தால், அ
றுபத்துநான்கு துறைகள் வரும்.

அவற்றினுண் மேலை விதிமுரணுதேய்தும்
பதினொரு மெய்த்துறை சித்திரையாயிதத்து—
அந்த அறுபத்துநான்கு துறைகளுள் முன்னரு
ரைத்த விதிகளை விரோதியாமல் மெய்மையா
னபதினொரு துறைகள் சித்தியினையுடைய ரை
யாயிதத்திற் பிரயோகமாகும்.— என்றவாறு.

துறையாவது இன்னபோலுமெனவிளக்குதும். உ—ம்.

பறவைகள் சிறகுடையன;

மயில்கள் பறவைகள்; ஆகவே

மயில்கள் சிறகுடையன; இந்தநையாயிதம் ஆ.

ஆ. ஆ. எனுந் துறையினையுடையது.

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல.

யானைகள் விலங்குகள், ஆகவே

யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல; இந் நையாயித

ம் ஈ.ஆ. ஈ. எனுந் துறையினையுடையது.

இவ்வாறே நையாயிதமெதனையும் அதனுள் வருந் தா
ட்டாந்தங்களினால் அளந்து துறை அறிக.

“நான்கெய்திடுதாட்டாந்தர மூன்றினிற்றோடைசெய்
யவெண்ணெண் மொய்துறைகூடும்” என்றது எங்ஙன
மெனின்,—நான்குவகையான தாட்டாந்தங்களுந் தனி

†ஆ. ஆ. ஆ. எனும் உயிர்கள் முன்னருரைத்தவாறே சா
மானியான்வயம், சாமானியான்வயம், சாமானியான்
வயம் எனமுன்று தாட்டாந்தங்கட்கு அறிகுறியாய்நிற்கி
ன்றன. யாதொரு சித்திரையாயிதத்தின் துறையை வி
ளம்பவேண்டின், அந்நையாயிதத்திற் பயின்று நிற்குந்
தாட்டாந்தங்களை முறையே இன்னவென்றறிந்து, அவ
ற்றின் அறிகுறியான உயிர்களால் விளம்புக.

மாந்தர் யுத்தியெனுங் கரணமுடையர்,

மாந்தர் கடவுளின்சிருட்டிகள்; ஆகவே

சிலசிருட்டிகள் யுத்தியெனுங் கரணமுடையர்; இந்

நையாயிதம் ஆ. ஆ. ஐ. எனுந் துறையுடைத்து.

த்தனி பூர்வசாதனமாய்நிற்க, இப்பூர்வசாதனங்களோ
வ்வொன்றற்கும் வியத்தியாசமான நான்கு உத்தரசாத
னங்களை ஁ட்டி, வருஞ் சாதனம் பதினாறு சோடுகள்
஁வ்வொன்றற்கும் வியத்தியாசமான நான்கு சாத்தியங்
களை முடித்து, நாலுதரம் பதினாறு அறுபத்துநான்கு என
த் துறைகண்டுகொள்க.

நான்குபொருளைமும்மூன்றுய்த் *தொடுத்தால், அறுப
த்துநான்குசோடுவரும்என்பதனைக்கணிதவிதியாலுங்க
ண்டுகொள்க,—"சொல்லியபொருளினெண்ணைத் தொ
டையினெண்ணளவுக்குஉறழ்ந்துகொள்"; இது கணித
விதி.

அறுபத்துநான்குதுறைகளுள் ஐம்பத்துமூன்று துறை
கள் வியதிரேக சாதனங்களையும் விசேடசாதனங்களா
யுங் கள்ளநடையையும் பற்றியவிதிகளை † விரோதிப்ப
தால், அவ்வைம்பத்து மூன்றும்஁ழிந்து நின்றபதினாறு
துறைகளையே "மேலவிதி முரணுதெய்தும் பதினாறு
மெய்த்துறை சித்திரையாயிதத்து" என்றுரைத்தாம்.

பதினாறு மெய்த்துறைகளாவன,-ஆ ஆ ஆ, ஆ ஆ
ஐ, ஆ ஈ ஈ, ஆ ஈ ஓ, ஆ ஐ ஐ, ஆ ஓ ஓ, ஈ ஆ ஈ,
ஈ ஆ ஓ, ஈ ஐ ஓ, ஐ ஆ ஐ, ஓ ஆ ஓ; இப்பதினாறு
துறைகளுமே மெய்த்துறைகளெனத்துணிதற்கு மத்தி
யபதநிலையையும் விளங்கவேண்டும்.

*இப்படித் தொடுக்குமிடத்து, பொருள்கள்வேண்டிய
வாறு தம்மோடும் பிறிதோடும் புணரும்; உதா஁ரணமா
ய்,-ஆ ஆ ஆ எனவும்வரும், ஆ ஈ ஈ எனவும்வரும்.

† ஈ ஈ ஈ, ஓ ஓ ஓ, வியதிரேகசாதனங்களையுடைய
துறைகள்; ஐ ஐ ஐ, விசேடசாதனத்துறை; ஈ ஐ ஈ,
கள்ளநடைத்துறை; மேலையுரைத்திருக்கும் ரையாய்த
விதிகளொன்பதினாலும் அறுபத்துநான்கு துறைகளையு
ம் அளக்குமிடத்து, அவ்விதிகளை விரோதியாமற் பத்
தினாறுதுறைகள் மாத்திரமே வருதலின் அப்பதினாறுது
றைகளும் மெய்த்துறையெனும் பெயர்பெற்றன; இப்ப
தினாற்றினுளுஞ் சிலதுறை ரையாய்தங்களிற் பயிலா
என்பதை நிலையை உணர்த்துமிடத்துக் கண்டுதெளிக.

ககூ. இதமத்தியபதமேயிருசாதனத்தெய்துந்வு
நிதநான் தமுன்னர்விதிமுரணுதுமுன்னேர்துறைகள்
விதமாநிலைகளணத்தினுமேவுதலின்றுஎண்முன்
றதிமாதுறைகள் முடியுமைந்தோவுபயோகமன்றே.

இ—யுள், மத்தியபதநிலையையும், நிலையா
ல்வருந்துறைகளையும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். இதமத்தியபதமே யிருசாதனத்தெ
ய்துநிலைநிதநான்கு—(சாத்தியபட்சத்தை அறு
தியாய்ச்சாதிப்பதற்கு) இனிய * மத்தியபதம்
(அப்பட்சத்தை) சார்ந்த சாதனமிரண்டுளும்
எய்திநிற்கும் நிலை நான்குமாத்திரந்தான்.

முன்னர்விதிமுரணுது முன்னேர்துறைகள்
விதமாநிலைகளணத்தினுமேவுதலின்று--மே
லைநிறுத்தியபதினொருமேய்த்துறைகளும் மு
ன்னையுரைத்த விதிகளை விரோதியாமல் நான்
குவிதமான நிலைகளொவ்வொன்றிலேயும் வ
ருதல் ஏலாது.

எண்முன்றதிமாதுறைகள் முடியுமைந்தோ
வுபயோகமன்று--இருபத்துநாலு மகத்துவது

*மத்தியபதமே சாத்தியபட்சத்தை அறுதியாய்ச்சா
திப்பதற்கு இனியதுந்தகுந்ததும். ஒருசாத்தியத்தைஅல்
லது பட்சத்தை வைத்து அதனை ரூபிகரிக்கச் சொல்
லிக்கேட்பரேல்,--வைத்தபட்சத்திலுள்ள விசேடிய வி
சேடகங்களை உத்தரபதமும் பூருவபதமுமாய்க் கொண்
டு, பட்சமானது அன்னுவயவியதிரேகசாமானியவிசே
டங்களில் யாதெனத் தெளிந்து, மேலையுரைத்த நை
யாயிதவிதிகளைப் புந்தியினிறுத்தீக்கொண்டு, சாதனங்
களிலே சாத்தியபாதங்களைத் தனித்தனி புணர்த்தித்
தாட்டாந்தமுடித்தற்கேற்ற மத்தியபதம் இதுவே யெனத்
தெரிந்து, தத்துவசூத்திரங்களை முரணமலுஞ் சாத்தியம்
வழவின்றிமுடியுமாறும் சாதனங்களைத்தருவதே சாத்
தியத்தை ரூபிகரிப்பதாம்.

றைகள்மாத்திரம்முடியும்; (இவற்றுளும்) ஐந்துதுறைகளோ உபயோகமில்லாதன.-எ--று.

நிலை என்பது சாத்தியபாதங்களுடனே மத்தியபதமானது சாதனங்களினிற்சுந்தானமாம்.

முதலாம்நிலை; மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்து விசேடியமாயும் உத்தரசாதனத்துவிசேடகமாயும்நிற்றல்.

இரண்டாம்நிலை; மத்தியபதமானது சாதனங்களிரண்டினதும் விசேடகமாய்நிற்றல்.

மூன்றாம்நிலை; மத்தியபதமானது சாதனங்களிரண்டினதும் விசேடியமாய்நிற்றல்.

நான்காம்நிலை; மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்து விசேடகமாயும் உத்தரசாதனத்து விசேடியமாயும்நிற்றல்; முதனிவைக்கு எதிர்நிலையாம்.

“முன்னேர்துறைகள் விதமானிலைகளைணத்தினுமே வுதலின்று” என்றதெங்ஙனமெனின்,--ஈந்திடாமத்தியபதம், கள்ளநடை என்பவைகளைப்பற்றியவிதிகளைவிரோதிக்குமாதலால்; இவற்றை * விரித்துக்கண்டுகொள்க.

முன்னருரைத்த ஈந்திடாமத்தியபதமுதலியவற்றைச் சார்ந்த விதிகளைவிரோத்யாமல் எவ்வொரு நிலைக்கும் அவ்வாறு மெய்த்துறைகள்முடியும்; இப்படிமுடியும் அவ்வாறு மெய்த்துறைகளுள், முதலாம்நிலையில் இரண்டும், இரண்டாம் நிலையில் இரண்டும், நான்காம் நிலையில் ஒன்றும் ஆகக்கூடிய ஐந்துதுறைகள், சாமானிய சாத்தியத்தைச் சாதிக்கக்கூடியவிடத்து † விசேடசாத்தியத்தைச்சாதிப்பவாக நிற்றலால், “ஐந்தோ உபயோ

* பதினொரு மெய்த்துறைகளுள் முதலாம்நிலைக்கேலாததுறைகள்,-- ஆ ஈ ஈ, ஆ ஈ ஒ, ஆ ஒ ஒ, ஐ ஆ ஐ, ஒ ஆ ஒ, இவ்வைந்து துறைகளுள் ஆ ஈ ஈ பூர்வபதச்சுள்ளநடையாம்; ஆ ஈ ஒ பூர்வபதக்கள்ளநடையும், சாமானியம் விசேடமானதும்; மற்றவைகளணத்தும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

† ஆ ஆ ஐ, ஈ ஆ ஒ இவ்விரண்டுஞ் சாமானியசாத்தியத்தைச் சாதிப்பவர்கநிற்றலின், முதலாம் நிலையிலே உபயோகமில்லன; மற்றை நிலைகளிலும் இவ்வாறேகண்டுகொள்க.

கமன்று” என உரைத்தாம். இவைகளையெல்லாம் விரித்துவிளக்கும் உதாசரணங்களையெடுத்துத் தெரித்தளந்துகொள்க.

உ0. அன்றையொழிதுறைபன்னொன்பது அவற்றின்
றுறையு

நன்றேயதெய்துநிலையுந்தெளியுநலனதனுக் [நான்கென்றேபன்னொன்பதுவாக்கியஞ்சொல்லுது நான்கொன்றேறுமைந்தொடுஐந்தெனநான்கைகாணுனையே.

இ—யுள், சித்திரையாயிதங்கள் வந்துபயிலுகின்ற துறைநிலைகள் இத்துணையென்றும், அவை இவையென வாக்கியங்களால் விளங்குமென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். ஒழிதுறைபன்னொன்பது-ஒழிந்தசித்தித்துறைகள் பத்தொன்பதாம்.

அவற்றின்றுறையு நன்றேயதெய்துநிலையுந்தெளியுநலனதனுக்கென்றே பன்னொன்பதுவாக்கியஞ்சொல்லுதும்-அவைகள் இன்னினனதுறையென்பதையும், அத்துறையானதுவருகின்றநிலை இன்னதென்பதையும் நன்றாகத்தெளிந்துகொள்ளும் நன்மையின் பொருட்டாய்ப் பத்தொன்பது வாக்கியங்கள் சொல்வோம்.

நான்கொருநான்கொன்றேறுமைந்தொடு ஐந்தெனநான்கைகாணுனையே— (முதலாம்நிலையில்)நாலும் (இரண்டாம்நிலையில்)நாலும் (மூன்றாம்நிலையில்) ஆறும் (நான்காம் நிலையில்) ஐந்தும் என்று நாலு நிலைகளையும் அவ்வாக்கியங்களுட்கண்டுகொள்க.-என்றவாறு.

அன்றே என்பது அந்தாதித்தொடைநோக்கிவந்த அசைமொழி

நாலுநிலைகளிலுங் கூடியதுறைகள் பத்தொன்பதென்றும், எந்தையாயிதமும் அத்துறைகளுள் ஒன்றிலே

அல்லது அவற்றிற்குவழுவியோ நிற்கின்றனவென்பதை அளந்துதெளிந்துகொள்க.*

உஉ காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீலாளோ பீலைலோ இவ்வைந்தும்பேசின்முத லாநிலையி னொற்றுறைநையாயிதம்பானன்றேமுடிந்திடுமாற் போற்றுமுகமுன்முநிலையேபோய்.

இவ்--யுள், நான்காம்நிலைக்குரிய ஐந்துவா க்கியங்கனையும், வாக்கியத்துறைகள் பத்தோ ன்பதனது உபயோக பிரயோகங்களையும், உ ணர்த்துகின்றது.

இ-ள். காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீ லாளோ பீலைலோ இவ்வைந்தும்பேசின் முத லாநிலையினொற்றுறை நையாயிதம்பானன்றே முடிந்திடும்---காமானிள் சாமீனீல் தைமா ரில் பீலாளோ பீலைலோ எனும் இவ்வைந்து து றைகளும், (நியாயங்களைஆய்ந்தளந்து) சொல் லவேண்டின், முதலாம்நிலைக்குரிய நான்குது

* எந்தநையாயிதமேனும் மகாதத்துவகுத்திரத்தை அ ல்லது தத்துவகுத்திரங்களிரண்டிணை அல்லது விதிக ள் ஆறை அல்லது நானிலைக்குமுரிய மெய்த்துறை ப தினொன்றை முரணுமெனின், அந்நையாயிதத்தின் சித் திதன்றிப் போலிதலைப்படும்; ஆகலான் நையாயிதங்க ளுத்துறையானு நிலையானுங்கண்டு, விதியானுந் தத் துவகுத்திரத்தானும் அளந்து, மெய்மை பொய்மையறி க. நியாயித்தலும் நியாயஇலக்கணமும் ஒன்றற்கொன் றுவிசுப்பமானவை; நியாயித்தலானது யுத்தியேனும் மனோகரணத்தைச் சொல்லால்வாதித்தலாம்; நியாய இலக்கணமானது முன்னருரைத்தவாறே “யுத்தியதன் கலைவித்தை” ஆம். ஆகலான் நன்குநியாயித்தற்கு இல ச்கண அறிவும் சாதனயும்வேண்டியது, ஒன்றற்குப் பெரு ம்பயனின்றும்.

றைகளிலும்வந்து பயில்கின்ற நையாயிதங்க
ளிலேயே தேளிவாயும் இயல்பாயும்முடியும்.

போற்றுகமுன் முந்நிலையேபோய்—(ஆகையால்
நாலாம்நிலையைவிட்டு) போய் முதன்மு
ன்றுநிலைகளையுமே விரும்பிப்பேணுக. எ--று.

ஆல் என்பது உடம்பாட்டிடைச்சொல்.*

மத்தியபதமானது முதலாம்நிலைத்துறையிலே பூர்வ
சாதனத்தின்விசேடியமும் உத்தரசாதனத்தின் விசேட
கமுமாய்வர நாலாம்நிலைத்துறையிலேயோ இதற்குமா
ராய்ப் பூர்வசாதனத்தின்விசேடகமும் உத்தரசாதனத்தி
ன்விசேடியமுமாய்வருதலால், நாலாம்நிலைத்துறைக
ளில் உரைக்குநையாயிதங்களை முதலாம்நிலைத்துறை
களில்மொழிவதே தேளிவும் இயல்புமென்றுகாண்க.

யாண்கள் விலங்குகள்,

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல; ஆகவே

யுத்தியுடையன யாண்களல்ல, என்னுநையாயித
மானது நான்காம்நிலையிலே 'சாமீனீல்' எனும்வாக்
கியத்துறையால்முடிந்து, மத்தியபதமான 'விலங்குகள்'
என்பது பூர்வசாதனத்தின்விசேடகமும் உத்தரசாதன
த்தின் விசேடியமுமாய்நின்றலால், சாதனங்களைநிலை
மாற்றிச் சாத்தியத்தைத்தனியிடமாற்றி,--

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,

யாண்கள் விலங்குகள்; ஆகவே

* ஆல் எனும் இடைச்சொல் அசைஇடையாய்ப்ப
லவிடத்துவரினுஞ் சிலவிடத்து உடம்பாட்டுப்பொருளை
யுஞ் சிலவிடத்து எதிர்மறைப்பொருளையுங் கருதும்மொ
ழியாயும்வரும்; வருவரால், மொழிவரால், இன்சொலா
ல் ஈரமழைஇப்படிநிலவாஞ் செம்பொருள்கண்டார்
வாய்ச்சொல்- இவ்வுதாகரணங்களிலே ஆல் உடம்
பாட்டிடை; மரூல், தழால், அழால், இவ்வுதாகரண
ங்களிலே ஆல் எதிர்மறையிடை. ஆல் என்னும் இ
டைப்பதம் ஆம் என்றும் அல்லவேன்றும்வரும்; மேலு
ம் ஆல் என்பது அசையிடையாய் உடம்பாட்டேதீர்ம
றைக்களத்துச்சொற்களோடு புணர்ந்து வருமெனினு
ம் வழவன்றும்.

ந. தாரையை.

சந்தனனெவனுஞ் சாந்தத்தை விரும்புகின்றன
சிலமந்திரிகள் சந்தனர்; ஆகவே [ன்.
சீலமந்திரிகள் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்.

ச. பீரையோ.

நல்லோர் பிறர்துற்றம் நாடுவோரல்ல;
சிலவித்துவான்கள் நல்லோர்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம் நாடுவோரல்ல.

ஐரண்டாம் நிலை.

க. சீலாரீ. *

யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல;
யாணகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யாணகள் யுத்தியுடையனவல்ல.

உ. சாமீலில்.

யாணகள் விலங்குகள்;
யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல: ஆகவே
யுத்தியுடையன யாணகளல்ல.

* சீலாரீ எனுந்துறையின் முதல்வல்லொற்றுச் சக
ரமாதலின், சித்தாந்தஞ்செய்யவேண்டியவிடத்துச் சீ
ராடி எனுந்துறைக்குக்கொணர்க; லகரவொற்றுத்தனி
யிடமாற்றுக்குறியாதலின் அதன்முன்னிற்கும் ஈ எனு
ம் உயிராற்றுக்கப்படுஞ் சர்மானியவியதிரேகதாட்டா
ந்தத்தைத் தனியிடமாற்றுக; அங்ஙனந்தனியிடமாற்
றின், எப்படிநிற்கும் அந்நையாயிதமெனின்,—

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,
யாணகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யாணகள் யுத்தியுடையனவல்ல, (சீராடி.)

“பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்தி
டுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்” என்றவி
யதிரேகசாத்தியதத்துவ சூத்திரத்தான்முடிந்தது.

ஈ. பீலையோ.

பிறர்துற்றம்நாடுவோர் நல்லோரல்ல;
சிலவித்துவான்கள் நல்லோர்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம்நாடுவோரல்ல.

சு. பாடூரோ.

பிறர்துற்றம்நாடுவோர் தீமையைவிடும்புவோர்;
சிலவித்துவான்கள் தீமையைவிடும்பார்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம் நாடுவோரல்லர்.

முன்றும் நிலை.

க. தாரானை.*

அன்னங்கள் பட்சிகள்;
அன்னங்கள் தோலடியுடையன; ஆகவே
சிலதோலடியுடையன பட்சிகள்.

உ. தைலாமில்.

சிலசற்குணர் மந்திரிகள்;
சற்குணர் சாந்தத்தைவிடும்புகின்றனர். ஆகவே
சாந்தத்தைவிடும்புகின்றனர்சிலர் மந்திரிகள்.

* தாரானை எனுந்துறையின் முதல்வல்லோற்றுத்த
கரமாதலின், சித்தாந்தஞ் செய்யவேண்டியவிடத்துத்
தாரையை எனுந்துறைக்குக்கொணர்க; ளகரவொற்று
வரைவிடமாற்றுக்குறியாதலின், அதன் முன்னிற்கும்
ஆ எனும் உயிராற் குறிக்கப்படுஞ் சாமானியான்வயதா
ட்டாந்தத்தை வரைவிடமாற்றுக்; அங்ஙனம் வரைவி
டமாற்றின் அந்நையாயிதம் எப்படிநிற்குமெனின்,
அன்னங்கள் பட்சிகள்,
சில தோலடியின அன்னங்கள்; ஆகவே
சிலதோலடியின பட்சிகள். (தாரையை.)
“சில தோலடியின” என்னும் “தோலடியினசில”
எனினும் ஓக்கும்.

இ—யுள். நான்குநிலைகளிலுமுள்ள பத்தோ
ன்பது துறைகளையுஞ்சிறப்பித்து உணர்த்துகி
ன்றது.

இ-ள். கோள்ளமுன்முந்நிலைப் பன்னாண்
குநற்றுறையாய்—முதன்முன்று நிலைகளிலும்
வருகின்றபதினான்கு துறைகளையும் நற்றுறை
களென்று அறிந்துகொள்க.

இவற்றுள் உள்ளமுதலானிலையினிறுற்றுறை
யுத்தமமாய்—இப்பதினான்கு துறைகளுள்ளு
ம் முதலாம்நிலையில்வரும் நான்குதுறைகளை
யும் உத்தமதுறைகளென்றுதேளிக.

தேள்ளிதந்நான்கினிற்றத்துவசூத்திரஞ் சே
ரும்--அந்த உத்தமதுறைகண்கிலுமே தத்து
வசூத்திரமானது தேள்ளிதாகப்பொருந்தும்.*

எந்த வள்ளைநியாயமும் வாமிவையொன்றி
லெவ்வாறெனுமே-வளஞ்சிறந்த எந்தேந்த நி
யாயமும் (“பின்னர் முந்நிலைப்பன்னைந்துறை

* “உள்ளமுதலானிலையினிறுற்றுறை யுத்தமமாய்த்
தேள்ளிதந்நான்கினிற்றத்துவசூத்திரஞ்சேரும்” என்ற
தேன்னையெனின், “ஈபொதுப்பதமேலுடம்பட்டெ
னெதிர்மறுத்தெனையேவிசேடகித்திட்டதியாது மவ்
வாறதனிலினிதேயமையெதன்மேலும் விசேடகித்தே
ற்றலுண்டு” எனுந்தத்துவசூத்திரத்திலே—“ஈ பொதுப்
பதம்” எனக்கருதியது மத்தியபதத்தையே,—பின்ன,
மத்தியபதம்மேல்உடம்பட்டெனெதிர்மறுத்தென்விசே
டகிக்கின், அத்தாட்டாந்தம் பூர்வசாதனமும், மத்தியப
தம் அதன்விசேடியமும் ஆய்நிற்கும்; “அதனுளினி
தேயமையெது” என்றதனால், இத்தாட்டாந்தம் உத்தர
சாதனமும், மத்தியபதம் அதன்விசேடகமுமாய் நிற்கு
ம்; ஆகவே முதலாம்நிலைக்கே தத்துவசூத்திரந்தேள்ளி
தாய்ப்பொருந்தும்.

யை” மருவினும்) இந்த உத்தமதுறைகணன்
கிணென்றனுள்ளே எப்படியுந் தாவியேமுடி
யும். எ—று.

வேண்மை தொன்மை இன்மை நன்மை எனுங்கு
ணப்பதங்கள் வெள்வள தொல்லை இல்லை நல்ல என
த்தனித்தும் புணர்ந்தும் பெயருமாறுபோல் வண்மை
எனுங்குணப்பதம் வள்வளையெனப்பெயர்ந்தது; எதுகை
நாடித்திரிந்ததெனினும் அமையும்; வள்ளுவர் வள்ளி
யோர் வள்ளல் வள்ளாரை வள்வளமொழிஎனும் இலக்
கியங்களானுங்காண்க.

“முதலானிலையினின்றுறையுத்தமம்” என்றும், “தெ
ள்ளிதந்நான்கினிற்றத்துவகுத்திரஞ் சேரும்” என்றும்,
“எந்த வள்வளந்யாயமும் வாமிவையொன்றிலெவ்வா
றெனுமே” என்றும், இச்செய்யுளிலே தாற்பரித்த கட
டுரையை மேலையிருபத்துமுன்றஞ்செய்யுளின் கீழ்த்த
ந்த “காராடா” முதலியநான்கு உதாசுரணங்களிற்கண்
டும், நியாயங்களிற் பயின்றுபழகியும், நன்குதேறுக.

நியாயங்கள் பெரும்பாலும் முதலாம்நிலையிலேயே இ
யல்பாய் (சுபாவமாய்) வரும்; ஆயினும், பிறர்நாட்டியு
ந்தழுவியும்வரும் மதங்கனையேனுந் துணிபுகளையேனு
ம் மறுத்து நிராகரிக்கவேண்டுமேல் நியாயம் இரண்டா
ம் நிலையிலேயே பெரும்பாலும்வரும்; உதாசுரணமாய்,-
யாண்கள் யுத்தியுடையன என்று சிலர்துணிந்து
நாட்டுமிடத்து, அத்துணிபுக்கு உடம்படாதுமறுத்து,
யாண்கள் யுத்தியுடையனவல்ல என்று நிராகரிக்க
வேண்டுமேல், ஏற்ற ஒருமுன்றும்பதமாகிய “விலங்கு
கள்” எனும் மத்தியபதத்தையெடுத்து, மத்தியபதமா
னது இரண்டாம்நிலையிலேயோ சாதனமிரண்டினதும்
விசேடகமாய்நிற்குமாதலான், “விலங்குகள்” எனும்ப
தத்தைவிசேடகமாக்கி,—

யுத்தியுடையனவிலங்குகளல்ல,
யாண்கள் விலங்குகள்; ஆதலால்
யாண்கள் யுத்தியுடையனவல்ல.— * என்றுநியாயத்
தை இரண்டாம்நிலையிலே முடித்துக்காட்டுக.

* இந்நையாயிதம் இரண்டாம்நிலையிற் “சீலாரீ” எ
னுந்துறையான்முடிந்துநிற்கின்றது; இதனைமுதலாம்நி

மத்தியபதமானது சிறப்புப்பதமாயேனும், பிரதிவா
தியின் சாதனங்களை வாதி ஆட்சேபிக்கவேண்டியதா
யேனும், வருங்கால், நியாயம் மூன்றும்நிலையிலேயே
பெரும்பாலும்வரும்; உதாகரணமாய்—

பவணந்தி சமணன்;

பவணந்தி இலக்கண, ஆகவே

சிலஇலக்கணி சமணன். (சிறப்புப்பதங்கள் தமக்
கேயன்றிப் பிறபொருட்து உடம்பாட்டிலே விசேடக
மாகவரா; ஆதலாற்றான், மத்தியபதஞ் சிறப்புப்பதமே
னின், நியாயம் மூன்றும்நிலையிலேயே பெரும்பாலும்
பயிலும் என்றுரைத்தாம்.)

(பொறிகளிற்புலப்படக்) காணாதவெல்லாம் உள்ள
னவல்ல;

கடவுள் ஒருவருங்காணாதது; ஆதலால்

கடவுள் உள்ளதல்ல—என்று ஒருவன்சாதிக்குமிடத்
து, “காணாதவெல்லாம் உள்ளனவல்ல,” என்று அவ
ன்நிறுத்திய பூர்வசாதனத்தை ஆட்சேபிக்கும்படி,

உடம்பினுள் உயிர் ஒருவருங்காணாதது,

உடம்பினுள் உயிரோ உள்ளது; ஆகவே

உள்ளவற்றிற்சில ஒருவருங்காணாதன—என நியாய
ம் மூன்றும்நிலையில்வரும். (“காணாதனசில உள்ள
ன”)* என்று ஆட்சேபநியாயத்தில்வாதிகாட்டி, ‘கா
ணாதவெல்லாம் உள்ளனவல்ல’ என்று நீர் உரைத்த
து ஏலாது எனப் பிரதிவாதிக்குணர்த்தினமைகாண்க.)

வையிற் “சீராட” எனுந்துறைக்குக்கொணர்ந்து தத்து
வகுத்திரத்தாற் சீத்தாந்தஞ்செய்யின், பூர்வசாதனத்
தைத்தனியிடமாற்றுக்;—

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,

யாணகள்விலங்குகள்; ஆகவே

யாணகள் யுத்தியுடையனவல்ல. (சீராட)

* காரியத்தைக்கண்டு அக்காரியத்தைச்சேட்டிப்பி
க்கத்தகுங்காரணத்தை அனுமிப்பது யுத்தியெனுங்கர
ணத்தின்துணமாம். “ஒருவனோடொருத்தி யொன்றெ
ன்றுரைத்திடுமுலகமெல்லாம் வருமுறைவந்துநின்றும்
போவதுமாதலாலே தருபவனோருவன்வேண்டுந் தான்
முதலீறுமாகும்” என்றும், “இலங்கியதோற்றநிற்றலீறி
வையிசைதலாலே நலங்கிளர்தோற்றநாசந் தனக்கி

இந்நூல் “நியாயநடையினுக்காதாரமாயுலவும் இலக்கணமேதெளியும் நியாய இலக்கணநூல்” ஆதலின், தர்க்கநியாயங்களை உதாசரணத்திற்குவேண்டியளவின்றியுரைக்கின் மற்றொன்றுவிரித்தலாய் *முடியும்போலே.

உரு. எனும்பின்னர் முந்நிலைப்பன்னைந்துறையை யியைந்தமுதலினினுற்றுறையினிற்சித்தாந்தஞ்செய்யவிருவகையே இனிதிற்கொணருதனேர்முகமோடுமறைமுகமாம் உனுமுதல்சாத்தியமெய்யென்றொழிந்தபொய்யன்றுஎன்றே.

இ--யுள், பின்முன்றுநிலைகளிலும் வரும் நையாயிதங்களை நேர்முகமாயும் மறைமுகமாயும் முதலிலைக்குக்கொணரும் வகையை உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். எனும்பின்னர் முந்நிலைப்பன்னைந்துறையையியைந்த முதலினினுற்றுறையினிற்சித்தாந்தஞ்செய்யவிருவகையே இனிதிற்கொணருதல்-(நியாயங்கள்வந்துபயிலும்)என்றே

லாநாதன்வேண்டும்” என்றும் உரைத்தவிடத்து, உலகமாகிய காரியத்தைக்கொண்டே கடவுளாகியகாரணத்தை அனுமித்திருக்கின்றது.

உள்ளதாவதுகண்டதென்றுரை கொண்டதென்னுலகத்துநீ--பிள்ளையாவளர்கின்றநாளுணப் பெற்றதாயொடுதந்தையைக்--கள்ளமேபுரி காலனாயிருண்ணவின்றொருகாவாயா---மெள்ளவேயுளரென்றுகொண்டுவிரும்புமாறுவிளம்பிடே.

* மற்றொன்றுவிரித்தல் என்பது எடுத்தபொருளவிளக்காது பிரிதொருபொருளவிளக்கல்; உதாசரணமாய், சத்தசாத்திரம் இன்னதெனவிளக்கப்புகுந்து சான்றோரிலக்கியங்களைவிரித்தல்; நியாயநடத்தற்காதாரமாயிருக்கும் இலக்கணத்தைவிளக்கப்புகுந்து, தர்க்கநியாயங்களைப்பேசுதல்; யாற்றைவர்ணனை செயப்புகுந்து மேகத்தையேவர்ணித்தல்.

று சொல்லிய பின்முன்றுநிலைகளிலுமுள்ள பதினைந்து துறைகளையும் அவ்வத்துறைகட்கு இயைந்திருக்கின்ற முதனிலையினுக்கு துறைகளிலேயும் (தத்துவசூத்திரத்தால்) சித்தாந்தஞ்செய்யும்படி கோண்டுவருதல் இரண்டுவகையாம்.

நேர்முகமோடு மறைமுகமாம்-(அவ்வகைகள்) நேர்முகமும் மறைமுகமும் ஆம்.*

உனுமுதல் சாத்தியமெய்யென்று-கருதியமுதல்வகையாகிய நேர்முகமானதுசாத்தியம்மெய்யமையென்று (சித்தாந்தஞ்செய்துகாட்டும்.)

ஒழிந்தபொய்யன்று என்று-(இரண்டாம்வகையாகிய மறைமுகம் எனும்) மற்றது (சாத்தியம்) பொய்யமையல்லவேன்று (சித்தாந்தஞ்செய்துகாட்டும்.) என்றவாறு.

இனிதில் என்பது நன்கிதாய் எனும்பொருடரும் அடை.

“பின்னர்முந்நிலைப்பன்வணந்துறையை யியைந்தமுதலினினுற்றுறையில்” கொண்டுங்கால், சாதனசாத்தியங்களை ஒன்பதாஞ்செய்யுளின்கீழ் உரைத்தவண்ணம் வேண்டியவிடத்து இடமாற்றியும் பூர்வசாதனத்தை உத்தரசாதனமாயும் உத்தரசாதனத்தைப் பூர்வசாதனமாயும்மாற்றியும்மாத்திரங்கொள்ளலாம்.

வாக்கியங்களில் முதலெழுத்தாய்நிற்கங் கசதப என்னும் ஒற்றுக்களினாலே, காராடா, சீராடி, தாரையை,

* நேர்முகசித்தாந்தம்ஆவது இன்ன ஏது திட்டாந்தங்களால் இன்னபட்சம் இப்படியாகுமென்று நேராய் ரூபிகரித்தல்; மறைமுகசித்தாந்தம்ஆவது இன்னபட்சம்இப்படியன்றேல் இன்னவிபரீதம் விளையுமென்றுரூபிகரித்தல்.

† கீடுமோர்விசேடியமேன்றவிசேடகத்தாலொருநான்கடைவானதாட்டாந்தரமேவு மன்னவற்றேதெனிரண்டுடலான்விரோதமொருநான்குறுமுயர்தாட்டாந்தமே விடும்பதநிலைமாறிடினமுன்றிடமாற்றெய்துமே. கூம் (செய்யுள்.

பீரையோ என்னும் உத்தமதுறைகளுள் எத்துறைக்கு மற்றைத்துறைகளைக் கொணரவேண்டியதென்று அறியலாம்.

லகரவொற்றானது தனக்குமுன்னிற்கும் உயிராற்குந் தக்கப்படுகின்ற தாட்டாந்தத்தைத் தனியிடமாற்றவேண்டியதென்றும், ளகரவொற்றானது வரைவீடமாற்றவேண்டியதென்றும், மகரவொற்றானது சாதனங்களை மாற்றவேண்டியதென்றும் விளக்கும்.

நேர்முகமாய்க்கொணர்தற்கு உதாகரணங்கள்.

சீலாரீ.

“யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல,
யாணைகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யாணைகள் யுத்தியுடையனவல்ல” —என்னுநையாயி
தத்தைச் சீராடி எனும் முதனிவைத்துறைக்குக்கொண
ர்ந்து தத்துவசூத்திரத்தால் நேர்முகமாய்ச் சித்தாந்தஞ்
செய்யும்படி, பூர்வசாதனத்தை-விலங்குகள் யுத்தியு
டையனவல்ல என்று தனியிடமாற்றின்;-

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,
யாணைகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யாணைகள் யுத்தியுடையனவல்ல என்றுமுடியும்.

காமானிள்.

“அன்னங்கள் பறவைகள்,
பறவைகள் காலுடையன; ஆகவே
காலுடையனசீல அன்னங்கள்” —என்னுநையாயி
தத்தைக் காராடா என்னும் முதனிவைத்துறைக்குக்
கொணர்ந்து, தத்துவசூத்திரத்தால் நேர்முகமாய்ச் சித்
தாந்தஞ்செய்யும்படி, சாதனங்களைமாற்றி விசேடான்
வயசாத்தீயத்தை ஒன்பதாஞ்செய்யுளின்கீழ் உரைத்
தவண்ணஞ் சாமானியான்வயமாக்கின,-

பறவைகள் காலுடையன,
அன்னங்கள் பறவைகள்; ஆகவே
அன்னங்கள் காலுடையன என்றுமுடியும்.

இவ்விதமே, “பின்னர்முந்நிலைப்பன்ணந்துறையை
யைந்தமுதலினிற்றறையினில்,” நேர்முகமாய்ச் சி
த்தாந்தஞ்செய்துகொள்க.

௭௮ நியாய இலக்கணம்.

மறைமுகமாய்க்கோணர்தற்கு * உதாகரணம்.

பாடூரோ.

“பிறர்துற்றம்நாடுவோர் தீமையைவிரும்புவோர், சிலவித்துவான்கள் தீமையை விரும்பார்; ஆகவே சிலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம் நாடுவோரல்லர்,-என்னுந்நையாயிதத்தின் சாத்தியம் மெய்மையன்றெனின, அச்சாத்தியதாட்டாந்தத்தின் விரோதமாகிய “வித்துவான்களெல்லாரும் பிறர்துற்றம்நாடுவோர்” என்னுந்நாட்டாந்தம் மெய்மையென்று முடியும்; அங்ஙனமேல், “வித்துவான்களெல்லாருந் தீமையைவிரும்புவோர்” என அச்சாதனங்களொன்றிலே முடிந்துநிற்கவேண்டியது; ஆனால் அப்படியின்றி, “சிலவித்துவான்கள் தீமையைவிரும்பார்” என்றுசாதனம் நின்றலால், அச்சாதனத்தின் விரோத தாட்டாந்தத்தினால் முடியுஞ்சாமானியான்வயசாத்தியமும் மெய்மையன்றும்; ஆகவே முன்னர்நின்ற விசேடவியதிரேகசாத்தியம் பொய்மையன்றும்; பொய்மையன்றெனவே அது மெய்மையெயாம்.

மேலைஉரைத்த நையாயிதத்தை நேர்முகமாய்க்கோணர்ந்து சித்தாந்தஞ்செய்யவேண்டின், ஒன்பதாஞ்செய்யுளின்கீழ் உரைத்தவண்ணம் பூர்வசாதனத்தை மறையிடமாற்றி உத்தரசாதனத்தை விசேடான்வயமாய்க்கருதி,—

தீமையைவிரும்பாதோர் பிறர்துற்றம்நாடுவோரல்லர், சிலவித்துவான்கள் தீமையைவிரும்பாதோர்; ஆகவே சிலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம்நாடுவோரல்லர் என்று பீரையோ எனுந்துறையில் முடித்துக்கொள்க.

* மறைமுகசித்தாந்தமானது சிலவிடங்களிலேயோ அதிகபொருணயமும் நியாயவலியுமாய்த் தொனிக்கும்; இன்னது இப்படியல்லவென்றுமறுக்கின், இது விபரீதமெனக்காட்டுவது. அனுபவானுமானமானது நேர்முகசித்தாந்தத்தையே மிகுதிபற்றி அவாவிவரும். கணிதானுமானத்திலேயோ மறைமுகசித்தாந்தம் அதிக தொனிப்பினதாய் நிற்கும்; ஆயினும், ஏற்றபொருடருணங்காலமிடங்கட்கியைய நேர்முகமும் மறைமுகமும் வந்து பயிலும்.

இப்படியே பின்னர் முந்நிலைப்பண்ணந்துறையையீ யைந்தமுதலினி னாற்றுறையினீர்கோணர்ந்துசித்தாந்த ள்செய்யுமிடத்து, சாத்தியத்தை அருத்தாபத்த்யான் இ டம்மாற்றவேண்டியும்வரும்.

உசு. என்றிதுகாறுமுரைத்தனஞ்சுத்தசயம்பிதமா நன்றுநையாயித்தாட்டாந்தரங்கணவில்வமினித் துன்றியதன்மையதாட்டாந்தரஞ்சொல்விசேடகமித் தன்றிவிசேடியஞ்சாரமேனுந்தன்மைத்தாட்டாந்தமே.

இ--யுள், தன்மைச்சயம்பித தாட்டாந்தத் தை * உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். என்றிதுகாறுமுரைத்தனஞ்சுத்தச யம்பிதமா நன்றுநையாயித்தாட்டாந்தரங்கள் -நன்கிதான சுத்தசயம்பிததாட்டாந்தமும் நை யாயிதமும் (இன்னின்ன இலக்கணங்களையு டையன) என்று இவ்வளவும் உரைத்தோம்.

நவில்வமினித்துன்றியதன்மையதாட்டாந்த ரம்-இப்பொழுது, (சயம்பிதத்தை)சார்ந்துவரு ன் தன்மைத்தாட்டாந்தத்தைச் சொல்லுவாம்.

சொல்விசேடகமித்தன்றி விசேடியஞ்சாரு மேனுந் தன்மைத்தாட்டாந்தம்-தன்மைத்தா ட்டாந்தம் என்பது விசேடியமானது சொல் லும் விசேடகத்துடன் இன்னதன்மையாகச்

* தன்மைச் சயம்பித தாட்டாந்தத்தைத் தன்மைத் தாட்டாந்தமென்று உரைத்துக்கொள்க. முன்னர்மொ ழிந்தவாறே தாட்டாந்தமேதுவும் சயம்பிதம் சம்பாவி தம் எனும் இருபகுப்பாயும், அவற்றுளொன்றாயசயம்பி தமானது சுத்தசயம்பிதம், தன்மைச்சயம்பிதம் என் றிருபகுப்புகளாயும், ஒழிந்தசம்பாவிதமானதுசங்கேதம் வியோகம் என்றிருபகுப்புகளாயும், வருமென்றறிக. ம றைபெய்தது, -சுத்தசயம்பிததாட்டாந்தம்; மறைநன்ற டய்ப்பெய்தது, -தன்மைத்தாட்டாந்தம்; மறைபெய்யுமே ல்நாடுசெழிக்கும், -சங்கேததாட்டாந்தம்; இப்பருவம்மா ரிகாலம் அல்லதுகோடைகாலம், -வியோகதாட்டாந்தம்.

சாரும் என்று குறிக்கும்.—என்றவாறு.

நன்மையெனுஞ்சொல் நன்றி நன்று எனவுந் தோன்மை தோன்று எனவும் வருமாறுபோல, தன்மையெனத்திரிந்துவந்தது; தன்றியென்பதைத் தண்டியெனத்திரித்து வழங்கலுமுண்டு.

தன்மைத்தாட்டாந்தத்தைப்பற்றி ஏழாஞ்செய்யுளின்கீழ்க்காண்க. *

தன்மைத்தாட்டாந்தத்திற்கு உதாரணம்,—

அரசன் சடுதியாய் இறந்தான்.

தூதன் விரைவில்வந்தான்.

மழை பெய்யும்போலே. - இவ்வதாகரணங்களிலே, சடுதியாய், விரைவாய், போலே, எனுஞ்சொற்கள் விசேடிய விசேடகங்கள் சாரூந் தன்மையையெனக்கிரிற்றலால் இத்தாட்டாந்தங்கள் தன்மைத்தாட்டாந்தங்களாயின. †

அரசன் இறந்தான்; தூதன்வந்தான்; மழைபெய்யும், என்பன சுத்தசுயம்பிதாட்டாந்தங்கள். சுத்தசுயம்பிதாட்டாந்தத்திற்குந், தன்மைச்சுயம்பிதாட்டாந்தத்திற்கும் உள்ளவிகற்பத்தையும் இங்ஙனங்கண்டுகோள்க.

உள. மேவியதன்மைமொழிகளப்பாதமிரண்டினுன்றிற்

ருவிமுடிப்பினத்தன்மையதாட்டாந்தரஞ்சுத்தமாம் தாவுமிசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தரமுதலவாவும்பலதனித்தாட்டாந்தரத்துவகைமுடிபே.

இ—யுள், தன்மைத்தாட்டாந்தத்தை மே

* மேததாட்டாந்தரமேசுயம்பிதஞ்சம்பவிதம் ஒதுஞ்சுயம்பிதஞ் சுத்தமுந்தன்மையுமென்றிரண்டாம் மீதன்னுவயம்வெதிரேகமேவுமேத்தாட்டாந்தமும் வீதஞ்செய் சாமானியமேவிசேடம் விரித்தறியே. ஏழாஞ்செய்யுள்.

† கடல் ஏல்லென இரைந்தது; புட்பங்கம்மென்று மணத்தது;—உலகந்தானாய்த் திருட்டியாகாது; “சார்பினிற்றேன்றுமெல்லாந் தருபவனில்லை; உலகமெங்கும்பொள்ளென்பரந்தது; ஆயுள்கொன்னேகழிந்தது;” இன்னபிறவுந்தன்மைத்தாட்டாந்தங்களாம்.

தன்மைத்தாட்டாந்தம்.

அக

லும்விரித்தும், இசைத்திரிபு இன்னதேன்று
விரித்தும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மேவியதன்மைமொழிகளைப்பாதமி
ரண்டினொன்றிற் றுவிமுடிப்பினத்தன்மைய
தாட்டாந்தரஞ்சுத்தமாம்- (தன்மைத்தாட்டா
ந்தத்திலே) வருகின்றதன்மைவிளக்குஞ் சோ
ற்களை (அத்தாட்டாந்தத்தின்) இரண்டுபாதங்க
ளுள் ஒன்றினுடனேசார்த்திமுடித்தால் அத்த
ன்மைத்தாட்டாந்தமானது சுத்தசயம்பிதமா
கும்.

தாவுமிசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தர
முதல வாவும் பலதனித் தாட்டாந்தரத்துவ
கைமுடிபு-(தாட்டாந்தத்திற் பயிலுஞ்சொற்க
ள்மேற்) பாய்கின்ற * ஒசைவிகற்பத்தினாலே
தன்மைத்தாட்டாந்தமுதலியவை யெல்லாம்
பலதனித்தாட்டாந்தங்களின் வகையையும்
முடிபையும் அவாவும். எ—று.

* ஒசைவிகற்பம் என்றது ஒலிவேறுபாட்டை; இ
து பல்லசைமொழியின் ஒரசையிலேயும், சொற்றொ
டை வசனத்தொருமொழியிலேயும் சொற்றொடைவ
சனத்தின் எடுத்தல் படுத்தலோசையெனும் ஆரோ
கண அவரோகண ஒலியிலேயும், பெரும்பான்மைபற்
றிவரும்; மேலையுரைத்த இசைத்திரிபென்ற ஒசைவி
கற்பமோ சொற்றொடைவசனத்தொருமொழியிலேவ
ரும். நீர் நானா நகரிக்குப்போவிரா? காலிரியாறு வச
ந்தனிற் பெருதமா? இவ்வகையான வசனங்களிலே
இசைத்திரிபிற்கொப்ப, தாட்டாந்தங்களோ பொருண்
முடிபிற் பலவாம். சொற்றொடையிலே தாட்டாந்தமொ
ன்றேயெனினும் பொருணடையிலோ பலவாம்; உதா
கரணமாய்,—“அரசன் வந்தான்” என்பது பொருண்
டையளவிலோ இரண்டுதாட்டாந்தமாம். இசைத்திரி
பினது நயத்தையும் இங்ஙனங்கண்டுகோள்க.

தன்மைச் சுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் பயின்றுவரும் நையாயிதமானது தன்மைச்சுயம்பிதநையாயிதமாம்.

உலகந்தாயுத்தோன்றது, என்னுமிடத்து, தானாய் என்பதைத்தோன்றது எனும் விசேடகபாதத்துடனே ஓட்டியும், அவன்சொன்னது முற்றும்போய், என்னுமிடத்து, முற்றும் என்பதை அவன்சொன்னது எனும் விசேடியபாதத்துடனே ஓட்டியும், முடிப்பின், அத்தன்மைத்தாட்டாந்தங்கள் சுத்தசுயம்பிதங்களாய்நிற்கும். கிப்படி முடிந்துநிற்குந் தன்மைத்தாட்டாந்தங்களும், அவற்றின்வரும் தன்மைநையாயிதங்களும் சுத்தசுயம்பிதங்கட்கு மேலையுரைத்த இலக்கணங்களையும்திசுங்களையும்தெற்றுமுடியும் என்றும் புந்தியிலே நன்கமைத்துக்கொள்க.

“ஆய்தமுயிர்மெய்யன்று”எனுந்தாட்டாந்தமானது,இசைத்திரிபினாலே,--

ஆய்தம் உயிர்மெய்யன்று எனப்பிளந்திசைக்கின், ஆய்தமானது உயிர்மெய்யாகிய சார்பெழுத்தல்லவென்று பொருள்படநிற்கும்.

ஆய்தமுயிர் மெய்யன்று, எனப்பிளந்திசைக்கின், ஆய்தமாகிய உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்தல்ல எனப்பொருள்பட நிற்கும்.

ஆய்தம் உயிர்மெய் அன்று. எனப்பிளந்திசைக்கின் ஆய்தமானது உயிருமன்று மெய்யுமன்று எனப்பொருள்படநிற்கும்.

“வைத்தியநாததம்பிரானின் இலக்கண விளக்கம், பவணந்திமுனியின் நன்னூலைவெல்லச் செய்ப்பட்டதன்று” எனுந்தாட்டாந்தத்தை * இசைத்திரிபாற்

* இத்தாட்டாந்தம் இசைத்திரிபாற் பலதாட்டாந்தங்களின் பொருணடை எய்தும். போலினியாயம் விளைதற்கு இஃதோர்வருவாயாம்; ஆகலான், நியாயிக்குங்கால் இசைத்திரிபையுங்கருத்திலே அமைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. விகடகவிகளே பெரும்பாலும் இசைத்திரிபாற்பிறர்க்கு வினோதம்வினாவிப்போர். இசைத்திரிபானது பொருணயமின்றிவரிற் சொன்னயமின்றும்; உதாகரணமாய், ஊர்மன்று, கண்ணிமை, செவிப்புலவொலி, கட்புலவடிவம்; இவற்றுள் மன்று இமை

Generated on 2020-06-13 03:33 GMT / https://hdl.handle.net/2027/emu.300000413472
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

பிளந்திசைக்கின், பலதனித்தாட்டாந்தத்தின் வகையையும் முடிபையும் பெறும் என்று அறிக.

“இசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தரமுதலவாவும் பலதனித்தாட்டாந்தரத்துவகைமுடிபே” எனவும் “எழுத்தீயறியாப் பொருடிரிபுணர்மொழி இசைத்திரிபாற்றெளிவெய்தும்” எனவும் உரைக்கவே, -பேசுங்காலன்றி எழுதுங்கால் இசைத்திரிபால் வினையும் பொருளை விளக்குமபடி சொற்களைத்தொடரத்தீரட்டியும் பிளந்தும் ஏற்றசொற்களில் இசையுறுத்தியும் வழங்கலுந்தும் என்றும் ஒலிக்கும்.*

“ஆய்தம் உயிர் மெய்யன்று” என்பதை ஆய்தம் உயிர்மெய்யன்று எனவும், ஆய்தம் உயிர்; மெய்யன்று எனவும், ஆய்தமுயிர் மெய்யன்று எனவும், ஆய்தம் உயிர்மெய் அன்று எனவும் ஏற்றவாறு சொற்களைத் தொடரத்தீரட்டியெழுதுக.

கொற்றன் முந்தைநாளேட்டுநாழிகையளவில் இங்கேவந்தான், என்பதைக் கொற்றன் என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னொருவரல்லக் கொற்றனே யென்று பொருளாம்; முந்தைநாள் என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னொருநாளில்ல முந்தைநாளேயென்றுபொருளாம்; எட்டுநாழிகை என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னொருநாழிகையிலல்ல எட்டுநாழிகையளவிலேதான் என்றுபொருளாம்; இப்படியே மற்றுஞ் சொற்களிலும் இசையுறுத்திக்கண்டுகொள்க.

இசைத்திரிபுகாரணமாய்ப் பலபொருட்பட முடியுந்தாட்டாந்தத்தில், நாம்பேசும் நியாயத்தை வலியுறுத்த எடுத்துக்கொண்ட துணிபொருள் இன்னதென்று நன்கு தெளியவேண்டியது. அப்படித்தெளியாமல், வாதி யொருபொருளிலும் பிரதிவாதி வேறொருபொருளிலும் ஒருதாட்டாந்தத்தைப் பிரயோகிக்கின், குதர்க்கம்பிறக்

ஒலி வடிவம் என்னுமொழிகளையே இசையுறுத்தவேண்டும்; ஆகலான், இசைத்திரிபிற் பொருணயஞ் சொன்னயங்கருதி அமைத்தாலன்றிச் சிறப்பின்றும்.

* ஆகவே பொருணயஞ்சொன்னயங்கருதாது மொழிகளைப் புணர்ச்சிவிதக்கமைவேன்று ஒருங்குத்தீரட்டித் தொடரெழுத்தாய் எழுதுவது சிறப்பன்றும்.

தம்; வாதியேனும் பிரதிவாதியேனும் ஒருக்கால் ஒரு பொருளிலும் பின்னொருக்கால் வேறொரு பொருளிலும் பிரயோகிக்கிற்போலி பிறக்கும்.

* மன்றிலே விவகரிக்குங்கால், தாட்டாந்தமோன்றி லேயுள்ள பலதனிப்பொருளையும் முறையே தனித்தனி ரூபிகரிக்கவும்வேண்டிவரும், உதாகரணமாய்,—

“சேனாபதி அரசவன மனசார வன்மத்தாற்கொன்றான்” என்பதில் மந்திரியல்லச் சேனாபதிதான் கொன்றான் என்றும், பின்னொருவனையல்ல அரசவனையேகொன்றான் என்றும், நிணயாப்பிரகாரமல்ல மனசாரவே என்றும் தற்செயலாயல்ல வன்மஞ்சாத்தேயென்று ம், தனித்தனி ரூபிகரிக்கவேண்டியதென்றறிக.

உஅ. பேசுசம்பாவிததாட்டாந்தரம்பல் சுயம்பிதமே வாசிரோடையாநியாயத்தொனிப்புசம்பாவிதம்பால் வீசலில்லாதுசம்பாவிதசாதனத்தாலனுமை பேசினதைக்கொள்சுயம்பிதமாப்பொருட்பேறளவே.

இ--யுள், சம்பாவிததாட்டாந்தம் இப்படி வருமென்றும், சுயம்பிதநையாயிதத்தை மேலும் ஒருவாறுவிரித்தும், உணர்த்துகின்றது.

* மன்று என்பது பிரசைகளின் குறைமுதலியன விளங்கி நிறைமுதலியனபுரியும்மன்சபை. விவகரித்தல் என்பது வழக்காடுதல். தர்மம் நெறியின்வழவி அதர்மம் வழியிலொழுதுவோரையடக்கி, பிரசைகளுக்குப்பிரசாந்தி செல்வலிருத்தி சம்பத்துச்சேமம்முதலிய சற்காரியங்களைப் படைத்து, அன்னைபோற்றன்னயங்கருதாது ஆதரிக்கும் மன்னன்வீற்றிருக்குஞ் சபையே மன்று எனப்படும். செங்கோன்மைநெறியைத்தழுவாது கொடுங்கோன்மையையேபழகிய மன்னனதுசபையாகிய மன்றிலேறி விவகரிக்கப்புகுவது பொருளுந் தொலைந்து அநுமைபெருமையுங் குலைந்து மனோசாந்தியுங் குன்றுதற்கோர் நன்னெறியாகிய புன்னெறியாம்; ஆகவே; இராச்சியபரிபாலனத்துக்குரிய இலட்சணஞ் செறிந்து தர்மம் வடிவம் நிறைந்தோரே மன்னர் எனும்பெயர்க்குஉரியார்.

Generated on 2020-06-13 03:33 GMT / https://hdl.handle.net/2027/emu.300000413472
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

இ—ள். பேசுசம்பாவிததாட்டாந்தரம்பல்
சுயம்பிதமே வாசிரோடையாம்--(முன்னர்)
உரைத்தசம்பாவிததாட்டாந்தமானதுபல சுய
ம்பிததாட்டாந்தங்களால் வருந்தோடையாம்.

நியாயத்தோனிப்பு சம்பாவிதம் பால் வீசலி
ல்லாது சம்பாவிதசாதனத்தாலனுமை பே
சினதைக்கொள் சுயம்பிதமாப்போருட் பே
றளவே--நியாயித்தலின் தோனிப்பானது சம்
பாவிதத்திலே தாவாதபடி சம்பாவிதசாதனத்
தினாலே சம்பாவிதசாத்தியத்தை அனுமித்தா
ல், அந்தநியாயத்தைப் போருண்மாத்திரத்தி
லே சுயம்பிதநியாயமாகக்கொள். எ--று.

ஆசில் என்பது குற்றமின்றிய எனும் போருடரும் அ
டை.

சம்பாவிததாட்டாந்தமானது இரண்டுமுதலாய சுய
ம்பிதங்கள் புணர்ந்துவரும். சம்பாவிததாட்டாந்தம் இ
ன்னதென்பதை ஏழாஞ்செய்யுளின்கீழ்க்காண்க.

சம்பாவிததாட்டாந்தத்திற்கு உதாகரணங்கள்.

கர்த்தாவின்றேற் பிரபஞ்சகாரியமுமின்றும்.

* காரியமுண்டென்றிற் காரணமுண்டு.

* காரணமின்றி எங்ஙனேனுங் காரியமின்றும். கா
ரணகாரியங்கட்கு நிலையும் நிருவிகற்பமுமான சம்பந்
தம் உண்டென்று மாந்தரதுபுந்தியிலே இயற்கையுஞ் ச
கசமுமான ஒரு பிரஞ்சை கிடக்கின்றது; ஆனதினற்
றன் மாந்தர் காரியமேதவனக் காணுமிடத்துங் காரண
த்தைவினாவுவது. காரணகாரியத்தோடர்பு அனுபவ
ஞானமன்றும்; அனுபவத்தினாலே இன்னகாரியத்துக்கு
இதுகாரணமென்று அறிகின்றனம்; இப்படிக்காரியத்
தைக்காணுமிடத்துப் புந்தியானது காரணத்தை வினா
வுவதென்ணயெனின், அப்புந்தியிலே காரணகாரிய
ங்கட்கு நிருவிகற்பமான சம்பந்தமுண்டென்று ஒரு பி
ரஞ்சை சகசமாயிருந்து உணர்த்துவதிறற்றன். காரி
யத்தின் இருப்பினாலும் நிருவாகத்தினாலுங் காரணத்தின்
இருப்பும் இலட்சணமுஞ்சாதிக்கலாம்.

அடி நியாய இலக்கணம்.

கீழ்வரும், -(சம்பாவிதநையாயிதவகைகளி
ரண்டும்) மேலைச்செய்யுட்களில்வரும். எ-று.

வளமைஎன்பது பொருட்செழுமைஎனும் அர்த்தந்த
ரும் அடை.

அந்நியாயம் என்றது தாப்பிசைப்பொருண்மேனின்
றது.

பூர்வசாதனம்-சாத்தன் சுரமுடையனேல்நோயுடைய
ன்; உத்தரசாதனம்-சாத்தன்சுரமுடையன்; ஆகவே
சாத்தியம்-அவன் நோயுடையன்;-என்று நியாயிக்குமி
டத்து, நியாயம் சம்பாவிதத்தமைந்து நின்றலின், இந்நி
யாயஞ் சுயம்பிதநையாயிதமன்று, சம்பாவிதநையாயி
தம் என்றும்.

சம்பாவிதநையாயிதத்தின் இருவகையாவன,—
சங்கேதநையாயிதம், வியோகநையாயிதம்.

சம்பாவிதசாதனம் என்பது சம்பாவிததாட்டாந்த
மாய்நிற்குஞ் சாதனம் ஆம். (சம்பாவிததாட்டாந்தம் இ
ன்னதேன்று தாட்டாந்தத்திலே முன்னர் உரைத்தாம்.
சம்பாவிதம் என்பதையும் அங்ஙனம் உரைத்தாம்; க
ண்டுகொள்க.)

இருபத்தேட்டாஞ்செய்யுளின்கீழ் உதாகரித்திருக்கின்
ற நையாயிதங்களிலே சம்பாவிததாட்டாந்தம் வந்துப
யின்றும், நியாயத்தொனிப்போ சம்பாவிதத்திற்குவாம
னிற்றலின், அவற்றைச் சுயம்பிதநையாயிதங்களேன்
றும், இங்ஙனம்உதாகரித்திருக்கின்றநையாயிதத்திலோ
சம்பாவித தாட்டாந்தமும் பயின்று நியாயித்தலுஞ் ச
ம்பாவிதத்திலேயே தாவிநின்றலின், இதனைச் சம்பா
விதநையாயிதமென்றும், உரைத்தனமென்று தெளிந்
துகொள்க.

மாய்,—பூர்வசாதனம்—இப்பருவங் கார் அல்லதுகூதிர்
அல்லது பனி அல்லது வேனில்; உத்தரசாதனம்—இது
கார் கூதிர் அன்று; ஆகவே சாத்தியம்—இதுபனியல்லது
வேனிற்பருவமாய்;—இங்ஙனம் எடுத்துக்கொண்டசம்
பாவித நியாயத்துக்குப் பீடிகை பூர்வசாதனமேயன்றி
மற்றையவல்ல.

சங்கேததாட்டாந்தம்.

அக

நடு. வருமீர்சயம்பிததாட்டாந்தரங்களுளொன்றின் தருமாறுலவருத்தாபத்தியதுசங்கேதமதின் (மற்ற மருவேதுமேல்வினாகாரியம்மன்னுசம்பந்தமதில் ஒருவாதுமேய்பொயொடுங்கிடுஞ்சுத்ரமுரைக்குவமே.

இ--யுள், சங்கேததாட்டாந்தமின்னதேன் றும், அதன் மெய்மை பொய்மையைத் தேளி யுமாறு இப்படியென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். வருமீர்சயம்பிததாட்டாந்தரங்களு ளொன்றின்மற்ற தருமாறுலவருத்தாபத்தியது சங்கேதம்-சங்கேததாட்டாந்தம் என்பது (ஒ ருசம்பாவிததாட்டாந்தத்தில்) வருகின்றசயம் பிததாட்டாந்தமிரண்டனுள் ஒருதாட்டாந்தத் தால் மற்றது விளையும்படி நடக்கும் அருத்தா பத்தியையுடையதேயாம்.

அதின் மருவேதுமேல்வினாகாரியம்மன்னு சம்பந்தமதில் ஒருவாதுமேய்பொயொடுங்கிடு ம்--அச்சங்கேததாட்டாந்தத்துள் அமைந்து கி டக்கின்ற ஏதுவுக்கும் அதில் விளையுங் காரிய த்துக்குமுள்ள சம்பந்தத்திலேயே (அத்தாட் டாந்தத்தினது) மெய்மையும் பொய்மையும் நீங்காதோடுங்கும். *

* சயம்பிததாட்டாந்தங்களிலே மெய்மை பொய் மை விசேடிய விசேடகத் தொடர்பாற் றெளியுமாறு போல, சங்கேததாட்டாந்தத்திலேமெய்மைபொய்மை ஏதுகாரியத்தொடர்பாற்றெளிகின்றனம். ஏதுவுங் கா ரியமுந் தனித்தனி பொய்மையேயாயினும் அவற்றல் வருஞ் சங்கேததாட்டாந்தம் மெய்மையாதலுமுண்டு; அவை தனித்தனி மெய்மையேயாயினும் அவற்றல்வ ருஞ் சங்கேததாட்டாந்தம் பொய்மையாதலுமுண்டு. ஆகலான், "மருவேதுமேல்வினாகாரியம் மன்னுசம்ப ந்தமதில் ஒருவாதுமேய்பொயொடுங்கிடும்" என்று செ ய்யுளிற்றந்துரைத்தாம். மேலெ இதனை விளக்குவம்; கண்டுகொள்க.

கூ0 நியாய இலக்கணம்.

சூத்ரமுரைக்குவம்--(தத்துவசூத்திரத்தான
ன்றி வேறுசூத்திரங்களானும் சம்பாவித நை
யாயிதங்களின்சித்தியை அளக்கும்படி) சூத்
திரங்கள் மேலைச்சொல்வாம்.--என்றவாறு.

சங்கேததாட்டாந்தமேதனிலேயும் கிரண்டு சுயம்பி
ததாட்டந்தங்கள் மாத்திரம் வந்து பயிலும்; உதாசரண
மாய்,—

மழைபெய்யுமேல், நாடுசெழிக்கும்; இச்சங்கேததா
ட்டாந்தத்துள், மழைபெய்யும்,—நாடுசெழிக்கும்,—என்
னும் இரண்டு சுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் வந்து நிற்கின்
றமைகாண்க.

அவர் வருவரேல் உய்வேன்;—

அவர் வந்திலரேல் மாய்வேன்;—

கருமம் உண்டென்றிற் கருத்தாஉண்டு;—

கருத்தாலின்றேற் கருமமின்று; இவ்வகையான
தாட்டாந்தங்களே சங்கேததாட்டாந்தங்களாம்; (ஏல்
எனின் ஆல் முதலியன* சங்கேதத்தைக்குறிக்கும்மொ
ழிகளாதம்.)

சங்கேததாட்டாந்தத்துள்வருஞ் சுயம்பிதமிரண்டனூ
ள், மற்றது வினாதற்கிடனாய் நிற்கும் ஒரு தாட்டாந்தத்
தை ஏதுஎன்றும், ஏதில்வினாந்த தாட்டாந்தத்தைக் கா
ரியம் என்றுஞ் சொல்லுக; உதாசரணமாய்,—

—ஏது—கருத்தாலின்றேல்,

—காரியம்—கருமமின்று.

* வருவரேல், வருவரெனின், உலகஞ்சொயம்பெனி
ன், காரணமில்லாதிருந்தால், காரணமுண்டாயின், கட
வுள் அரசுபுரியின், இதுபொன்னேல்,—இவ்வுதாசரண
ங்களினிற்கும் ஏல் எனின்முதலியன சங்கேதமொழி
களாதம். சங்கேதமானது முக்காலங்களையும் பற்றிப்
பெயரினும், பெரும்பான்மையும் நிகழ்காலசம்பவத்தி
ன் சங்கையையேனும் எதிர்காலசம்பவத்தின் சந்தே
கத்தையேனும் பற்றியேவரும்; “இவரிடத்துச் செல்வ
முண்டேல்” என்பது நிகழ்காலசம்பவத்தின் சங்கை
யையுங் குறிக்கும்;—எதிர்கால சம்பவத்தின் சந்தேகத்
தையுங் கருதும்; ஆகலான் இவ்விரண்டனையுந் தெளி
ந்துமொழிவதே விழமம்.

எது—மழைபெய்யுமேல்,

காரியம்—நாடுசெழிக்கும்; இங்கேமழைபெய்தலிலே நாடுசெழித்தல் சார்ந்துநிற்றலின், “மழைபெய்யுமேல்” என்பது ஏதுவும், “நாடுசெழிக்கும்” என்பது காரியமும், ஆயின.

சம்பாவிததாட்டாந்தத்துள் ஏது முன்னருங் காரியம் பின்னரும்வருவதேநெறியாயினும், “ஏரினுழாஅர் உழவர் புயலென்னும் வாரிவளங் குன்றிக்கால்” எனவும்; “சிறப்பொடுபூசண செல்லாது வானம்வறக்குமேல்” எனவும், ஏதுபின்னருங் காரியம் முன்னரும் வருதலும் அமையும்.

“ஏது மேல் வினாகாரியம் மன்னுசம்பந்தமதினொருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்” என்றதெப்படியெனின்,— “கடவுள் விகாரமடைவரேல் அவர் பரிபூரணலட்சணரன்று” என்னுமிடத்து, “கடவுள்விகாரமடைவர்” என்னும் ஏதுவும் “அவர் பரிபூரணலட்சணரன்று” என்னுங் காரியமும் தனித்தனி பொய்மையாய் விளங்கியும்,— “கடவுள் விகாரமடைவரேல்” என்றொரு ஏதுவைவிபாவிக்கின்; ‘அவர்பரிபூரணலட்சணரன்று’ என்றொரு காரியம்முடியுமாதலான், அச்சங்கேததாட்டாந்தம் மெய்யாம். *

“பவணந்திசமணனேல்இலக்கணிதான் †” என்னு

* “மாந்தர் யுத்தி புத்தியினரன்றேல் அவர்த்தம்செயற்கு உத்தரவாதிகளன்றும்” என்னுமிடத்து, “மாந்தர் யுத்திபுத்தியினரன்று” என்னும் ஏதுவும், ‘அவர்த்தம் செயற்கு உத்தரவாதிகளன்று’ என்னுங் காரியமும், தனித்தனியே பார்க்குங்காற் பொய்மையாய் நின்றும், அவ்விரண்டு தாட்டாந்தங்களையும் ஏதுகாரியங்களாகப் புணர்க்குமிடத்து, “ஒன்றினமற்றதருமாலவருத்தாபத்தியது” ஆகலான், அச்சங்கேததாட்டாந்தம்மெய்யாம்.

† பவணந்திசமணன் எனும் ஏதுவும் அவன் இலக்கணிதான் என்பதுந் தனித்தனி மெய்மையாய் நின்றும், பவணந்தி இலக்கணியென்ற காரியம் அவன் சமணனாயிருக்கும் ஏதுவால் வினாதலின்றதலின்; அந்தமுழுத் தாட்டாந்தமுமோ பொய்மையாம். ஆகலான், “மருவேதுமேல்வினாகாரியம்மன்னுசம்பந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்.”

மிடத்து, ஏதுவுங் காரியமுந் தனித்தனி மெய்மையாயி
ருந்தும் காரியம் ஏதுவில்வினையாமையால், முழுத்தாட்
டாந்தமுமோ பொய்யாம்; ஆகலான், ஏது காரியங்களி
ன் சம்பந்தத்தொடர்பிலேயே மெய்மை பொய்மைகள்
ஒடுங்கி நீற்குமென்றுணர்க; ஆகவே, இன்ன நியாயஞ்
சித்தியுடைத்து என்னுமிடத்து (சாதனந்தம்மைமாத்
திரங் கருதுங்காற் பொய்யாயேனும் மெய்யாயேனுமிருந்
தும்) சாதனங்களிற் சாத்தியம் அவாவிமுடிகின்றது எ
ன்னும் பொருட்படுதலால், சங்கேததாட்டாந்தமானது
நியாயத்தின் சித்தியை வலியுறுத்தலாம் எனக்கொளி
னும் அமையும்; உதாசுரணமாய்—

ஏது,—விலங்குகள் யுத்தியில்லனவும் யாண வில
ங்குமாயிருக்குமேல்;

காரியம்,—யாணயுத்தியில்லது; இங்கே, சுயம்பித
நையாயிதமொன்றை, அதன் வலியுறுத்தும்படி, சங்
கேததாட்டாந்தமாய் உரைத்திருக்கின்றது கண்டுகொ
ள்க.

ஈக. உரையேதினுக்கு உடம்படிற் காரியஞ் சாத்தியமாம்
வருகாரியத்தை மறுத்திடினேதும் மறுத்திடலாந்
தருகாரியத்தினையொப்பினுமேதை மறுத்திடினும்
மருவாதனுமிதமிப்பால் வகுப்பம்வியோகமதே.

இ—யுள், சங்கேத நையாயித சூத்திரங்கள்
இவையென்றும், சங்கேநையாயிதம் அனு
மானமாகா இடம் இவையென்றும், உணர்
த்துகின்றது.

இ--ள். உரையேதினுக்கு உடம்படிற் கா
ரியஞ் சாத்தியமாம்--சொல்லிய ஏதுமெய்மை
யென அங்கீகரித்தாற் காரியமும் மெய்மை
யென அனுமிதமாம்.

வருகாரியத்தை மறுத்திடினேதும் மறுத்தி
டலாம்—(ஏதென்பால்) வருகின்ற காரியம்மெ
ய்மையன்றென மறுத்தால் ஏதும்மெய்மைய
ன்றென மறுக்கலாம்.

சங்கேதநையாயிதசூத்திரம்.

கூற

தருகாரியத்தினையொப்பினுமேதை மறுத்திடினும் மருவாதனுமிதம்-- (அவ்வாறன்றி,) சோல்லியகாரியம் மெய்மையென்றுடம்படுவதினாலும் ஏதுமெய்மையன்றென்று மறுத்திடுவதினாலும் அனுமானமாகியசாத்தியம் முடிவதில்லை.*

இப்பால்வகுப்பம்வியோகமதே--இனி வியோகதாட்டாந்தத்தை மொழிகுவாம். எ--று.

சங்கேதநையாயிதசூத்திரங்கள்,—

க. “ஏதினுக்குஉடம்படிற்காரியஞ்சாத்தியமாம்.”

இச்சூத்திரத்தான் முடியும் நையாயிதங்களணத்தும் நிரனிவைச்சங்கேதமெனப்படும்.

உ. “காரியத்தை மறுத்திடினேதும்மறுத்திடலாம்.”

இச்சூத்திரத்தான்முடியும் நையாயிதங்களணத்தும்மறுதலைச்சங்கேதம் எனப்படும்.

சங்கேதநையாயித உதாகரணங்கள்.—

க. சாத்தன் சுரமுடையனேல் நோயுடையன்;

சாத்தன் சுரமுடையன்; ஆகவே

அவன் நோயுடையன். இது முதலாஞ்சூத்திரத்தான்முடிந்த நிரனிவைச்சங்கேத நையாயிதமென்றறிக.

* “வருமீர்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்களுளொன்றின் மற்றதருமாறுலவருத்தாபத்தியது சங்கேதம்” ஆதலின், ஏதுமெய்மையென அங்கீகரித்தாற் காரியமும்மெய்மையென்று அனுமிக்கலாமேயன்றி, ஏதுமெய்மையன்றென மறுத்தாற் காரியமும் மெய்மையன்றென அனுமானமாகாது: காரியம் மெய்மையன்றென மறுத்தால் ஏதும்மெய்மையன்றென மறுக்கலாமேயன்றி, காரியம் மெய்மையென்றுடம்பட்டால் ஏதும் மெய்மையென்று டம்படமுடியாது.

காரியமுண்டேற் காரணமுண்டு;

கடவுளின்சித்தம்போனடப்பரேற் கதியடைவர்;

கசமுடையனேற் பிணியுடையன்;

பிணியிலனேற் கசமில்ன்;

காரணமின்றேற்காரியமின்று. இவற்றிற்காண்க.

உ. காரியமுண்டெனிற் காரணமுண்டு;
காரணமில்லை; ஆகவே
காரியமுமில்லை. இது இரண்டாஞ்சுத்திரத்தான்
முடிந்த மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதமென்றறிக.

ஈ. கருத்தாவின்றேற் காரியமில்லை,
கருத்தாவின்னு; ஆகவே
காரியமில்லை. நிரனிவைச்சங்கேதநையாயிதம்*.

ச. கருத்தாவின்றேற் காரியமில்லை,
காரியமுண்டு; ஆகவே

கருத்தாவுமுண்டு. மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதம்.

இவ்வதாசரணங்களிலே முடித்துக்காட்டிய வாரண்
றி, காரியத்திணையொப்பினும் ஏதை மறுத்திடினும் ம
ருவாதனுமிதம் என்றறிக; உதாகரணமாய்,—

முதலாம் உதாகரணத்திலே முடித்தவாறன்றி, சாத்
தன் நோயுடையன் எனக் காரியத்தை ஒப்பின், சாத்
தன் சுரமுடையன் என்று ஏது அனுமானமாகாது; என்
ணையோவெனின், சாத்தன் சுரத்தாலன்றிக் கசம் து
ன்மம் முதலியபிறவாற்ருலும் நோயுடையனாயிருக்கலா
ம் ஆதலின்.

ஈஉ. தேறுஞ்சயம்பிததாட்டாந்தரங்கள்பிரிவிலையில்
வேறென்றியதிறனையவற்றென்றெனுமெய்தாய்
ஏறும்வியோகநற்ருட்டாந்தமெய்துசயம்பிதங்கள்
ஊறுஞ்சிலமறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடுமே.

* ஒழுங்கே ஏதுவுக்கு உடம்பட்டுப் பின்னர் காரியத்
துக்கும் உடம்படலான், அன்னநையாயிதம் நிரனிவை
ச்சங்கேத நையாயிதம் எனும்பெயர்பெற்றது. காரிய
த்தை மறுத்துப் பின்னர் ஏதுவையும் மறுப்பின், அன்
நநையாயிதம் மறுதலைச்சங்கேத நையாயிதம் எனு
ம்பெயர்பெறும்.

அக்கினியுண்டேற் காந்தியுண்டு,

அக்கினியுண்டு; ஆகவே

காந்தியுண்டு. நிரனிவைச்சங்கேதநையாயிதம்.

அக்கினியுண்டேற் காந்தியுண்டு,

காந்தியில்லை; ஆகவே

அக்கினியில்லை, மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதம்.

இ--யுள், வியோகதாட்டாந்தம் இன்னதென்றும், வியோக நைபாயிதசூத்திரம் இதுவே என்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தேறுஞ்சயம்பிததாட்டாந்தரங்கள் பிரிநிலையில் வேறென்றிய திறனாயவற்றென்றெனு மெய்மையதாய் ஏறும்வியோகநற்றூட்டாந்தம்--தேளிந்தபல சயம்பித தாட்டாந்தங்கள் பிரிநிலைப்பொருளில் வேறுபட்டுப் புணருந்திறத்தையுடையதாய், அச்சயம்பிதங்களுள் ஒன்றெனினும் மெய்மையுடையதாய், நடக்குந் தாட்டாந்தமே * வியோகதாட்டாந்தம் எனப்படும்.

எய்து சயம்பிதங்களுஞ் சிலமறுத்தாலே ஞ்சியஷடம்பட்டிடும்- (வியோகதாட்டாந்தத்துள்) வருஞ் சயம்பிதங்களிற் சிலவற்றைப் பொய்யென மறுத்தால், ஒழிந்தவைகள் (வியோகமாய்)மெய்யென உடம்படலாம். எ-று.

வியோகதாட்டாந்தத்திலே இரண்டுமுதலிய பலசயம்பிதங்கள்வரும்; உதாசரண்மாய்—

இது மாரி அல்லது கோடை; இவ்வியோகதாட்டாந்தத்திலே; “இதுமாரி—இதுகோடை” என இரண்டுசயம்பிததாட்டாந்தங்கள் பிரிநிலைப்பொருளில் வேறுபட்டுப் புணர்ந்து நிற்கின்றன.

இப்பருவங் † கார் அல்லது கூதிர் அல்லது பனி அல்ல

* வியோகம் என்பது பிரிநிலை; அவன் இங்கே வந்தது பகல் அல்லது இரா-என்னுமிடத்து இரண்டுசயம்பித்தாட்டாந்தங்கள் வியோகமாய்ப் புணர்ந்து நிற்கின்றன. செயற்கரியகாலம் இறப்பு அல்லது நிகழ்வு அல்லது எதிர்வு—என்னுமிடத்து முன்று சயம்பிததாட்டாந்தங்கள் வந்தன.

† பரவியகாரேகூதிர்முன்பினிற்பனிகளோடு விரவியஇளையவேனில் விவாந்திடுமுதிர்ந்த வேனில்

துவேனில்; இவ்வியோக தாட்டாந்தத்திலே நான்குசய
ம்பிதங்கள் பிரிநிலையிற்புணர்ந்துநிற்கின்றன; அவை,-

இப்பருவங்கார்

இப்பருவங்கூதிர்

இப்பருவம்பனி

இப்பருவம் வேனில்.

வியோகதாட்டாந்தத்தில் வந்துபயிலும் பலசயம்பி
தங்களுள் ஒன்றேனும் மெய்மையாயிருக்கவேண்டிய
து; அன்றேல், வியோகதாட்டாந்தமானது பொய்மை
யென்றேமுடியும்; உதாகரணமாய்,—

கடவுள்விகாரி அல்லது மலசகிதன் என்னுமிடத்து
“கடவுள் விகாரி, கடவுள் மலசகிதன்” எனும் இரண்
டு சயம்பிததாட்டாந்தங்களுள் ஒன்றேனும் மெய்மை
யன்றாதலின், அவ்வியோகதாட்டாந்தம் பொய்மையே
யாம்.*

வியோகநையாயித சூத்திரம்.

மருவும்ஆவண்யேயாதிமற்றிரண்டிரண்டுமாதம்
பருவமூவிரண்டும்ஆய்ந்துபார்த்திடிவாய்த்தபேரே-
எனுஞ்செய்யுட்படி, பருவம் ஆறேயெனினும், முன்ப
னி பின்பனி எனும் இருபருவமும் பனியிலும் இள்வே
னில் முதுவேனில் இரண்டும் வேனிலிலும் அந்தர்ப்ப
வித்துப் பருவம் நான்காகவும் முடியும்.

* வியோகதாட்டாந்தமானது பெரும்பான்மையும்வ
ந்துபயிலுமிடம் யாதெனின், ஒருபொருளை அல்லது
பலபொருளைப்பற்றி உரைக்கக்கூடிய துண்புகளுள் ஒ
ன்றேனும் மெய்மையாய்முடிதல் இன்றி அமையாத
இடமேயாம்; உதாகரணமாய்,

கடவுள் மலசகிதன் அல்லது மலசகிதன்;

இம்மகவு புதல்வன் அல்லது புதல்வி;

இப்பூதியம் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, அல்லது வாயு;

மழை அல்லது பனிப்பெய்தது;

தந்தையேனும், மைந்தனேனும் வருவான்;

அவன் நாளை இங்கேவருவன், அல்லது இவன் அங்
கே போவன்;

அறம்வளரும் அல்லது மறந்தளரும்;

அரசு வாழும் அல்லது பிரசை தாழும்.

“எய்து சுயம்பிதங்களுறுஞ்சில்மறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடும்.”

வியோகநையாயித உதாகரணங்கள்.

பூர்வசாதனம்—இது மாரி அல்லது கோடை.

உத்தரசாதனம்—இதுமாரி அன்று; ஆகவே சாத்தியம்—இதுகோடையாம்.

இந்நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனத்திலே பூர்வசாதனமாய்நிற்கும் வியோகதாட்டாந்தத்துள்ள சுயம்பிதங்களிலொன்றை மறுத்ததனால் அவ்வியோகசாதனத்தெஞ்சினின்ற சுயம்பிதமே சாத்தியத்தில் மெய்யென அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

பூர்வசாதனம். இப்பருவங் கார், கூதிர், பனி, அல்லது வேனில், (ஆகவே

உத்தரசாதனம். இப்பருவங்காரமன்றுகூதிருமன்று, சாத்தியம். இது பனி அல்லது வேனிலாம்.

அரசன் மந்திரி அல்லது தானாதிபன்விவேகி,

மந்திரி விவேகி அன்று; ஆகவே,

அரசன் அல்லது தானாதிபன் விவேகி.

இங்ஙனம் உதாகரித்தனபோலும் பலநையாயிதங்களிலே வியோகசாதனத்துவருஞ் சுயம்பிததாட்டாந்தங்களுட் சிலமாத்திரமே மெய்யென்று முடிதலால், வியோகசாதனத்துவருஞ் சிலசுயம்பிதத்தை மெய்யென உடம்படின ஒழிந்த சுயம்பிதத்தைப் பொய்யென மறுத்த லும் ஒருவாற்றன் * அமையுமெனினும், இஃது வியோ

* “இப்பருவம் மாரி அல்லது கோடை” என்னுமிடத்தும், “உலகந்தானாய்த்தோன்றும் அல்லது பிறகாரணத்தாற்றேன்றும்” என்னுமிடத்தும், ஒருதுணிபை மறுத்தால் எஞ்சிய துணிபை உடம்படுகின்றனமாதலின், முதலே ஒருதுணிபை உடம்பட்டுப் பின்னர் ஒழிந்ததுணிபை மறுக்கினும் அமையுமாயினும், வியோகதாட்டாந்தம் எங்கணும் இவ்விதி வழுவின்றிமுடியாது. “இவர் தரவராற் செல்வப்பொருளையேனுங் தருவினாற் கல்விப்பொருளையேனுங் பெறுவர்” என்னுமிடத்து, தரவராற் செல்வப்பொருளப்பெறுவர் என்று உடம்படின, தருவினாற் கல்விப்பொருளப் பெறார் என எங்கணும் மறுத்தல்முடியாது; ஒன்றை மறுத்தால் மற்ற

கூஉ நியாய இலக்கணம்.

கநையாயிதமணத்துக்கும் ஒருசாமானியவிதியன்றும்
என உணர்க.

“சுசீலரானோர் மாந்தரிடத்துப் புகழையேனுங் கட
வுளிடத்து அருளையேனும் அடைவார்” ஏனும்வியோ
கதாட்டாந்தத்துள்ள சுயம்பிதங்களிரண்டும் மெய்யே
யாதலின், ஒருசுயம்பிதத்தை உடம்படலான் மற்றை
யதை மறுத்தலேலாது, ஆகலின்,

“எய்து சுயம்பிதங்களுநுஞ் சிலமறுத்தாலெஞ்சியவு
டம்பட்டிடும்” என்று மேலையுரைத்திருக்குஞ் சூத்திரமே
சாமானியவிதியென்றற்க.

நாந. இடம்பூர்வசாதனத்தேபலவேதுவந்துத்தரமோ
தொடர்ந்தேவியோகமதாய்வரிற் சங்கரசங்கேதமென்
றிடும்பெயர்சங்கேதநையாயிதவிதிக்கேற்பவிங்கும்
உடம்படலேது மறைகாரியஞ்சொல் வியோகத்திலே.

இ--யுள், சங்கரசங்கேதம் என்பது இன்
னதென்றும், அதன்கூத்திரம் இதுவேன்றும்,
உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். இடம்பூர்வசாதனத்தே பலவேது
வந்துத்தரமோ தொடர்ந்தேவியோகமதாய் வ
ரிற் சங்கரசங்கேதமென்றிடும்பெயர் -சொல்
லிய பூர்வசாதனத்திலே பல ஏதுக்கள்வந்து,
உத்தரசாதனமோ வியோகதாட்டாந்தமாய்த்
தொடர்ந்துநின்று (ஒருநையாயிதம் முடியப்)
பெறின், (அந்நையாயிதத்தின்) பெயர் சங்கரச
சங்கேதம் என்பர்.

சங்கேதநையாயிதவிதிக்கேற்பவிங்கும் உ
டம்படலேது மறைகாரியஞ்சொல்வியோகத்
தில்- சங்கரசங்கேதத்திலேயுஞ் சங்கேதநை

தை உடம்படலாம்' அன்றி ஒன்றை உடம்பட்டு மற்ற
தை எங்கணும் மறுத்தல் ஏலாது.

யாயிதவிதிக்கோப்ப (மேலையுரைத்த) வியோகமுறையாய் ஏதை உடம்படுதலுங் காரியத்தை மறுத்தலுமாம்--என்றவாறு.

செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு “இடும்” என்னும்முற்றுவிணை இங்ஙனம் பல்லோர்படர்க்கையில் முடிந்து நின்றன; அப்படி அருகியும் இலக்கியங்களில்வந்துபயிலும் என்றறிக.

பூர்வசாதனத்திலே சங்கேதவலியுர் வியோகநடையுமாய்வரும் பல ஏதுக்களுக்கும் காரியம் ஒன்றேமுடிந்துநின்றலும், ஏது ஒவ்வொன்றற்குங்காரியம் ஒவ்வொன்று தனித்தனிமுடிந்துநின்றலும் உண்டு; உதாகரணமாய்,—

மழையானது பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும் சற்றும் பெய்யாதொழியினேனும் நாடு அழியும். இவ்வுதாகரணத்திலே, சங்கேதவலியும் வியோகநடையுமாய் “மழையானது பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும் சற்றும் பெய்யாதொழியினேனும்” என்றிரண்டேதுக்கள்வந்து, அவ்விரண்டற்குங் காரியம் ஒன்றே விவாந்து முடிந்ததுகாண்க. “வேன்றலுந்தோற்றலும்வசையே வெம்போர் வேதியரோடுற்றல்” என்பதும், “சீரியர் இப்படிப் புகழினேனும் பூரியர் அப்படி இகழினேனும் குற்றமேயாம்” என்பதும் “சகத்து அனாதி நித்தியசொயம்பானதென்னும் இடையே தானாய்த்தோன்றிற்றெனினும் வழுவேயாம்” என்பதும் அன்ன.

“ஒருவன் சிட்டரோடொழுகின் அறத்தையேனும், துட்டரோடொழுகின் மறத்தையேனும் பயில்வான்” என்னும் உதாகரணத்திலே சங்கேதவலியும் வியோகநடையுமாய் கிரண்டு ஏதுக்களும் அவை ஒவ்வொன்றற்குத் தனித்தனி காரியம் ஒவ்வொன்றும் முடிந்துநிற்கின்றன.

பூர்வசாதனத்துப் பல ஏதுக்கட்குங் காரியம் ஒன்றே முடிந்துநிற்க, உத்தரசாதனத்துக் காரியத்தை எதீர்மறுக்குமிடம் ஒன்றிலேமாதீரமன்றி) மற்றைய இடமெல்லாம் உத்தரசாதனம் வியோகநடைபெற்றேவருமென்றறிந்துகொள்க.

சங்கரசங்கேத உதாசுரணங்கள்.

க. மழை பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும் பெய்யாதொழியினேனும் நாடு அழியும். (பூர்வசாதனம்.)

மழை பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யும், அல்லது பெய்யாதொழியும்; (உத்தரசாதனம்) ஆகவே,

நாடு அழியும். (சாத்தியம்)

உ. சாத்தன் சிட்டரோடொழுகின் அறத்தையேனும் துட்டரோடொழுகின் மறத்தையேனும் பயல்வான், அவன் சிட்டரோடொழுகின்றனன் அல்லது துட்டரோடொழுகின்றனன், ஆகவே

அவன் அறத்தை அல்லது மறத்தைப்பயில்வான்.

ஈ. சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சியேனும், அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சியேனும், அடைவான்; அவன் புகழ்ச்சியேனும் இகழ்ச்சியேனும் அடைகின்றிலன்; ஆகவே, அவன் புலவரோடொழுகின்றிலன் அல்லது அசடரோடொழுகின்றிலன்.

இவ்வுதாசுரணம் மறுதலைச்சங்கரசங்கேதம் என்றுணர்க.

இங்ஙனம் எடுத்துமொழிந்த உதாசுரணங்களைப்பிரித்து விரித்து உரைக்கினும் அமையும், வழுவின்றும்; உதாசுரணமாய்—

பூர்வம்	{ சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சி அடைவான்; (டைவான்; அவன் அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சி அடைகின்றிலன் அவ்லது, (வே. அவன் இகழ்ச்சி அடைகின்றிலன்; ஆக சாத்தன் புலவரோடொழுகின்றிலன், அல்லது, அவன் அசடரோடொழுகின்றிலன்.
உத்தரம்	{ சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சி அடைகின்றிலன் அவ்லது, (வே. அவன் இகழ்ச்சி அடைகின்றிலன்; ஆக சாத்தன் புலவரோடொழுகின்றிலன், அல்லது, அவன் அசடரோடொழுகின்றிலன்.
சாத்தியம்	{ சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சி அடைவான்; (டைவான்; அவன் அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சி அடைகின்றிலன் அவ்லது, (வே. அவன் இகழ்ச்சி அடைகின்றிலன்; ஆக சாத்தன் புலவரோடொழுகின்றிலன், அல்லது, அவன் அசடரோடொழுகின்றிலன்.

இவ்வாறே சங்கரசங்கேதங்களைப்பிரித்து விரித்து உரைத்தும் அவ்வாறு பிரித்துவிரித்தவைகளைச் சுருக்கியுரைத்தும் பழகுக.

சங்கரசங்கேதம் ஒவ்வொன்றையும் (ஏற்றவாறு) இரண்டு அல்லது பல சங்கேதநையாயிதங்களாக விரித்துணர்த்தலாம்; உதாசுரணமாய், க சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சி அடைவான்,

அவன் புலவரோடொழுகின்றனன்; ஆகவே
அவன் புகழ்ச்சியடைவான்.

உ. சாத்தன் அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சியடைவான்,
அவன் அசடரோடொழுகின்றனன், ஆகவே
அவன் இகழ்ச்சியடைவான்.

மேலையுதாகரித்திருக்கும் முன்னுவதான சங்கரசங்
கேதத்தைவிரிக்கின், இங்ஙனங்காட்டிய இரண்டுசங்
கேதநையாயிதங்களாய் வருமென்று கண்டுதேளிக.*

சங்கரசங்கேதமானது, நிரனிலையாய்வரின் ஏதுக்க
ளில் யாதேனும் ஒன்றுமெய்யெனவும், மறுதலையாய்
வரிற் காரியங்களுள் யாதேனும் ஒன்று பொய்யென
வுங்கருதப்படுவதாயும், ஆயினும் அவ்வாறுகருதுதற்கிட
மாய்நிற்பது, எது என்றுவிளங்காததாயும் நின்றலான்,
அவ்வகையான நியாயத்தையே சங்கரசங்கேதமாய்
உரைப்பரென்றற்க. ஏதுக்களுட் பலவற்றை மெய்யெ
ன்றேனுங் காரியங்களுட் பலவற்றைப் பொய்யென்
றேனும் அறிந்தவிடத்திற்குணும் நியாயத்தைச் சங்கர
சங்கேதமாய் உரைப்பதே வலியும் நலமுமென்றுணர்க.

நச. வியோகநையாய்தஞ்சங்கரசங்கேதமாயிரண்டும்
நயமலிசங்கேதநையாய்தத்திற்கொணர்ந்துபின்னர்
உயர்தருதத்துவசுத்திரத்தேமுடித்தற்குளந்தச்
சொயமருசங்கேததாட்டாந்தமுங்கொள்கயம்பிதமே.

இ--யுள், சம்பாவிதநையாயிதங்களாகிய ச
ங்கேதநையாயிதம் வியோகநையாயிதம் சங்

* வென்றலுந்தோற்றலும் வசையேவெம்போர் வே
தியரோடுடற்றல்; வென்றனம் அல்லது தோற்றனம்,
ஆகவே வசையேவெம்போர் வேதியரோடுடற்றல்; எ
ன்னும் இச்சங்கரசங்கேதத்தை இரண்டு சங்கேதநை
யாயிதங்களாய் விரித்துமொழியலாம்; எப்படியெனில்,
க. வென்றல்வசையேவெம்போர்வேதியரோடுடற்றல்,

வென்றனம்; ஆகவே

வசையேவெம்போர்வேதியரோடுடற்றல். (ல்,

உ. தோற்றல்வசையே வெம்போர் வேதியரோடுடற்ற
தோற்றனம்; ஆகவே
வசையேவெம்போர்வேதியரோடுடற்றல்.

கரசங்கேதம் என்பவற்றைச் சுயம்பிதநாயி தத்திற்கோணர்ந்து, பின்னர் தத்துவசூத்திரத் தான்முடிக்குமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வியோகநையாயிதஞ் சங்கரசங்கே தமாமிரண்டும் நயமலிசங்கேத நையாயிதத்தி ற்கோணர்ந்து- (மேலைச்செய்யுட்களிலேயுரை த்த) வியோகநையாயிதஞ் சங்கரசங்கேதமெ ன்னும் இரண்டனையுஞ் சங்கேதநையாயித மாகப் பெயர்த்துக்கோணர்க.

பின்னர் உயர்தரு தத்துவசூத்திரத்தே முடி த்தற்கு எந்தச்சொயமருசங்கேததாட்டாந்தமு ங்கொள்சுயம்பிதம்-பின்பு (சங்கேதநையாயி தமேதனையும்) மகாதத்துவசூத்திரத்தான் மு டிக்கும்படிக்கு, (அந்நையாயிதத்திலே நிற்கு ம் பூர்வசாதனமாகிய) சங்கேததாட்டாந்தமே தனையுஞ் (சாமானியான்வய) சுயம்பிததாட் டாந்தமாகக் கருதுக. எ--று.

நயமலியென்பது நயம்மிதம் எனும் பொருளடை.

சொயமரு என்பது தன்னிலைசாரும் எனும் பொரு ள் அடை.

கோணர்ந்து எனும் வினையெச்சம் விணைமுற்றுப் பொருட்களத்துநின்றமைதெளிக.

சம்பாவிதநையாயிதங்களை முடித்தற்கு உரைத்தலி திகள்வழவின்றியவெனினும், தெளிவும் வெளிப்படை யுமான மகாதத்துவசூத்திரத்தான் அவற்றைமுடித்துக் காட்டின் நியாயத்தின் சித்தி நன்குதிகழமென்க; ஆக லாற்றான், “உயர்தருதத்துவசூத்திரத்தே முடித்தற்கு” எனச்செய்யுளுட்டந்தனம்.

“உண்டேநியாயமனைத்துமித்தத்துவ சூத்திரத்தைக் கண்டேமுடிதல்” என்று முன்னர் செய்யுளில்விதித்த தின் தோனிப்பையுந் தாற்பரிப்பையும் இங்குங்காண்க.

“ஈ பொதுப்பதமேலுடம்பட்டேனெதிர்மறுத்தென்ற னியேவிசேடகித்திட்டதியாதமவ்வாறதன்ல் இனிதே

சம்பாவிதநையாயிதமுடித்தல் ௧௦௩

யமையெதன்மேலும்விசேடகித்தேற்றலுண்டே” என்பது மகாதத்துவசூத்திரம். சுத்தமுந்தன்மையுமாய்வருஞ் சுயம்பிதநையாயிதங்களும், சங்கேதமும் வியோகமுமாய்வருஞ் சம்பாவிதநையாயிதங்களும் ஆகிய இருவகையுள் எத்திறத்தனுமானமுமுன்னர்செய்யுளில் உரைத்தவாறுமுடிய, அவ்விருவகை நையாயிதங்களும் மகாதத்துவசூத்திரமொன்றில் ஒடுங்கி முடியுமென்றிக.

“நியாயநடையினுக்காதரமாய் உலவுமிலக்கணமே தேளியுங்கலை” என்றுரைத்ததின் தோனிப்பையுங்கண்டுகொள்க க-ம். செய்யுட்கீழ்க்காண்க.

க. வியோகநையாயிதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய்ப்பெயர்த்துக்கொணரும் விதம்.

(௩௨-ம். செய்யுளின்கீழ் எடுத்துரைத்திருக்கும் உதாசரணங்களைப்பார்.)

பூர்வசாதனமாகிய வியோகசாதனத்தைச் சங்கேததாட்டாந்தமாக்கும் வகை.

வியோகம். இதுமாரிகாலம் அல்லது கோடைகாலம். சங்கேதம். இதுமாரிகாலமன்றென்றிற் கோடைகாலமாம்.

இப்படி வியோகநையாயிதவிதியைச்சாரவுஞ் சங்கேதநையாயிதவிதிக்கேற்பவும் வியோகசாதனத்தைச் சங்கேதசாதனமாக்கினதன்மேல்,

“இது மாரிகாலமன்றென்றிற் கோடைகாலமாம்.

இதுமாரிகாலமன்று ஆகவே.

இதுகோடைகாலமாம்” என்று வியோகநையாயிதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய் முடித்துக்கொள்க.

“எய்து சுயம்பிதங்களுஞ்சிலமறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடும்” என்பது வியோகநையாயிதவிதி.

“உரையேதினுக்கு உடம்படிற்காரியஞ் சாத்தியமாம்” என்பது நிரனிவைச்சங்கேதநையாயிதவிதி.

“வருகாரியத்தை மறுத்திடினேதும் மறுத்திடலாம்” என்பது மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதவிதி.

இவ்விதிகள் இகந்துபடாமல் வியோக தாட்டாந்தத்தைச் சங்கேத தாட்டாந்தமாக்கிக்கொள்க.

உ. சங்கரசங்கேதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய்ப்பெயர்த்துக்கொணரும்விதம்.

௩௩-ம். செய்யுளின்கீழ் எடுத்துரைத்திருக்கும் உதாச

ரணங்கனையும் 'சங்கரசங்கேதமோவ்வொன்றையும்
இரண்டு அல்லது பலசங்கேதநையாயிதங்களாக விரி
த்துணர்த்தலாம்' என்றதன்கீழ்க்காட்டிய உதாகரண
ங்கனையும் வியாக்கியானத்தையுங்கண்டுகொள்க.
ந. சங்கேதநையாயிதத்தைச் சுயம்பிதநையாயிதமா
ய்ப் பெயர்த்துக்கொணரும் விதம்.

சங்கேததாட்டாந்தமோவ்வொன்றனுயுஞ் சாமா
னியான்வயசுயம்பிததாட்டாந்தமாகப் பெயர்க்கும்படி
சங்கேததாட்டாந்தத்துவருஞ் சுயம்பிததாட்டாந்தமிர
ண்டனுள் ஏதுவாய்நின்ற தாட்டாந்தத்தை விசேடிய
பாதமாயும், காரியமாய்நின்ற தாட்டாந்தத்தை விசே
டகபாதமாயுங்கொள்க. உதாகரணமாய், மழைபெய்
யுமேல் நாடுசெழிக்கும்" என்னுஞ் சங்கேததாட்டாந்
தம் "மழைபெய்வதானது நாடுசெழிப்பதானது என்னு
ஞ்சுயம்பிததாட்டாந்தத்திற்கு ஓக்கும். இனி சங்கேத
நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனமாய் மழைபெய்யும் எ
னவரின், அது தற்காரியம் மழைபெய்வதானது" என்
பதற்கொக்கும். பின்னை, சாத்தியம் "தற்காரியம் நா
டுசெழிப்பதானது" எனக் காராடா என்னுந்துறையா
ன்முடியும்.

சாத்தன் சுரமாயிருக்கீன், நோயுடையன்;
சாத்தன் சுரமாயிருக்கின்றனன்; ஆகவே
சாத்தன் நோயுடையன் என்னும் நிரனிவைச்சங்
கேதநையாயிதம்,—

சாத்தன் சுரமாயிருப்பதானது, அவன் நோயுடைய
னானது; தற்காரியம் சாத்தன் சுரமாயிருப்பதானது;
ஆகவே

தற்காரியஞ்சாத்தன் நோயுடையனானது" என்னு
ஞ் சுயம்பிதநையாயிதத்துக்கொக்கும்.

மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதத்தையும், இவ்வாறே
விதிவழுவாது சுயம்பிதமாக்கிக்கொள்க; உதாகரணமாய்;
இது மாரிகாலமன்றெனிற் கோடைகாலமாய்;

இதுகோடைகாலமல்ல, ஆகவே;

இதுமாரிகாலமன்றல்ல" என்னும் மறுதலைச்சங்
கேதநையாயிதம்,—

இதுமாரிகாலமன்றாவது கோடைகாலமாவது,

தற்காரியம் இதுகோடைகாலமல்லவானது; ஆகவே

சம்பாவிதநையாயிதமுடித்தல் ௧0௫

தற்காரியம் இதுமாரிகாலமன்றல்லவாவது” என்னு
ஞ்சயம்பிதநையாயிதத்துக்கொக்கும்,

நியாயிக்குமிடத்து, இங்ஙனங்காட்டியவாறு சம்பா
விதநையாயிதங்களைச் சயம்பிதநையாயிதங்களாக்கி
யே சாதனைசெய்யவேண்டியது, என்றொருநியதியல்ல,
அது விழுமமுமல்ல. எத்துறையான்வரும் நியாயங்களை
யும் மகாதத்துவசூத்திரத்தால் முடிக்கவும் பயின்றிருக்
கவேண்டியது என்பதாம்.

இதுகாறும், மானதக்காட்சியேனுங் கரணத்தையும்
அதன்சார்பில்வரும் பதங்களையும், யூகமேனுங்கரண
த்தையும் அதன்சார்பில்வருந் தாட்டாந்தங்களாகிய
சாமானியான்வயம், சாமானியவியதிரேகம், விசேடா
ன்வயம், விசேடவியதிரேகம் என்பவற்றையும், யுத்தீ
யேனுங்கரணத்தையும் அதன்சார்பில்விளங்கும் நியா
யநையாயிதங்களாகிய சுத்தசயம்பிதம், தன்மைச்சய
ம்பிதம், சங்கேதம், வியோகம், சங்கரசங்கேதம் என்
பவற்றையும் அவற்றின் இலக்கணங்களையும், எடுத்து
இயன்றவாறுவிளக்கினம்.

இம்முப்பத்துநான்த செய்யுட்களிலும் உரைத்திருக்
கும் இலக்கணங்களே நியாய இலக்கணமெனக்கொ
ள்க.

௩௫. மேலிருசாதனத்தொன்றுதொக்கொன்றுவிரிந்
துநிற்க

வாவின்றசாத்தியநையாயிதத்தொகையான்மருவும்
ஒவலில்லாதுதொகுசாதனத்தையவாவினன்றித்
தாவலின்றதநியாயத்தின்சித்தீதகைபெறவே.

இ--யுள், மேலேயுரைத்த இலக்கணவீதிக
ளுக்கமைந்துவரும் நையாயிதவிரிமுறையாய்
உலகிலே மாந்தர் வாதிப்பதும் புகல்வதும் அ
ருகிவருமாதலாலும், பெரும்பான்மைபற்றி
மாந்தர்நையாயிதங்களை இயற்கையாய்ச்சுருக்
கியுந் தொகுத்தும் பேசுகின்றனராதலாலும்,
அந்நையாயிதச்சுருக்கங்களை முறையேஎடுத்து
(நையாயிதவீதிகளால் அளந்துணர்த்துவான்,
ரோடங்கி) நையாயிதத்தொகைஇன்னதென்

கடுகூ நியாய இலக்கணம்.

றும் அதன்வலி இத்திறத்தது என்றும், உணர்
த்துகின்றது.

இ-ள். மேவிருசாதனத்து-(நியாயவலிக்கு)
உரிய இரண்டு சாதனங்களுள்; ஒன்றுதோக்
கொன்றுவிரிந்துநிற்க வாவினற்சாத்தியம்-ஒரு
சாதனந்தோக்கும் ஒருசாதனம்விரிந்தும் நிற
கச் சாத்தியம் பெயர்ந்தால்; நையாயிதத்தோ
கையான் மருவும்-(அந்நியாயம்) நையாயிதத்
தோகை எனும்பெயராற்றேன்றும்; நியாயத்
தின் சித்தி--(ஆயினும்) நியாயவலியானது; ஒ
வல்லலாது தோகுசாதனத்தையவாவினன்றி
த்தாவலின்றி குந்தகைபெற-தோக்குநின்றசா
தனத்தை ஒழியாது அவாவினால் முடியுமேய
ன்றி மற்றைப்படி இலக்கணம் மருவிமுடி
யாது. என்றவாறு.

உலகிலே மாந்தர் பெரும்பான்மையும் நையாயிதத்
தோகையாகவே நியாயிக்கின்றனர். பூர்வசாதனத்தை
யுஞ் சாத்தியத்தையும் உரைத்து உத்தரசாதனத்தையு
ரையாது விடுவதும் உண்டு; உதாசரணமாய்—

க. நல்லோரேவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்,
ஆதலால், இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன்.
உத்தரசாதனத்தையுஞ் சாத்தியத்தையும் உரை
த்துப் பூர்வசாதனத்தை உரையாதுவிடுவதும் உண்டு;
உதாசரணமாய்,—

உ. இம்மந்திரி ஒரு நல்லவன்; ஆதலால்,
இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; (அல்ல
து) இம்மந்திரி ஒருநல்லவனானபடியாற் சாந்தத்தைந
யக்கின்றனன்.

சாத்தியத்தைப் பட்சமாய்நிறுத்திப் பூர்வசாதனத்
தைத்திட்டாந்தமாய்ப் பின்னிறுத்துவதுமுண்டு;

உதாசரணமாய்,—

ஈ. இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்,
என்னையெனின் நல்லோரேவருஞ் சாந்தத்தைநயக்

கின்றனர். சாத்தீயத்தைப் படசமாய்நிறுத்தி உத்தம சாதனத்தை ஏதுவாய்ப் பின்னிறுத்துவதுமுண்டு;

உதாகரணமாய்,—

ச. இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்;

எண்ணயெனின், இவனொரு நல்லவன்.

இவ்வாறு மாந்தர் நியாயிக்கினும், தொக்கு நின்றசாதனத்தை அவாவியல்லாமல் அவர் சோன்னியாயம் சித்திகொள்ளாது; உதாகரணமாய்,—

நல்லோரெவருஞ் சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்; ஆதலால்

“இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன்” என்று நீர் முடித்த நியாயம் எவ்வாறென்று பிரதிவாதி வினாவிய இடத்து, “இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்” எனத் தொக்குநின்ற சாதனத்தை விரித்து.

நல்லோரெவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்;

இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்; ஆதலால்

இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன்; என்று நையாயிதமாக்கி முடித்தே நியாயவலியைக் காட்டவேண்டியது; ஆதலாற்றான் “ஒவலில்லாது தொகுசாதனத்தையவாவினன்றித் தாவலின்றகு நியாத்தின் சித்திதகைபெறவே” எனக்கூறியது.

நையாயிதத்தொகைகள் சுயம்பிதமாயன்றிச் சம்பாவிதமாயும் விரிக்கப்படும்; உதாகரணமாய்,—

“மழைபெய்கின்றது; ஆதலால் நாடுசெழிக்கும்,”

இந்நையாயிதத்தொகையின் பூர்வசாதனம் “மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்” என்பதாம்; அதனைப் பூர்வசாதனமாய் வைத்துச் சம்பாவிதநையாயிதம்பால் வருஞ் சங்கேதநையாயிதத்தை முடித்துக்கொள்க. சம்பாவிதநையாயிதங்களுையெல்லாஞ் சுயம்பிதநையாயிதங்களாகப் பெயர்க்கலாமேயெனினும், வேண்டியவிடத்துக் காரியத்துக்கேற்ப நியாயவிதிகளை முரணமல் நையாயிதத்தொகைகளைச் சுயம்பிதமாயுஞ் சம்பாவிதமாயும் விரித்துக்கொள்க.

நக. பெற்றேமுதலாநிலையினையாயிதங்கடொடை உற்றேறெவொன்றதன் சாத்தியமற்றதன் சாதனமாய் அற்றேமுடியினந்தத்தினிற் சாத்தியமன்னதனைச் சுற்றுகொடுக்கித்தொடையப்பெயர்சொல்லுகவே.

302 நியாய இலக்கணம்.

இ--யுள், நையாயிதச்சுருக்கங்களுள் ஒன்றாய் தோடையம் என்பதின்தேன்று விளக்குகின்றது.

இ—ள். பெற்றேமுதலாநிலையினையாயிதங்கடொடை-முதலாம் நிலையிலுள்ளபலநையாயிதங்கள் ஒன்றன்பினோன்று தோடையாகுகின்றது; உற்றேறேவொன்றதன் சாத்தியம்மற்றதன் சாதனமாய்—பற்றியேறும்ஒவ்வொருநையாயிதத்தினதும் சாத்தியம் அதன்கீழயல்நையாயிதத்தின் சாதனமாகி; அற்றேமுடியினந்தத்தினிற்சாத்தியம்--கடையான (முக்கிய) சாத்தியம் அறுதியுற்றுமுடியுமேயெனின்; அன்னதனை--அந்தநையாயிதத்தோடையை; சுற்றாநெறிசுருக்கி-சுற்றிவிரியாதபடிசுருக்கி;தோடைப்பெயர் சொல்லுக—(அந்த நையாயிதத்தோடைக்கு) தோடையம் என்னும்பெயர்தருக. என்றவாறு

இங்ஙனம் உரைத்தவாறு முதலாம் நிலையிலுள்ள நையாயிதங்கள் திரண்டு தோடையமாகச் சிறுபான்மை வழங்குவனவுமுண்டு.

க. நையாயிதத்தோடைக்கு உதாகரணம்—

புட்கள் சிறையுடையன;

பருந்துகள் புட்கள்; ஆகவே

பருந்துகள் சிறையுடையன.

உ சிறையுடையன ஆகாயத்தியங்கும்;

பருந்துகள் சிறையுடையன; ஆகவே

பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்.

இவ்வாறு இரண்டன்றி, மூன்றும் பலவுந் தோடர்ந்துவருதலுமாம். இவ்வாறுவரும் நையாயிதத்தோடைகளைச் சுருக்கித் தோடையமாகும் விதத்தை மேலைச்செய்யுளிற்கூறுதும்; கண்டுகொள்க. இங்ஙனம் எடுத்துரைத்த உதாகரணத்தில் முதலாம் நையாயிதத்தின் சாத்தியமான “பருந்துகள் சிறையுடையன” என்பது

இரண்டாம் நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனமாய் வரப் பின்னர் “பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்” என்று அந்தத் தினிற் சாத்தியம்முடிந்தமை கண்டுகொள்க.

ஈ. சொல்லுமுற்றூட்டாந்தரத்தினின்மேவுவிசேட கங்கீழ்ச்

செல்லுநற்றூட்டாந்தரத்தின்விசேடியமாகியிவ்வா ரெல்லுங்கடையயற்சாதனத்துற்றவிசேடகம்பின் வெல்லுங்கடைச்சாத்தியத்துவிசேடியமேன்ற்பதே.

இ—யள், தொடையம் என்பது வருமாறு விளக்குகின்றது.

இ--ள். சொல்லுமுற்றூட்டாந்தரத்தினின் மேவுவிசேடகம்--சொல்லியமுதற்றூட்டாந்த த்தினிற்கும் விசேடகமானது; கீழ்ச்செல்லு நற்றூட்டாந்தரத்தின் விசேடியமாகி—(அதன்) கீழயலில் வருந்தாட்டாந்தத்தினது விசேடிய மாகி; இவ்வாரெல்லுங்கடையயற் சாதனத் துற்றவிசேடகம்-இப்படி இதரேதரமாய் மரு விவருகின்ற ஈற்றயற்சாதனத்தின் விசேடக மானதோ; பின்-திரும்ப; வெல்லுங்கடைச்சா த்தியத்து விசேடியமேன்ற்பது-- (முதற்றூட் டாந்தத்தின் விசேடியத்தைத் தனக்குவிசேடி யமாய்) கருஷித்துக்கொண்ட கடைச்சாத்திய த்தினது விசேடியத்துடன் முடிந்து நிற்கும்; (எனவே, முதலாஞ்சாதனத்தின்விசேடியமே கடைச்சாத்தியத்தினதும்விசேடியமேன்றுமு டிந்தது;) என்றவாறு.

தொடைமமானது சுயம்பிததொடையம், சம்பாவி த்தொடையம், என்றிருவகையான் வருதலுமாம்.

சுயம்பிததொடையத்திற்கு உதாகரணம்,—

பருந்துகள் புட்கள்;

புட்கள் சிறையுடையன;

சிறையுடையன ஆகாயத்தியங்கும்; ஆகவே

கக0 நியாய இலக்கணம்.

பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்; (ஈசு-ம். செய்யுளி
ன்கீழ் நையாயிதத் தொடைக்கு உரைத்த உதாசரணத்
திற்பார்.)

ஒருதொடையத்திலே முதல் கடையொழிய நின்ற
இடைச்சாதனங்கள் எத்தனையோ அத்தனை மத்திய
பதங்கள் அத்தொடையத்திலே உண்டென்றும்; ஆக
வே, அத்தொடையத்தை அத்தனை நையாயிதங்களா
க விரிக்கலாம் என்றும்; அவ்வாறு விரித்துரைக்கும்
நையாயிதங்களின் முதல் நையாயிதத்தின் பூர்வசாத
னமானது தொடையத்தின் இரண்டாம்சாதனம் என்
றும்; உத்தரசாதனமானது தொடையத்தின் முதலாள்
சாதனம் என்றும்; தொடையத்தை நையாயிதங்களா
ய் விரிக்குங்கால் (ஈசு-ம். செய்யுளில் உரைத்தவாறே)
ஒவ்வொன்றதன் சாத்தியமற்றதன் உத்தரசாதனமாய்
வரும் என்றும்; மேலை எடுத்துரைத்த உதாசரணத்தீலு
ம் அன்னபிற உதாசரணங்களிலுங் கண்டுகொள்க; மு
தலாம்நிலையில் வரும் உத்தமதுறை நான்கினுக்குமுரி
ய இலக்கணவிதிகளையும் அமைத்தளந்துகொள்க.

சம்பாவிததொடையத்துக்கு உதாசரணம்,—
மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்;
நாடுசெழித்தால் தானியனமுதலியனமலியும்;
தானியனமுதலியனமலிந்தால், எவர்க்கும் உண்
டிகிடைக்கும்;

மழையோபெய்கின்றது; ஆகவே
எவர்க்கும் உண்டிகிடைக்கும்; இதுநிரன்வைச்சம்
பாவிததொடையம்;

மழைபெய்யுமெனில் நாடுசெழிக்கும்;
நாடுசெழிக்குமெனின் அகமுதலியமலியும்;
அகமுதலியமலிந்தால் எவர்க்குமுண்டிகிடைக்க
வாம்;

ஆனால், எவர்க்கும் உண்டிகிடைக்கவாகின்றிலது;
ஆகவே, மழைபெய்திலது; இதுமறுதலைச்சம்பா
விததொடையம்; சங்கேதநையாயிதத் தொடைமாத்தி
ரமே சம்பாவிததொடையமாய்வரும் என்றறிந்துகொ
ள்க. மேலைஉதாசரித்திருக்கும் நிரன்வைச்சம்பாவித
தொடையத்தைச் சங்கேதநையாயிதங்களாய் விரித்து
ரைக்கின்,—

“மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழீக்கும்;
 மழைபெய்கின்றது; ஆகவே
 நாடுசெழீக்கும்.
 நாடுசெழீத்தால் தானியமுதலியனமலியும்;
 நாடுசெழீக்கின்றது; ஆகவே
 தானியமுதலியன மலியும்.
 தானியமுதலியனமலிந்தால் எவர்க்கும் உண்டிகி
 டைக்கவாம்;
 தானியமுதலியன மலியும்; ஆகவே
 எவர்க்கும் உண்டிகிடைக்கவாம்” — இவ்வாறேம
 றுதலைச்சம்பாவித தோடையத்தையும் விரித்தளந்து
 கொள்க.

நா. தேர்கின்றபட்சமதன்பான்மருவுகதம்விடயம்
 சேரும்பொருள்களொன்றன்பினொன்றாய்ந்து தெளிந்து
 பின்னர்
 சாருமினஞ்சாதிகட்கவற்றொன்முறையே அனுமை
 நேரினியாயமனுபவவேதனநீர்மைகொள்ளே.

இ-யுள், வேதனம் இன்னதேன்றும், வே
 தனானுமானம் இன்னதேன்றும், விளக்குகி
 ன்றது.

இ-ள். தேர்கின்ற பட்சமதன்பால்மருவு--
 நாம் எடுத்துத்தேரும்பட்சத்துடனே மருவிநி
 ற்கின்ற; கதம்விடயஞ்சேரும்பொருள்கள்--க
 தம்விடயம் எனவரும்பொருள்களை; ஒன்றன்
 பினொன்றாய்ந்து—ஒன்றின் பினொன்றாய்
 வேண்டியளவு ஆராய்ந்து; தெளிந்து-அப்பொ
 ருள்கட்கும் எடுத்துக்கொண்ட பட்சத்துக்கு
 முள்ள சம்பந்தசார்புகளை ஐயந்திரிபறத்தேளி
 தலாகிய வேதனஞ்செய்து; பின்னர்--அப்படி
 யதார்த்தவேதனஞ் செய்தபின்பு; சாருமினஞ்
 சாதிகட்கு-அவ்வேதனஞ் செய்யப்பட்டபொ
 ருள்கள் சார்ந்துநிற்கும் இனத்தையுஞ் சாதி

னால் வடிவேசுருக்கி வழங்கலுமாகும்—வே
றே பலதிறத்தினாலும் நியாயத்தை வடிவிலே
சுருக்கி வழங்குவதுமுண்டு; வகுத்தவற்றின
டையால் வகுத்துரையாதவும் உய்த்துணர்நா
வரவே—(இன்னதின்னுழி இன்னணமருவு
மெனச்சிறப்பித்தும் விதந்தும் உரைக்கப்புகி
ன் முடிவிலவாதவின் ஒருவாறு பொதுவிதிக
ளுள் அமைத்துமுடிக்கப்பெற்றுக்கிடந்தவை
களையெல்லாம்) உரைத்த இலக்கணங்கள்வ
ழியாய்நாவிற்றபுலப்பட உய்த்துணர்ந்துகொள்,
(அவைகளையெல்லாம் நூலுள்விரிக்கப்புகின்
வரம்பின்றிப்பெருகும்; “நியாயநடையினுக்
காதரமாய் உலவுமிலக்கணமேதெளியுங்கலை
வித்தையென்ப தலமின்றுபுந்தியனுமிக்கவே
விதியாய்ந்திடும்” என்றதன் தொனிப்பையுந்
தெளிந்தறிக.) என்றவாறு.

சாதனங்களைச் சித்தாந்தஞ் செய்து பின்சாத்தியத்
தையனுமித்தற்கு உதாசாரணம்.—

மனோசாந்தியும் புனிதமுமில்லார் நல்லொழுக்கத்
தை நயவார்; ஆகவே.

மதுவருந்துவோர் மனோசாந்தியும் புனிதமுமில்லார்;
பூர்வ.—மதுவருந்துவோர் நல்லொழுக்கத்தைநயவார்.—

மதுவெறிமயக்கிலழந்துவோர் மதுவருந்துவோர்;
கொற்றன் மதுவெறிமயக்கிலழந்துவோன்; ஆகவே

உத்தர.—கொற்றன் மதுவருந்துவோன்; ஆகவே
சாத்தியம்.—கொற்றன் நல்லொழுக்கத்தை நயவான்.

இந்நியாயத்தை மேலுஞ்சுருக்கி,—
கொற்றன்மதுவெறிமயக்கில் அழந்துவோனும்; ஆகவே

மதுவருந்துவோனும்; ஆகவே மனோசாந்தியும் புனித
முமில்லாதோனுமாதலால், அவன் நல்லொழுக்கத்
தைநயவான்; என்றுரைப்பதுமுண்டு.

“சொற்றவற்றியலான் மற்றையபிறவுந் தெற்றென
வுணர்தறெள்ளியோர்கடனே.”

Generated on 2020-06-13 03:33 GMT / https://hdl.handle.net/2027/emu.300000413472
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

தந்தையோடுதாயர்தம்மைந்தரினருமை
 சிந்தையுணர்சுவராற்சிண்மழலை—தந்த
 பொருள் தறியாரேனுநனிபோற்றிக்குலவி
 அருள்புரிவாரின்புலவராம்.

வி தர்க்கண சாதவண முறை.

நியாயஇலக்கணம் என்ற நூலிலே பலபரியாயச்சொற்களுஞ் சிலவிதிகளுஞ் சூத்திரமும் வெளிப்படையான சில நையாயித உதாசரணங்களுமேயன்றித் தர்க்கமுறையாதொன்றுமில்லையேயென்று சிலர் குற்றங் கூறுவர்போலேனினும், தர்க்கமுறைக்கும் இந்நூலுட் சொல்லிய விதிகளேயமையும், என்றற்க. எத்திறனானியாயமும் அவ்விதிகளிலேயே ஁டுங்கிமுடியும். சொல்லிக்கண விதிகளை ஒருவன் நன்குகற்றும் இலக்கியசாதனை செய்கின்றிலனேல்; அவ்விதிகள் பெரும்பயன்படாவாறுபோல; நியாயஇலக்கணவிதிகளையும் ஒருவன் கற்றுணர்ந்தும் சுவார்த்தானுமானம் பரார்த்தானுமானம் தர்க்கம் எனுமுத்துறைகளாய்ப் பிரியும் நியாயசாதனை செய்கின்றிலனேல் இவ்விதிகளும் பெரும்பயன்படாவாம். ஆகையால், நியாயசாதனையே முக்கியமென்றற்க. சிலசீலநியாயத்தொடைகளை ஁டுத்து அன்னுவயஞ் செய்து அவைகளை நியாயஇலக்கணவிதிகளையொட்டி நையாயிதங்களாகப் பெயர்த்துச் சாதனை செய்யவேண்டியது. தமிழிலே நியாயநடை சிறந்த நூல்கள் சிவஞானசித்தி சுபட்சபரபட்சங்கள், சிவஞானபோதம் சிவப்பிரகாசம் தத்துவப்பிரகாசம் முதலியன; நீலகேசி குண்டலகேசி சூத்திரபிடகம் சித்தாந்தத்தொகை முதலிய நூல்களும் நியாயஞ்செறிந்த நூல்களென்பர். வித்தையின்றியகவை பெரும்பயன்படாதாம்; கவையின்றியவித்தையோ வழவுச்சிடனுந் தேளிவின்றியதுமாம். ஆதலால், கவையோடு நிகழ்ந்து வரும் வித்தை சாதனையே பெரும்பயனுடையது. நியாயங்களானவை பலவடிவாய்ச் சுருங்கிநிற்கும்டத்து, நியாயஇலக்கணத்தெடுத்து மொழிந்த சூத்திரவிதிகளைச் சலபமாய் அந்நியாயங்களிலமைத்துமுடித்தலேலாது. இப்பொழுது எந்தவகையான நியாயத்தையும் அன்னுவ

யஞ்செய்து பின்னர் நியாயவித்களான் முடித்தற்குப்
யோகமான ஒரு பொதுவிதி சொல்லுதும்.

க. நியாயமெவ்வளவு பெரிய தோடையாயிருக்கினு
ம், அந்நியாயத்தின் முடிபிற் சாதித்த கடைச்சாத்தியம்
இஃதென்று தெளிந்துகொள்.

உ. அச்சாத்தியத்தை முடித்துநின்ற சாதனங்களி
வையெனக் கண்டு, சாதனசாத்தியங்களால் அங்ங
னம் முடியும் நையாயிதத்தை நியாய இலக்கணவிதிக
ளாற் பரீட்சித்து வழவுண்டோ அன்றேவென்பார்.

ஈ. மேலைக்கண்ட சாதனங்கள் சீத்தாந்தம்வேண்
டியவைகளோ அல்லது தெள்ளிய சாதனங்களோ எ
னத்தெளிந்து, தத்துவசாதனமல்லவேல் அவை ஒவ்
வொன்றையுஞ் சாத்தியமாய்க்கருதி, அச்சாத்தியத்தை
முடித்துநின்ற சாதனங்களைக்கண்டு, அங்ஙனம் முடி
யும் நையாயிதத்தையும் முன்னர்போற் பரீட்சித்து, இ
வ்வாறே நியாயத்தோடையை விரித்து அன்னுவயஞ்
செய்து, நியாயத்தோடையுமுற்றும் ஈற்றிலே தத்துவசா
தனத்திலே ஆதாரமாய் நிற்கின்றதோ அன்றேஎன்றறிக.

நியாயத்தை அன்னுவயஞ்செய்தற்கு உதாகரணம்;-

பிரபஞ்ச நடையைப் பார்த்துமிடத்து, அதிலுள்ள
பொருள்களணத்துந் தோன்றி நின்று அழிகின்றன; இ
ப்படி, காலாந்தரத்திலே விகாரமுற்று வருவதியாதுங்கா
ரியமென்னப்படும்; பிரபஞ்சமானது தோற்றம் நின்றல்
ஈறு இவை இசைதலாலே நலங்கிளர் தோற்றநாசந்த
னக்கிலாநாதன்வேண்டும்,-என்னும் இந்நியாயத் தோ
டையை அன்னுவயஞ் செயின்,—

பிரபஞ்சமென்பது தோற்றம் நாசந் தனக்கிலாநாத
ன்வேண்டும் என்பதே கடைச்சாத்தியம். இதனைச்
சாதித்த சாதனங்களெவையெனின்,—

தோற்றம் நின்றல் ஈறுடைய பிரபஞ்சம் தோற்றம் நா
சந் தனக்கிலாநாதன்வேண்டும், [வாம்.

பிரபஞ்சமானதுதோற்றம்நின்றல்ஈறுடையது, என்ப
இனி, பூர்வசாதனத்தை ஒருசாத்தியமாய்க் கொண்
டு அதனைச் சாதித்தசாதனங்களெவையெனின்;

அனந்தகுட்சகாரியமெதுவுந் தோற்றம்நாசந் தனக்
கிலாநாதன்வேண்டும்.

தோற்றம்நிற்றல ஈறுடையபிரபஞ்சம் அனந்தகுட்ச
காரியம்; என்பவாம்.

இனி, முன்னர்வருவித்த சாதனங்களுள் உத்தரசாத
னத்தையோ, வேதனத்தினாலே “பிரபஞ்சமானது தோ
ற்றம்நிற்றல் ஈறுடையது” என்று அறுதியிடலாம்; இ
ங்ஙனமே, பின்னர்வருவித்தசாதனங்களுட் பூர்வசாத
னத்தையும் அறுதியிடலாம்;—

கீப்படி நியாயான்னுவயஞ்செய்யுங்கால் “சங்கற்ப
முத்திரைதன்னிலே விளங்குங்காரியமெதுவுஞ் சைத
ன்னிய காரணத்தவெண்ணும்” என்றும், “காரியங்க
ள் தமக்கியைந்த காரணப்பிரமாணமாய் நிற்கும்” என்
றும் தத்துவசாதனங்கள் வருவிக்கலாம் ஒருநியாய
த்தொடையையே பலவாறும் அன்னுவயசாதனைசெ
ய்யலாம்.

இரேகாகணிதம் பாடகணிதம் வீசகணிதம் முதலிய
நூல்களிலேவரும் நியாயத்தொடைகவையெடுத்து அ
ன்னுவயஞ்செய்தும், மேலும் நியாயங்களை நையாயி
தங்களாக்கி நையாயிதங்களை இலக்கணமமையத்தா
ட்டாந்தங்களாக்கியும், தாட்டாந்தங்களைப்பதங்களா
க்கியும், அன்னுவயஞ்செய்தும்பயிலுக.

சுருதியாகிய இலக்கணங்களையுணர்ந்தும், யுத்தி அ
னுபவ உத்தேசபரிட்சைகள் இன்றிப் பெரும்பயன் பிற
வாது.

ஆபாசவிளக்கம்.

க. வருமேநியாயத்தீலாபாசமானதனால்வலியே
தருமாறுநையாயிதம்பலபோலிதமைத்தேளிந்து
மருவாதொழித்தறகுநேர்விதிகள்வளந்தரவே
உரையாடுதன்முடியாதெனும்வல்லனவுய்த்துணரே.

இச்செய்யுளின்போருள். வருமேநியாயத்
தீலாபாசம்-நியாயங்களிலே போலியாகிய ஆ
பாசம் வருதலுண்டு. ஆனதனால் வலியேதரு

மாறு நையாயிதம்பலபோலிதமைத்தேளிந்து
மருவாதொழித்தற்கும்-ஆனபடியால், நையா
யிதங்கள் சித்திதரும்படி, பலவையானஆபா
சங்களையுந்தேளிந்து (அவைநையாயிதங்களி
லே) மருவாதபடி நீக்குதல் தகுமாம். நேர்வி
திகள் வளந்தரவே யுரையாடுதன் முடியாதே
னும் வல்லனவுய்த்துணர் -- உரிய விதிகளைப்
பொருட்செழுமைபிறக்க விளம்புதல் முடியா
தாயினும், வல்லவிதிகளை யுத்தியைச்செலுத்
தி அறிந்துகொள் எ--று.

உ. உணர்த்துபபோலிகொள்பட்சத்துறுதியுடையதுநம்
புணர்ப்புக்கிசைவதும்போற்புறந்தோன்றிப்பொருளள
வில்

இணக்கில் அசித்திரியாயமுன் சாத்தியப்போலியன்றித்
தணப்பிலசாதனப்போலிசம்பந்தமுற்போலியதே.

இ--ள். உணர்த்துபபோலிகொள் பட்சத்த
றுதியுடையது நம்புணர்ப்புக்கிசைவதும்போ
ற்புறந்தோன்றிப் பொருளளவில்இணக்கில்அ
சித்திரியாயம்-எடுத்துக்கொண்ட பட்சத்துக்
கு அறுதியானதும்நமதுபுந்தியின்புணர்ப்புக்கு
இனிதானதும் போலே வெளிக்குத் தோன்றி
காரியத்தளவிலேயோ ஒவ்வாதசித்தியில்லாத
நியாயத்தைப் போலியாகிய ஆபாசம் என்று
சொல்வர். சாத்தியப்போலியன்றித் தணப்பி
ல சாதனப்போலி சம்பந்தமுற்போலியது--ஆ
பாசமானது சாத்தியாபாசம் சாதனாபாசம் ச
ம்பந்தாபாசம் எனவருவதாம். எ--று.

முன், தணப்பில என்பன செய்யுணைக்கிய அடைகள்.

க. போலியிற்சாத்யநியாயித்தற்குத்ரவிதிகண்முர
 னுலுறுசாத்தியஞ்சாதனந்தம்மில்விளைவதின்றாய்
 ஏலுநியாயித்தலிலேயுறையும்வழுவதென்ப
 மேலுரைசாத்தியப்போலிவிரவிநம்பல்வகையே.

இ—ள். போலியிற்சாத்யநியாயித்தற்குத்ர
 விதிகண்முரனுலுறு சாத்தியஞ் சாதனந்தம்மில்
 விளைவதின்றாயேலுநியாயித்தலிலேயுறையு
 ம்வழுவதென்ப-சாத்தியாபாசம் என்பது நியா
 யித்தற்கு உரைத்திருக்கும் விதிகளை முரணுவ
 தாய் சாத்தியமானது சாதனங்களிலே விளைத
 லில்லதாய், நியாயித்தல்மாத்திரத்திலே உறையு
 ம்வழுவதென்பர். மேலுரைசாத்தியப்போலி
 விரவிடும் பலவகையே-இங்ஙனம் உரைத்த
 சாத்தியாபாசம் பலவகைசார்ந்துவரும். எ-று.

ச. வகையீந்திடாமத்தியபதங்களளநடையிரண்டு
 பகையீர்வெதிரேகசாதனமுப்பதமேற்பதங்கள்
 தகைதீர்வெதிரேகசாதனத்தன்வயசாத்யமற்றும்
 அகைவார்சிலேடைமத்யம்பிறசாத்தியவாபாசமே.

இ-ள். சாத்தியாபாசவகையாவன-ஈந்திடா
 மத்தியபதம்வரல், பூர்வபதக்களளநடை, உ
 த்தரபதக்களளநடை, இரண்டுவிதிரேகசாதன
 ம்வரல், முப்பதமேற்பதம்வரல், வியதிரேக
 சாதனங்கொண்டு அன்னுவயசாத்தியம்முடி
 த்தல், சிலேடைமத்தியபதம்வரல்; பிறவுமா
 ம். எ--று.

செய்யுளப்படித்து உரையை ஓட்டிக்கொள்க.

ரு. ஆபாசஞ்சாதனமுத்தரசாதனவேதேனிணுந்
 தாபூர்வசாதனதிட்டாந்தமேனுமிரண்டெனீணும்
 மேவாவரக்கொளவேலாதபோலிசொல்சாதனத்த
 வாவாமெய்ச்சாத்யம்பெயரிணும்போலிவழிப்படுமே;-

இ—ள். சிலேடைமத்தியபோலியாவன, -
ஒரேதாதிலேயிருந்துபிறக்கும் பெயர்க்கும் வி
னைக்கும் பண்புக்கும் அர்த்தம் ஒரு நிகர்தா
னென வைத்துக்கொண்டு சாதனத்திலே பிர
யோகஞ்செய்தல்; பதத்தை உலகவழக்கிற்
பயிலும் இயற்பொருளிலே ஒருமுறையும் சத்
தார்த்தமாத்திரையிலே ஒருமுறையும் பிரயோ
கித்தல்; (தொடர்பு மேலைச்செய்யுட்களிலும்
வரும்.) எ--று.

க0. நடைசாதனங்களிலொன்றைப் பலபொருளே
வினாக்கும் {ப்பால்
புடைபாய்வினாவிந்புகறன்மொழி தொடையின்புணர்
அடைவேப்பொருணிமைமாறல் பதங்களியற்பொருளும்
இடைசார்சிறப்புப்பொருளுந்தருதலிவைகருதே.

இ—ள். சாதனமிரண்டிலொன்றைப் பல
பொருடரத்தோனிக்கும் ஒருவினாவாகமொழி
தல்; ஒருபதமானது தான் நிற்குந்தொடையி
ன்புணர்ச்சிக்கேற்ப முறையே பொருளினது
நிலைமாறுதல்; பதங்களானவை இயற்பொரு
ளையுஞ் சிறப்புப்பொருளையுந்தந்துநின்றல்; இ
வற்றைக்கருதிக்கொள். எ--று.

கக. கருதுஞ்சமானமுந் துல்லியமுந்தரு காட்சிபற்றி
வரல்செம்பொருளினோடாக்கப்பொருள்வசனத்தொட
ர்பால்

அருதம்பலபொருளன்றிப்பிரிவுகலவையுடன்
மருவுங்குணப்பொருள் சத்துப்பொருளில்வழங்கிடவே.

இ--ள். சமானம் துல்லியம் என்பவைகளை
ப்பற்றிச் செம்பொருளும் ஆக்கப் பொருளும்
வந்துபயிலுதல்; வசனத்தொடர்பினாலே பத

த்திற்குப்பலபொருள் அருகிப்பயிலுதல்; பதங்கள் பிரிவுப்பொருளிலுங் கலவைப்பொருளிலும் வழங்கிவருதல்; பதம் குணப்பொருளிலேயுஞ் சத்துப்பொருளிலேயும் வழங்கிவருதல். எ--று.

கஉ வழங்குஞ்சிலைடை மத்யப்போலியென்றிவை சாதனத்தில் எழும்போலியேததிட்டாந்தமருவியிருவகையில் விழந்தேபிரதிஞை வேண்டல்விகாரணமேற்றலென அழிந்தேயியலமிங்கேசக்கிரகமமைந்துறுமே.

இ--ள். மேலையுரைத்தவைகளே, சிலைடைமத்தியப்போலியெனவழங்கும். சாதனப்போலியானது, ஏதுவாபாசம், திட்டாந்தாபாசம் எனச்சார்ந்து உத்தரசாதனத்திலும் பூர்வசாதனத்திலும் வழுவி, பிரதிஞைவேண்டல் விகாரணமேற்றல் எனநடக்கும். பிரதிஞைவேண்டல் என்பதிலே சக்கிரகமஎனும் போலி அமைந்துநடக்கும். எ--று.

க௩. உறுசாதனமது சாத்தியம்போலவரைதரினும் நிறு சாத்தியமதீற் சித்தாந்தமாயினுஞ் சாத்தியத்தால் முறையேசித்தாந்தமுடிதரக்கூடியதாயினும் கறையேபிரதிஞைவேண்டலென்போலியஃதெனவே.

இ--ள். சாதனமானது சாத்தியம்போலே உரைபெற்றுவரினும், சாதனமானது சாத்தியத்தாற்சித்தாந்தம் பெறினும், சாதனமானது சாத்தியத்தினுற் சித்தாந்தம் முடிக்கக்கூடியதாயிருப்பினும், அதுவே பிரதிஞைவேண்டலெனுப்போலியென்று சொல்லுக. எ--று.

க௪. வேற்றுவிகாரணமேற்றலென் போலி விரிந்து
தொக்த
ஆற்றிசொதனம்பொய்மையதாயெனுமெய்மைபெனு
மாற்றநிலைக்குவழுவியதாயெனும்வந்திடல்பின்
போற்றியசக்கிரகஞ்சுழன்றெய்தும்புரிமுதலே.

இ—ள். விகாரணமேற்றலெனும் போலி
யானது விரிந்தெனிணுந்தொக்கெனிணும்நிற்
குஞ்சாதனமானது பொய்மையாயேனும்,
மெய்மைநிலைக்கு வழுவாயேனும் வருதல்.
முன்னருரைத்தசக்கிரகமானது வளைந்து தா
ன்தோன்றற்காதாரமாய்நின்ற முதலையேமரு
வும். எ—று.

க௫. முதலையுரைத்தனம்போலிசம்பந்தந்துணிபொ
ருளா
னதையேநிறுத்தலரிதெனக்கண்டறியாவகையோர்
மதமேலொழக்கலெதிர்வாத்சாதனமாறிநிலை
இதமேகெடன்மறுத்தாட்செபங்குறியிழ்த்திடலே.

இ--ள். சம்பந்தாபாசம் இன்னதென்று மு
ன்னமேயுரைத்தோம்;- துணிபொருளாகியப
ட்சத்தைச்சாதிப்பது அரிதெனக்கண்டு, பிறர்
அறியாதபடி பிற்தோருபட்சத்தின்மேல் நியா
யத்தைநடத்துதல். பிரதிவாதியானவன் சாத
னத்தினது நிலையைமாற்றி அதன் சேம்பொரு
ளைமழுக்கியேனும், ஆட்சேபஞ்சொல்லியே
னும் அதனையிழிவுபண்ணுதல். எ—று.

க௬. இழித்துநியாயமில்வாறுபுரட்டலெலாமுரைத்த
பழித்தலம்போலியின்பாற்படுமேபலவாறுபொய்மை
அழுத்தி மெய்போலக் கிளத்திடும்போலி யணத்திணை
யும்
வழுத்திநியாயமெலக்கணமேற்றிவரைந்தறியே.

இ—ள். மேலையுரைத்தவாறு இழித்து நி
யாயத்தைப்புரட்டலெல்லாம முன்னருரைத்

தசம்பந்தாபாசத்துள் அடங்கும். பலவிதமாகப் போய்யை மெய்போற் சாதித்துப்பேசும் ஆபாசமனைத்தையும் நியாய இலக்கணங்களை உரைத்து ஒட்டி அளந்து அறிக. எ—று.

மேலை எடுத்துரைத்தபோலிகளைவிளக்கும் உதாசரணங்களைப் பின்னர் எழுதுவமெனக்கருதி இப்பொழுது எழுதாதொழிந்தனம்.

ஆபாசம் என்பது பொய்நியாயமானது மெய்நியாயமாய்த்தோன்றும்போலி; அது மூவகையாம்; சாத்தியாபாசம், சாதனாபாசம், சம்பந்தாபாசம். நையாயிதம் ஒன்றிலே ஆபாசமெய்திடின, அஃது சாத்தியத்திலேனிலும், சாதனங்களிலேனிலும், சாதனசாத்தியங்கட்குள்ள சம்பந்தத்திலேனிலுமே தாலிவரும்; ஆதலால் சாதனசாத்திய சம்பந்தமுன்றனுள் எதிலேனிலும் ஆபாசம் மருவிநிற்கின்றதோ எனப் பார்த்துக் களைந்துகொள்க. ஆரிய நூல்களின்படி, பட்சாபாசம், ஏதுவாபாசம், திருட்டாந்தாபாசம், எனமுன்றாயும், —தமிழ் நூல்களின்படி, பக்கப்போலி, ஏதுப்போலி, உவமைப்போலி, எனமுன்றாயும், ஆபாசம் பிரிந்துவரும்.

அனுபந்தம்.

அனுபவானுமானம்.

அனுபவானுமானம் என்பது உலகிலே இயல்பாய் நிகழஞ் சம்பவங்களைப்பற்றி நம்மில் வந்த அனுபவமே ஆதாரமாய்நடக்கும் அனுமானமாம். அது வேதனானுமானம், துல்லியானுமானம், கதார்த்தானுமானம் எனும் முப்பகுப்பிணையுடையது.

க. வேதனானுமானம்.

வேதனானுமானம் என்பது விசேடவிடய கதங்களினால் சாமானிய பிரமேயத்தை அளக்கும் நியாயம், அல்லது வேதனஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்களைக்கொண்டு அவைசார்ந்துநிற்கும் இனத்தையுஞ் சாதியையும்பற்றிச்சாதிக்கும் அனுமானமாம். (வேதனம் என்பது

நாம் எடுத்துத்தேரும் பட்சத்துடனே மருவிநிற்கின்ற கதம் விடயம் எனும்பொருள்களை ஒன்றின்பின்னொன்றாய் வேண்டிய அளவு ஆராய்ந்து அவற்றினுக்கும் பட்சத்தினுக்குமுள்ள சம்பந்தசார்புகளை ஐயந்திரிபறத்தேளிந்துதரல் ஆம்.) உலகிலே சடசித்துக்களின்நானூ விரிவானபொருள்களை வணத்தையும் நிலையான சம்பந்தசார்புகளை ஒன்றற்கொன்றுடையதாய் சடவுள் தித்தேயிருக்கின்றனர் என்றும் இறந்தகாலத்துப்போலவே வருகாலத்தும் பொருள்களும் பொருட்சம்பந்தமும் இயலுமென்றும் மாந்தரின் புந்தியிலே இயற்கையுஞ் சகசமுமாய் உறையும் பிரஞ்ஞையே வேதனானுமானத்திற்கு ஆதாரமாம். சடசித்துப்பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தசார்புகளை அனுபவத்தாற்றேளிந்தறிகின்றனம். இவ்வனுபவமுமோ சம்பவநிகழ்ச்சியளவில் ஒன்றற்கொன்று சார்பாய்த்தொடர்ந்துவருஞ் சிற்சில பொருள்களைப்பற்றியேநிற்கும். சிலவிடத்து இந்த அனுபவமானது, ஐயைந்து இருபத்தைந்து எனுஞ்சித்தாந்தம்போலே தேள்ளிதாயிருக்கும். ஒரே இனத்துக்குரிய பலபொருள்களிலே ஒரு இலட்சணம்விளங்கி, அவ்வினத்து எப்பொருளைக்காணுங்காற்பரீட்சிக்கினும் எதிர் இலட்சணமின்றி அவ்விடச்சணமேதோன்றின், அவ்வினம் முற்றுக்கும் அந்த இலட்சணம் அவிபாவமாய் உரியது எனத்துணிகின்றனம்

உதாஈரணமாய், ஒருகாந்தச்சலாகையின் சந்நிதியிலே பற்பல இரும்புச்சின்னங்கள் ஈர்க்கப்படுமேல் காந்தபைசாங்கட்குள்ள நிருவிகற்பமான ஒற்றுமைபற்றி, இரும்பெல்லாங் காந்தத்தாற் கருஷ்ச்கப்படும் எனத்துணிகின்றனம். நாம் ஆராய்ந்துபரீட்சித்தது உலகிலுள்ள இரும்புட்சீலவற்றையேயாயினும், இரும்பனைத்துங் காந்தத்தால் வலிக்கப்படுமென்று சாதாரணமாய்ச்சாதித்தது வேதனானுமானம்.

மேலும், இன்னபிரமாணமாத்திரைக்கு மேலாய்ச் சூடு அதிகரித்தாற் சலங்கொதிக்கின்றதெனவும்சூடுஇல்லாமற்போனாற் சலம் உறைகின்றதெனவுங் கண்டறிந்து இன்னின்ன உட்டணசைத்திய மாத்திரையிலே சலமானது எவ்விடத்துங்கொதிப்பதும், உறைவதும், அத

ற்கியற்கையெனத்துணிகின்றனம். இப்படிச் சாத்தித் தும் வேதனானுமானமேயாம்.

இவ்விதமாய், ஓரேயினமான பலபொருள்களைத்த னித்தனி ஆராய்ந்து பரிட்சிப்பதினாலே அவற்றின் ஒற் றுமைவேற்றுமைநயங்களைத்தெளித்து சடப்பொருள் களின் இலட்சணங்களையுஞ் சம்பந்தசார்புகளையும் பற்றிய சாமானியவிதிகளையும் அறிகின்றனம்.

இவ்வேதனானுமானத்தினாற்றினே மனோகரணங்கள் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தசார்புகளையுந் தெளிகி ன்றனம்; உதாசுரணமாய், புந்தியிலே பலகாலும் இர ண்டுகருத்துகள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து நிகழ் மேல், பின்னர் ஒன்றுநிகழ்ந்தக்கால் மற்றையதைப் பிறப்பிக்கும் ஓரியல்பு அவற்றிலேமருவுகின்றது. என் றும், சென்றசம்பவங்களைப்பற்றிப் புந்தியிலுள்ள ஞா பகமானது, அந்நேரம் அங்ஙனஞ்செலுத்திய கமனத் துக்குத்தக்கதாயிருக்கின்றது என்றும், அனுபவத்திலே கண்டுபரிட்சித்து—“கருத்துப்புணர்ப்புக்குக் காலவணி மை இடவணிமைவேண்டிய” எனவும் “ஞாபகத்துக் குக் கமனம்வேண்டியது” எனவுஞ் சாமானியசாத்திய ததைச்சாதிக்கின்றனம்.

மேலும் வேதனஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்களைக்கொ ண்டு அவைசார்ந்துநிற்கும் இனத்தைப்பற்றிச்சாத்தித் தவாறே, வேதனஞ்செய்யப்பட்ட இனங்களைக்கொண் டு அவைசார்ந்துநிற்குஞ் சாதியையும்பற்றிச் சாதிக்க லாம். உதாசுரணமாய், பல இனங்களிலுமுள்ள பல மிருகங்களின் பாலும் வேண்மையாயிருப்பதுபற்றிஎவ் ல்ளத்துமிருகத்தினது பாலும் வேண்மையெனச் சாதி க்கின்றனம்.

பொன் வெள்ளி இரும்பு ஈயம் முதலான லோகங்க ள் நெருப்புக்கு உருததல்பற்றி எவ்வகைலோகமும் நெ ருப்புக்கு உருதமென்று அனுமிக்கின்றனம்.

மாடு ஆடு மான்முதலியகொம்புள்ள மிருகங்கள் இ ரைமீட்டல்பற்றி கொம்புள்ள மிருகமனைத்தும் இரை மீட்டும் எனமுடிக்கின்றனம்.

மக்கள் யாண துதிரைமுயல்வேளவால் சுறவுமுத லிய சரயுசங்கட்குத் தோற்காதிருத்தல்பற்றி, சரயுசம ணத்துந்தோற்காதுடையனவேன்றுசாதிக்கின்றனம்.

பருந்து கழுகு பாம்பு முதலை ஒந்தி புறவு முதலிய அண்டசங்கட்குத் துளைக்காதிருத்தல்பற்றி அண்டசமணத்துந் துளைக்காதின என்று அனுமிக்கின்றனம்.

கதம் விடயம் எனும் பொருள்களை வேண்டியளவு ஆராய்ந்து பரீட்சைசெய்யாமல் அப்பொருள்கள் சார்ந்த இனத்தைப்பற்றி அனுமானஞ்செய்யின் அவ்வேதனானுமானம் வழுவாம். பிறகாரணங்கள் இடையிலே தலைப்பெய்தில எனுநிச்சயமுண்டேல், ஆராய்ந்துபரீட்சிக்கவேண்டியபொருள் சொற்பமாயும், -அன்றேல் ஆராய்ந்து பரீட்சிக்கவேண்டியபொருள்கள் மிகுதியாயும் இருக்கவேண்டும். ஒரு தாமிரத்துண்டமானது தனது சன்னிதியில் அகப்பட்ட இரசத்தை (இதரம்) உறிஞ்சுக்கண்டபோதே தாமிரமணத்தும் இரசத்தை உறிஞ்சுமென்று சாமானியசாத்தியத்தைச் சாதிக்கலாம். ஒரு மருந்து ஒருவனுக்குவந்த ஒர்பிணியை மாற்றினதுகண்டு அம்மருந்து--எவர்க்குவந்த இடத்தும் அப்பிணியை மாற்றுமென்று சாதிப்பது வழுவாம்.

பொருள்களை ஆராய்ந்து பரீட்சிப்பதினால்வரும் அனுபவமானது நிருவிகற்பமாயும், அப்படி ஆராய்ந்து பரீட்சித்தபொருள்கள் வேண்டியளவு பலவாயும் இருக்குமேல், வேதனானுமானம் மெய்மையாம்; அன்றேல் பொய்யும்வினையும்.

ஒருவன் ஒருநூல் வாசிக்குமிடத்துத் தனக்குத்தொரியாத ஒருசொல் அந்நூலுள்வந்து பயிலக்கண்டால், அச்சொல்லின் அர்த்தம் இன்னதென்று அந்நூலுளும் பிறநூலுளும் அதுவந்துபயிலுந் தொடர்பைக்கண்டுகண்டு தெளிந்துகொள்வதும் வேதனானுமானத்தினாலேசான். காலம் தூரம் காரணம் காரியம் முதலியசுருத்துப்பொருள்களை இன்னின்னவெனப் பிள்ளைகள்விளங்கவருவதும் இவ்வாறேயாம்.

கரும்பு இனிக்கும், வேம்புகைக்கும், மதுமயக்கும், குயில்பாடும், மயில்ஆடும், என்னும் இவைபோலும் அளவிறந்த சாமானியசாத்தியங்களை யாங்கண்டு பரீட்சித்தசீலபொருள்களைக்கொண்டு சாதிப்பதும் வேதனானுமானமே.

உ. துல்லியானுமானம்.

துல்லியம் என்பது சம்பந்தத்தினது சமானம் அல்லது ஒப்பு. உதாகரணமாய்; நீர்மேற்செல்லும் மரக்கலத்துக்கும், நிலமீதாரும் இரதத்திற்கும் உள்ளசம்பந்தசமானமும்; வாயுவில் இயங்குதற்குத்தகம் பட்சிச் சிறைக்கும், நீரிலே உலவுதற்குத்தகம் மீன்செட்டைக்குமுள்ளசமானமும்; ஒருதயிற்கும் பின்னொருதயிற்கும் உள்ள ஒப்புமையும்; ஒருகிரகத்திற்கும் வேறொருகிரகத்திற்குமுள்ள சாதாரணியமும். இன்னபிறவுந் துல்லியம் எனக் கருதவும்படும்.

யாம் ஆய்ந்தறிந்த ஒருபொருளின் இலட்சணம் அப்பொருட்குத் துல்லியமான பிற்தொருபொருட்கும் உண்டென்றுசாதிப்பமேல் அந்நியாயம் துல்லியானுமானம் எனப்படும்.

துல்லியானுமானமும் ஒருவாறு வேதனானுமானத்தை நிகர்க்கின்றது.

பொருள்களின் இலட்சணகிருத்தியசம்பந்தசார்புகள் எக்காலத்தும் நிருவிகற்பமாயேயிருக்குமெனவும், நிகரானகாரணங்களால் நிகரானகாரியங்கள் பிறக்கும் எனவும், மாந்தரின்புந்தியிலே சகசமாயுறையும் பிரஞ்ஞையே (முன்னர் உரைத்தவாறு) வேதனானுமானது ல்லியானுமானங்கட்கு ஆதாரமாம். இருபொருள்கட்குள்ளதுல்லியமானது திண்மையாய் அல்லது நொய்மையாய் இருக்கும்பிரகாரமே, அவற்றுள் ஒன்றால்மற்றதைச் சாதித்த அனுமானமுந் திண்மையாய் அல்லது நொய்மையாயிருக்கும்.

வேதனானுமானமுந் துல்லியானுமானமும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையாயிருந்தும். அவையொவ்வொன்றையும் வேற்றுமைப்படுத்தியறியுஞ் சிறப்பிலட்சணங்களும் உண்டு. வேதனானுமான நடையணத்துந் துல்லியானுமான நடையினின்றே பிறக்கும். அவ்விருவகையனானுமானங்கட்குமுள்ள வியத்தியாசம் அவையெனின்,—

க. வேதனானுமானமானது ஒரு இனத்துக்குரிய தனிப்பொருள் பலவற்றைக்கொண்டு அவற்றின் இனத்தைப்பற்றிச்சாதித்தலாம், ஆகவே வந்தசாத்தியமுஞ் சாமானியானுமானமாம். மெலும் ஒருசாதிக்குரிய இனங்

கள் பலவற்றைக்கொண்டு அவற்றின் சாதியைப்பற்றிச் சாதித்தலாம்; இங்ஙனமும் வருஞ்சாத்தியம் சாமானியானுமானமேயாம் துல்லியானுமானமோ, ஒரு இனத்துக்குரிய தனிப்பொருள் ஒன்றைக்கொண்டு அவ்வினத்துக்குரிய பிரிதொருபொருளையேனும் ஒருசாதிக்குரிய இனமொன்றைக்கொண்டு அச்சாதிக்குரிய பிரிதொரு இனத்தையேனும் அனுமித்தலாம்.

உ. ஒருபொருளிலே இருகுணங்கள் சகிதமாயிருத்தல்பற்றி அப்பொருளை நிசர்க்கும் பின்னொருபொருள்லும் அவ்விருகுணங்கள் சகிதமாயேயிருக்கவேண்டியதென நேர்முகமாய் அறுதியிடற்குறுதியின்மையின், துல்லியானுமானத்தில் வருஞ்சாட்சி நேர்முகமின்றியதாம். வேதானுமானத்திலோ ஒரு இனத்தைப்பற்றிச் சாதித்த ஒருகுணம் அல்லது இலட்சணம் அவ்வினத்திற்குரிய பலபொருளிலுமுண்டென நேர்முகமான சாட்சியுண்டு. ஆனாலும் ஒரு இனத்துக்குரிய பொருள்களணத்தையும் ஆராய்ந்துபரீட்சிப்பது ஏலாமையின், ஆராய்ந்து பரீட்சித்தமட்டுக்கு நேர்முகச்சாட்சியும் ஒழிந்தவற்றிற்கோ துல்லியானுமானப்பிரமாணமுமாம்.

துல்லியானுமானத்தினால்வருஞ்சாத்தியஞ் சந்தேகத்துக்குமிடனானது. இரண்டுபொருள்கள் பலஇலட்சணங்களிலே சமானமாய்த்தோன்றுங்கால் உள்ளதற்குமேலேயும் அச்சமானத்தைஏற்றிக்கொள்ளுகிறோம். மிருகங்களுக்கும் மனுஷருக்குமுள்ள உடற்கூறுகளிற் பல ஒன்றற்கொன்று சமானமாயிருத்தல்பற்றி, மிருகங்களின் உடற்கூறுகள்போலேதான் மனுஷரின் உடற்கூறுகளுமென்று சாதீக்கின் வழுவாம். அப்படிவழுவென்பது மனுஷரின் உடற்கூறுகளைத் தற்காலத்துப்பரீட்சைசெய்ததினால் விளங்குகின்றது. நாம் வாசஞ்செய்யும்பூமிக்கும் மற்றுங்கிரகங்களுக்கும் பலசமான இலட்சணங்களுண்டு. அவ்விலட்சணங்களாவன; சூரியனைப்பரிவர்த்தனஞ்செயல், தத்தம் அச்சிலேஃழலல், கருஷணவிதிக்கமைதல், வாயு சஞ்சரித்தல்;—இச்சமான இலட்சணங்களைக்கொண்டு கிரகங்களும் இப்பூமியே போற் சீவ பிராணிகளின் உறையிடமெனச் சாதிப்பதுந் துல்லியானுமானம் இவ்வண்ணமே நட்சத்திரங்களுங் கிரகங்களே போற் சீவபிரா

துல்லியானுமானம்.

கருக

ணிகளின் உறையிடமெனச்சாதிப்பதந் துல்லியானு
மானமேயாம் துல்லியானுமானத்தினுலன்றிப் பிற அ
னுமானங்களாற் சாதிக்கவராத பொருள்களுமுண்டு
சத்தசாத்திரியானவன் இலக்கணநூலிற்சொல்லியவி
திகளைக்கொண்டு சொல்லாதவற்றிற்கும் இலக்கண
ம்முடிப்பதும், மன்றிலேவாதிக்கின்ற நியாயதரந்தரன
னவன் தர்ம்மசாத்திரம்முதலியவற்றிற் சொல்லியிருக்
கும் விதிவிலக்குகளைக்கொண்டு சொல்லாதவற்றிற்கு
ம் விதிவிலக்குகள் அமைப்பதும், வைத்தியனானவன்
வாகடநூலிற்சொல்லிய முறைகளைக்கொண்டு சொ
ல்லாதவற்றுக்கும் முறையுரைப்பதும், இன்னபிறவுந்து
ல்லியானுமானமேயாம். இவ்வகையான துல்லியானு
மானஞ் செய்யுமிடத்து, சுருதியுத்தி அனுபவங்களிலே
திட்பநுட்பமும் விவேகமும்வேண்டும்; இன்றேல்பொய்
படும். மன்றிலே நியாயதரந்தரர் வியத்தியசமான துல்
லியங்களை எடுத்துக்காட்டி விவகரிப்பதினாற்றான் விவ
காரவாதம்பெருதவதும், காலம்பாணிப்பதும் நீதியெப்
படிமுடியுமோ எனமன்னனசங்கையறுவதும்பிறவும்.
வியத்தியசமான துல்லியங்களை ஒன்றோடொன்று பு
ணர்த்தி நீதி இங்ஙனம் ஒப்படிமுடியுமெனத் தெரித்
துரைப்பதிலேயே மந்திரியின் மந்திரவலிமைவிளங்கு
வது.

சிலேடையான உபயார்த்தத்தின் சந்தேகந்தெளிய
வுந் துல்லியானுமானம் மிகவுதவும்.

௩. கதார்த்தானுமானம்.

கதம் என்பது இயற்கையாயேனுஞ் செயற்கையா
யேனும நிகழ்ந்தசம்பவமாம். கதார்த்தானுமானம் எ
ன்பதுகதத்தைஅளத்தற்பொருட்டுச் செய்யும்அனுமா
னமாம். கதங்கள் மெய்மையோ பொய்மையோவென
அளக்கும்படி அக்கதங்களை அல்லது அவற்றுடனி
யைந்த சிலஎளிமைக் கண்டவர்களின் சாட்சிவேண்
டியது. இச்சாட்சி மூவகைப்படும், அவை உரைச்சா
ட்சி அயற்சார்புச்சாட்சி, உரையயற்சாட்சி. நமதுகா
ட்சி அனுபவங்கட்து வராதகதங்களைப் பிறருடைய உ
ரைச்சாட்சிமூலமாயே நம்புகிறோம்; உதாசுரணமாய்,

ன்றனம் அல்லம். முன்னருரைத்த சுலட்சணங்களே இலிபிதவுரையிலுந்தோன்றவேண்டிய. மேலும் மெய்மையை மொழிவதினும் சொற்பொருளலங்காரங்களையே முக்கிய இடமாய்க்கருதி இயற்றப்பட்ட செய்யுள்களின் சாட்சியைத் தீட்பநுட்பவிசாரவணயின்றி அங்கீகரித்தல் யோக்கியமும் விவேகமும்ல்ல.

வாக்துரைகளென்னும் இலிபிதவுரைகளென்னும் ஒன்றொடொன்று ஒற்றுமையாய்ப்பிரதான காரியங்களணத்திலும் இணங்கிமற்றவைகளிலே சொற்பலியத்தியசந் தோற்றுவிக்குமேல், அவ்லியத்தியசம் ஒருசம்பவத்தின்பேரிற் பலருஞ்சாட்சிபகருமிடத்து இயற்கையிலேவரவேண்டியதே ஆதலின். அந்தலியத்தியசமே அச்சம்பவம் பொய்மையென உறுதிப்படுத்தற்கிடனானது.

உ. அயற்சார்புச்சாட்சி அயற்சார்பு என்பது ஒருசம்பவத்தோடடுத்த துணைக்காரியமேயாம். சிலசம்பவங்கள் யாதொருவனுங்காணாதனவாயும் நிகழ்ந்திருக்கும்; அங்ஙனமேல் அயற்சார்புச்சாட்சியாலே அச்சம்பவத்தைப்பற்றிச் சாதிக்கலாம். அயற்சார்புச்சாட்சியானது மேலையுரைத்தவாக்துச்சாட்சியினும் அதிக உறுதியானதாகவும்வரும். என்ணயோவெனின், அயற்சார்பானகாரியங்களிலே மெய்மையைமாற்ற அல்லது மறைக்கக்கூடிய இயல்பில்லை. சொல்லிய கதம்நிகழ்ந்தாலன்றித் தோன்றுமெனநம்ப இடமில்லாத சில காரியங்களைக்கண்டனமேல், அக்கதம் அவ்வயற்சார்புச்சாட்சியால் மெய்மையென்றே முடியும். இதுவே கதார்த்தானுமானம்.

அயற்சார்புச்சாட்சியால்வரும் உறுதியைத் துணிபு என்னலாம். சொல்லியகதம் நிகழ்ந்தாலன்றி அயற்காரியங்கள்தோன்றவேல் இத்துணிபு திண்மையாயும் நிகழாமலுந்தோன்றுமேல் இத்துணிபு நொய்மையாய்மீற்றும். ஒருவனத்திலே மாடமொன்று தோன்றின் அவ்வனத்திலேசிலர் முன்னேவாசஞ்செய்தாரென்று துணிதற்கீடனும்; வாசஞ்செய்தலரேல் மாடந்தோன்றாது, வாசஞ்செய்தனரென்றிருன் மாடந்தோன்றும். ஆகலான் இங்ஙனந்துணிபு திண்மையாம். ஒருசீட்டிலெழுதிய எழுத்தின்சாங்கத்தைக்கண்டு அவ்வெழுத்து இன்னுனுடைய எழுத்தைப்போன்றிருத்தலின் அவனே

அதை எழுதினனெனத்துணியின் அத்துணிபு நொய்
மையாம், பிறரும் அவனுடைய எழுத்துப்போல எழுத
க்கூடும், ஆகலில் துணிபுக்கு ஆதாரமான அயற்காரிய
ங்களை முதலே நன்றாய்த்தேர்ந்துதெளியவேண்டியது.

ந. உரையயற்சாட்சி. உரைச்சாட்சியும் அயற்சார்
புச்சாட்சியும் ஒருகதத்தின்பேரில்வருமெனின் அவ்வி
ருசாட்சியும் ஒன்றற்கொன்று அவணையாய் ஒன்றை ஒ
ன்றுவலியுறுத்தும். புதிதாய்நிகழ்ந்த ஒருகதத்துக்கும்
அறுபவத்திலே முன்னர் நாங்கண்டறிந்த பின்னொருக
தத்துக்குமுள்ள ஒற்றுமையையே அயற்சார்புச்சாட்சி
என இங்ஙனங்கருதியது.

இருப்பநெய் தேங்காய்நெய் முதலியன பனிக்காலத்
திலே உறைவது மிகவழக்கமேயாதலின், போனதை
மாதம் ஒருதடந்தேங்காய்நெய் உறைந்திருக்கக்கண்
டேன் என்று ஒருவன்சொன்னால் அவ்வுரையை நம்
பாமல்விடோம். போனவருஷம் ஆனிமாதம் மதுரை
நாட்டிலே பெருவெள்ளம் போட்டது என்றொருவன்
சொன்னால், அவ்வுரையை விரைவிலே நம்போம்.

சிவஞானசித்தி அளவை.

பிரமேயசித்தி பிரமாணமின்றி இல்
லேயாதலின், பிரமாணங் கூறுகின்றது.

க. அளவைகாண்டல்கருதலுரையபாவம்பொருளோ
ப்பாறென்பர் [னநான்
அளவைமேலுமொழிவுண்மையைதீகத்தொடியல்பெ
களவைகாண்பரவையிற்றின் மேலுமறைவரவையே
ல்லாம் [கிடுமே.

அளவைகாண்டல் கருதலுரையென்றிம்முன்றினடங்
இச்செய்யுளினது தாற்பரியம். பிரத்திய
ட்சம், அனுமானம், ஆகமம், அபாவம், அரு
த்தாபத்தி, உபமானம் என அளவைப்பிரமா
ணம் ஆறென்று பாட்டனும் வேதாந்தியும்

Generated on 2020-06-13 03:33 GMT / https://hdl.handle.net/2027/emu.300000413472
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

மொழிவார்; இப்பிரமாணமாறனுள் அபாவப் பிரமாணமொன்றையுந் தள்ளி, பிரமாணம் ஐந்தென்று அருகனும் பிரபாகரனும் உரைப்பார்; இவ்வைந்தனுள், அருத்தாபத்தியொன்றையுந்தள்ளி, பிரமாணம் நான்கென்று நையாயிகள் செப்புவன்; இந்நான்கனுள் உபமானமொன்றையுந்தள்ளி, பிரமாணம் மூன்றென்று சாங்கியனுஞ்சைவசித்தாந்தியுஞ்சோல்வார்; இம்மூன்றனுள், ஆகமமொன்றையுந்தள்ளி, பிரமாணம் இரண்டென்று பௌத்தனும் வைசேடிகனுங் கூறுவர்; இவ்விரண்டனுள் அனுமானமொன்றையுந்தள்ளி, பிரமாணமொன்றென்று லோகாயதன் நிகழ்த்துவன். மேலையுரைத்த ஆறு பிரமாணங்களுடனே பாரிசேடம், சம்பவம், ஐதீகம், சுபாவம் என நான்குபிரமாணங்களைக் கூட்டியுஞ்சோல்வார்; இவற்றின்மேலுஞ்சோல்வார்.

இப்பிரமாணங்களுட் பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம் என மூன்றும் மெவைச்செய்யுட்களிலே வகுத்து விரிக்கப்படும் ஆதலின், ஒழிந்த பிரமாணங்களை இங்ஙனம் உதாசனங்களால் முறையே விளக்குவாம்.

அபாவம்.-முயற்கோடி ல்வையென்றவழி இல்லையென்றுகோடல்.

பிராகபாவம், பிரத்தோங்சாபாவம், அன்னியோன்னியாபாவம், அத்தியந்தாபாவம், என்று அபாவம்நான்கெனக்கூறினருமுளர்.

அருத்தாபத்தி.-கட்டில் கூப்பிட்டதென்புழி, முக்கிப்பொருளுரைக்கிற் பொருள்பகைக்குமாதலின், ஆதாரலக்கவணயினுற் கட்டிலிலிருக்கும் புருடன்கூப்பிட்டான் என்றுகேவுணப்பொருளுரைத்தல்.

உபமானம்.-மரைபசுப்போலெனக் கேட்டவன், கண்டுழி, உபமானத்தாற் புணர்த்தியறிதல்.

பாரிசேடம்.-சாத்தன் அல்லது கொற்றன் கள்ளன்

என்புழி, சாத்தன் கள்ளனல்லனெனின் கொற்றனே
கள்ளனென்னல்.

சம்பவம்.—ஒருகல் இரும்பைக்கருஷிக்குமெனின், அ
க்கல்லுக்காந்தமென்றறிதல்.

ஐதீகம்.—இம்மரத்திற் பேயுண்டெனக்கேட்டவன்,
தானும் அவ்வாறுகோடல்.

சுவாபம்.—சிங்கந்தானே அரசன் என்புழி சாமர்த்
தியசாதுர்சியலக்கவணயினுற் சிங்கநிகர்க்குஞ் சாமர்த்
தியவான் எனப்பொருள்கோடல்.

“உற்றெதீரேகாண்டல் பிரத்திட்சமனுமானமோங்
குபுகைகண்டு நெருப்புண்டெனவேயுணர்தல்—மற்று
வமை மரைபசுப்போலென்றல் சத்தம் பெரியோர்வா
ய்மொழியர்த்தாபத்திமதர்த்தவுடலதனால்—அற்றை யு
பவாசியொளித்துண்பானென்றுணர்தல் அபாவமுன்பி
னிடையொருகாலத்துமிலையென்றல்—நற்றியலிம்மரத்
தினிற் பேயுண்டெனல் ஐதீகம் நாட்டுதலே சம்பவம்
பிரமாணமெட்டாய்நவிலும்.” எனக்கூறினருமுளர்.

உ. மாசறுகாட்சியையந்திரிபின்றிவிகற்பமுன்னு
ஆசறவறிவதாதமனுமானமலிபாவம்
பேசறுமேதுக்கொண்டுமறைபொருள் பெறுவதாதங்
காசறுமுரையிம்மானத்தடங்கிடாப்பொருளைக்காட்டும்.

இச்-யம். பொறிபுணர்ந்தசிற்சத்திக்குறிப்பி
ரத்தியட்சமாவது சந்தேகவிபரீதங்களின்றி நி
ருவிகற்பசலிகற்பமாய்க்காண்பது. சாதனம்
புணர்ந்த சிற்சத்திக்குறி அனுமானமாவது நீ
க்கமின்றியுள்ளசாதனங்கொண்டு பிரத்தியட்
சத்துக்குமறைந்த வஸ்துவை அறிவது. அர்த்
தவாக்கியம் புணர்ந்தசிற்சத்திக்குறி ஆகமமா
வது பிரத்தியட்சானுமானங்கட்கு அநீதமாகி
ய வஸ்துவைக்காட்டுவது.

௩ கண்டபொருளையிரட்டுறவேகருதவையந்திரியவே
கொண்டநிரிவாம்பெயர்சாதிதணமேசன்மம்பொருளே
னவைந்

Generated on 2020-06-13 03:33 GMT / https://hdl.handle.net/2027/emu.300000413472
Public Domain / http://www.hathitrust.org/access_use#pd

கருஅ

அனுபந்தம்.

துண்டவிகற்பவுணர்வினுக்குப்பொருளினுண்மைமாத்திரத்தின்

விண்டவில்லாவறிவாதும் விகற்பமில்லாக்காட்சியே.

இச்-யம். சந்தேகப்பிரத்தியட்சமாவது பொதுவிலக்கணமாய்ப்பார்த்த ஒருபொருளைக் கானலோ சலமோ என்றுகருதுவது. விபரீதப்பிரத்தியட்சமாவது, பொதுவிலக்கணமாய்ப்பார்த்தகானலைச் சலமென்றுகொள்வது. சவிகற்பக்காட்சியாவது தாண்டவன் எனப்பேயரும் பிராமணன் எனச்சாதியும், சிவப்பன் எனக்குணமும், தேவபூசகன்எனக்கன்மமும், இவன் எனப்பொருளும் பெறவரும் பதார்த்தவிகற்பங்கள் ஐந்தையுந்தேளிவது. நிருவிகற்பக்காட்சியாவது பெயர் சாதி குணம் கன்மம் எனும் பதார்த்தவிகற்ப நான்கினையும் ஒட்டிவசனித்தலேலாது பொருளின் உண்மையை மாத்திரஞ்சார்ந்துநிற்கும் அறிவு.

ச. காண்டல்வாயின்மனந்தன்வேதணையோடியோகக்காட்சியேன

ஈண்டுநான்காமனுமானந்தனக்கும்பிரக்தமேன்றிரண்டாம் [ன்றும்

மாண்டவுரைதந்த்ரமந்திரத்தோடுபேதேசச்சொலெனமுபூண்டவளவைக்கேதிரபுலன்றன்னியல்பு பொதுவேன்றிரண்டாமே

இச்-யம். பிரத்தியட்சமானது இந்திரியப்பிரத்தியட்சம், மானதப்பிரத்தியட்சம், சுவேதனைப்பிரத்தியட்சம், யோகப்பிரத்தியட்சம், என நால்வகையாம். அனுமானமானது, சுவார்த்தானுமானம், பரார்த்தானுமானம், என இருவகை. ஆகமமானது தந்திரகலை மந்திரகலை உபதேசகலை எனமூவகை. பிரமாணத்துக்கு எதிரிடாவது பிரமேயம். பிரமேய

அளவை.

கநக

மானது, தன்னியல்புப்பிரமேயம் பொதுவியல்புப்பிரமேயம் என இருவகை. தன்னியல்புப்பிரமேயம், அசாதாரண இலக்கணமுடையது. பொதுவியல்புப்பிரமேயம், சாதாரண இலக்கணமுடையது. தன்னியல்புப்பிரமேயத்தைச் சிறப்புப்பிரமேயம் என்றும், பொதுவியல்புப்பிரமேயத்தைப் பொதுப்பிரமேயம் என்றும் கூறுவர்.

ரு. அன்னியசாதீயுந்தன் சாதீயுமகன்றுநற்றறன்னியல்பன்னியத்தைத்தவிர்ந்துதன் சாதீக்கோத்தறுன்னியபொதுவியற்கை சொன்னவிவ்விரண்டினுள்ளே
மன்னியபொருளியாவும்டங்கிடுமானமுற்றல்.

இச்-யம். ஒருபொருள் அன்னியசாதீயையுந் தன்சாதீயையும் நீங்கியிருத்தலே தன்னியல்பு; அருச்சுனன் என்பதுபோல. ஒருபொருள் அன்னியசாதீயைநீங்கித் தன்சாதீக்குச்சமமாயிருத்தலே பொதுவியல்பு; மனுஷன் என்பதுபோல. பொருள்களைத்தும் பொதுப்பிரமேயஞ் சிறப்புப்பிரமேயம் எனும் இருவகையுளேயே அளக்கப்படும்.

சு. உயிரினோடுணர்வு வாயிலொளியுருவாதிபற்றிச் செயர்சவிகற்பமின்றித்தேரிவதிந்திரியக்காட்சி
அயர்விலிந்திரியஞானமைம்புலன் சார்ந்துயர்க்கண்மயர்வறவந்தஞானமானதக்காண்டலாமே.

இச்-யம். இந்திரியப்பிரத்தியட்சம் என்பது ஆன்மாவுடனே அறிவானது இந்திரியத்துவாரங்களினால் ஒளிமுதலியகொண்டு ரூபசத்தபரிசரசகந்தங்களைப்பொருந்தி, சந்தேகவிபரீதசவிகற்பமின்றி நிருவிகற்பமாய்க் காண்பது. மானதப்பிரத்தியட்சமென்பதுநிருவிகற்ப

மான இந்திரியப்பிரத்தியட்சமானது பஞ்சப் புலங்களையுஞ்சார்தலான், ஆன்மாவினிடத்து ச்சந்தேகவிபரீதமற விளங்குஞ்சவிகற்பஞானம்.-எனவே, நாமசாதி குணகிரியாபேதந்தேளியாமல்வஸ்துவின்சத்துவமாத்திரத்தையே காண்டல் இந்திரியப்பிரத்தியட்சம். நாம சாதி குணகிரியாவஸ்துபேதந் தேளியக் காண்டல், மானதப்பிரத்தியட்சம்.

எ. அருந்தின்பதுன்பமுள்ளத்தறிவினுக்கராகமாத் [டிப் தருந்தன்வேதணயாங்காட்ச்சமாதியான்மலங்கள்வாட்பொருந்தியதேசகாலவியல்பகல்பொருள்களெல்லாம் இருந்துணர்கின்றஞானம்யோகநற்காண்டலாமே.

இச்-யம். சுவேதனைப்பிரத்தியட்சம் என்பது, இராகங்கலை நியதிமுதலிய தத்துவங்களானவை சுவயோன்முகியாகிய ஆன்மர்வினது பரோன்முகியாகிய அறிவுக்கு;-போக்கியமாகிய சுகதுக்கபோகங்களை விளைவிக்க;-அதுபற்றிப்பரோன்முகிக்கு நிரன்னியமும் ஆதாரமுமாய சுவயோன்முகியடையுமனுபவமாம். யோகப்பிரத்தியட்சமென்பதுசிவயோகத்தினாலே மும்மலங்களையும் வாட்டி சிவயோகத்திலிருந்தே தேசகாலவியற்கைகளையும் பொருள்களனைத்தையுங்காணுஞ் சாட்சாற்காரமாம்.

அ. பக்கமுன்றின்முன்றேதுவுடையபொருளைப்பார்த்துணரத் [மானந்தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம் பிறர்தம்பொருட்டாமனுதொக்கவிவற்றற்பிறந்தேளியச்சொல்லலாதமச்சொல்லு [ண்டாம்.

மிக்கவன்னுவயத்தினோடு வேதிரேகச்சொ லெனவிர இச்-யம். பட்சம்முன்றிற் சாதிக்கப்படும் பிரமேயங்களை யுகித்தறிய மூவேதுக்களினது தகைமை பொருந்தியஞானஞ் சுவார்த்தானு

மானம். மறைபொருள்களைப் பிறர்தேளியப் பட்சவேதுக்களாற்சொல்வது பரார்த்தானுமானம். இங்ஙனங்கருதிய சொல்லானது அன்னுவயச்சொல் வியதிரேகச்சொல் என்றிருவகை. அன்னுவயச்சொல் என்பது சாதனசாத்தியங்களின் மெய்மையாகிய உள்ளமையைச் செப்புதல். வியதிரேகச்சொல் என்பது மாறிச், சாதனசாத்தியங்களின் இல்லாமையைச் செப்புதல்.

பக்கங்களையும் ஏதுக்களையுஞ் சொற்களையும் மேலமுறையேவிரிக்கின்றார்

கூ. மூன்றுபக்கம்பக்கநிகர் பக்கநிகர்ப்பக்கமெனத் தோன்றும்பக்கந் துணிபொருளுக்கிடமாமுவமைநீகர்ப்பக்கம் [ல்

ஆன்றபொருள்சென்றடையாதவிடமாகிரிப்பக்கமுத ஏன்றவிரண்டும்பொருளுண்மைக்கிடமாமோன்றுபொருளினரூம்,

இச்-யம். பட்சம்மூன்றாவன, பட்சம்சபட்சம் விபட்சம். சாதிக்கப்படுவனவாயவன்னிகர்த்தா முதலிய பொருள்கட் கிடமாகிய மலை உலகுமுதலியபொருள் பட்சம். திட்டாந்தத்தானமாகிய அடுக்களை குடம்முதலிய இடம்சபட்சம். சாதானசாத்தியங்களாகிய, தூமம் அக்கினிமுதலிய பதார்த்தங்கள் பொருந்திமுடியாத மடுமுதலியதானம் விபட்சம். சபட்சம்பட்சம் எனுமிரண்டும் சாதனசாத்தியங்களினது உள்ளமைக்குத்தானம். விபட்சமோசாதனசாத்தியங்களினது இல்லாமைக்குத் தானம்.

க1). ஏதுமூன்றாமியல்புகாரியத்தோடனுபலத்தியிவை ஒதினியல்புமாமரத்தைக்காட்டலுறுகாரியம்புகைதன் ஆதியான அனல் காட்டலாதமனுபலத்தியது [னே. சீதமின்மைபனியின்மை காட்டல்போலுஞ்செப்பிடி

இச்-யம். ஏதுமுன்றுவன-இயல்பேது காரியவேது அனுபலத்தியேது. இயல்பேது என்பது இயற்கைச்சார்பானஏது. உ-ம். மா என்று ஒரு மரத்தின் பெயராதலின், மா என்ற இடத்தே அதுமரத்தைக்குறித்து நிற்பது. காரியஏதுஎன்பது செயற்கையாகிய காரியத்தாற் காரணத்தைத் தேளியுமேது; உ--ம், -புகையாகிய காரியந் தனக்குக்காரணமாகிய அக்கினியைக் காண்பிப்பது. அனுபலத்தியேது என்பது ஒன்றைப்பற்றிய ஞானபாவத்தால் அதனை விளைவிக்கும்பொருள் அபாவத்தையறிவது; உ-ம்.-குளிரைப்பற்றிய ஞானபாவமானது பனியின் அபாவத்தைப்பற்றிய ஞானத்தைப் புந்தியிலே தோற்றுவிப்பது.

கக. புகையாலனலுண்டடுக்களைபோலென்னப் புகறலன்னுவயம்

வகையாமனலிலாவிடத்துப்புகையின்றகுமலரினெடு முகையார்நீரிற்போலென்றுமொழிதல்வெதீரேகச்சொல்லை

[ர்துணிந்தே.

தொகையாருறுப்பைந்தொடுங்கூடச்சொல்லுவாருமுள

இச்--யம். இந்தமலையில் அனலுண்டு,-புகையுடைத்தாதலால், -எங்கெங்கே புகையுண்டு,-அங்கங்கே யனலுண்டு,-எப்படி,-அடுக்களைபோல-என்று நிச்சயம்பண்ணுவது அன்னுவயம். இந்தமலையில் அனலுண்டு,-புகையுடைத்தாதலால்,-எங்கெங்கேயன்லில்லை,--அங்கங்கேபுகையில்லை,-எப்படி,-நீர்நிலைபோல்,-என்று நிச்சயம்பண்ணுவது வியதிரேகம். இங்ஙனம் உதாகரித்தவாறு,-பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் எனுந் திரியாங்கங்களினாலன்றி,-பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம்

எனும் பஞ்சாங்கங்களினாலும் நிச்சயம்பண்ணுவாரும் உளர்.

உதாசரணம்.

க. உலகு ஒருகர்த்தாவையுடைத்து பட்சம்,
காரியத்தன்மையால் ஏது,
யாதொன்றுகாரியம், அதுகர்த்தாவையுடைத்து-
எப்படி; கடம், திட்டாந்தம்.
அப்படி உலகிதுகாரியம் உபநயம்
ஆகையால், அப்படி உலகீதுகர்த்தாவையுடைத்
து நிகமனம்.

உ. உலகு ஒருகர்த்தாவையுடைத்து பட்சம்
காரியத்தன்மையால் ஏது
யாதொன்றுகர்த்தாஇல்லது, அதுகாரியமன்று, எப்
படி, அழனம்—திட்டாந்தம்.
அல்ல அப்படி இது உபநயம்.
ஆகையால் அல்ல அப்படி இது நிகமனம்.

பிரத்தியட்சானுமானமும் அனுமானமானமும்
ஆகமானுமானமும் கிரமத்திலே உதாசரித்துணர்த்துகி
ன்றார்.

கஉ. போதுநூற்றத்தாலறிதல்பூர்வக்காட்சியனுமானம்
ஒதுமுரையாலறிவினளவுணர்தல்கருதலனுமானம்
நீதியான்முற்கன்மபலநிகழ்வலிப்போதிச்செய்தி
ஆதியாகவரும்பயனென்றறிதலுரையாலனுமானம்.

இச்-யம். பூர்வங்கண்டு மோந்த தாழம்பூ
மணத்துக்கோத்தமணம் வீசலால், இவ்விட
த்திலே தாழம்பூ உண்டென்று, வாசத்தினு
லே புட்பத்தை அறிவது பூர்வப்பிரத்தியட்சா
னுமானமாம்;-முன்னர் சட்சிந்திரியப்பிரத்தி
யட்சமாகி நின்ற, ஆக்கிராணேந்திரியப்பிரத்தி
யட்சமாய்க் கிருகித்தற்கிடனாய் நின்ற விடய
மாகிய தாழம்பூவையே, பின்னரும் ஆக்கிரா
ணேந்திரியப் பிரத்தியட்சமான கந்தத்தால் அ
னுமித்தலின், பூர்வப்பிரத்தியட்சானுமானமா

யிற்று. ஒரு ஆசிரியன் சாத்திரப் பொருளைப் போதிக்கின்ற முதிர்ந்த வார்த்தையானது மாணதப்பிரத்தியட்சத்திற் றேற்றும் முதிர்ந்த புத்திபூர்வமாய் வருதல் கண்டு, - “இவன்முதிர்ந்த புத்திமான்-சாத்திரப்பொருள் போதிக்கும் முதிர்ந்த வார்த்தையைவசனித்தலால்” என்று (வார்த்தை புத்திபூர்வமாய் வருமென்றனுமித்து-வார்த்தையினுயர்ச்சியாற் புத்தியினுயர்ச்சியை அனுமிப்பது) “ஒதுமுரையாலறிவினளவுணர்தல்” அனுமானுமானமாம்;—வார்த்தையாகிய ஏதுக்கொண்டு மறைபொருளாகிய புத்தியை அனுமித்து, வார்த்தைமுதிர்ச்சியாகிய ஏதுக்கொண்டு மறைபொருளாகிய புத்தி உயர்ச்சியை அனுமித்தலின், அனுமானுமானமாயிற்று. “பேறிழலின்பமோடுபிணிமுப்புச் சாக்காடென்னும்--ஆறுமுகருவுட்பட்டதவ்விதியனுபவத்தால்--ஏறிடு முன்புசெய்த கன்மமிங்கிதனுக்கேது--தேறுநீயினிச்செய்கன்மமேலுடற்சேருமென்றே.” என்பது ஆகமவாக்காதலின்;--இம்மையிலே நிகழ்ச்சின்ற சுகதுக்கபோகங்கள் முறைமையிலே முந்திய சேன்மங்களிற்செய்த ஆகாமியங்களிற்றிரண்ட சஞ்சித்தத்திற் போசிப்பான பிராரத்வபலமாம்; ஆனபடியால், -இம்மையிலே இயற்றும் ஆகாமியகன்மங் காரணமாய் மறுமையிலே சுகதுக்கபோகங்கள் வந்துபொருந்தும்; என்றனுமிப்பது ஆகமானுமானமென்பர்.

ஆகமம் இன்னதென்றும் அதன்பதப்பிலக்கணமிவ்வாறென்றும் உணர்த்துகின்றார்.

கச. அனாதியேயமலயவறிவனுலாகமந்தான்
பிதைமாறின்றிப்பேணறந்திரமந்திரந்தான்
மனாதிகளடக்கித்தேய்வம்வழிபடும்வாய்மையாகந்
தனாதியீறிலாதான்றன்மையுணர்த்துவதுபதேசந்தான்.

இச்-யம். ஆகமம் என்பது அனாதிமூலமு
த்தனாகிய சருவஞ்ஞனது சாத்திரமாம்; அவ்
வாகமம், தந்திரகலை, மந்திரகலை, உபதேச
கலை, எனமுன்றும்; அவற்றுள், தந்திரகலையா
வது சரிதாகிரியாபாதப்பகுப்பாதலால், பின்
னோடுமுன்மலைவின்றிச் சரிதாகிரியாகிருத்திய
ம்போதிப்பதாம். மந்திரகலையாவது, யோக
பாதப்பகுப்பாதலால், சித்தேந்திரியங்களை அ
டக்கிக் கடவுளைச்சேபதியானாதிகளால் வழி
படும்முறையைப்போதிப்பதாம். உபதேசக
லையாவது உற்பத்திநாசமின்றிச் சுயம்பரமாயி
ருக்கின்ற கடவுளின் இலட்சணத்தைப்போ
திப்பதாம்.

கந். ஈண்டுபக்கப்போலிநான்கேதுப்போலியொருமு
ன்ற [பான்
வேண்டுமேழுமுன்றுகவிளங்குவமைப்போலி யீரோன்
காண்டுந்தோல்வித்தானமிரண்டிருபத்திரண்டாங்கருதி
லிவை [தும்.

ஆண்டுமொழிவரிவையெல்லாமளக்கிலறுபத்தைந்தா
இச்-யம். அனுமானப்பிரயோகஞ் செய்யு
மிடத்து பட்சாபாசம்நான்குவரும்; ஏதுவாபா
சம்முன்றாயும் இம்முன்றே இருபத்தோன்றா
யும்வரும்; திருட்டாந்தாபாசம் பதினேட்டுவ
ரும். நிக்கிரகத்தானம் இரண்டாயும் இந்த இ
ரண்டே இருபத்திரண்டாயும் வரும்; இவ்வா
பாசங்களின் தொகை அறுபத்தைந்து.

முற்றிற்று.